

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Дар бораи муаллиф

Доктор Деннис Ч. Мокк, ки ба дараҷаи пастори рӯхонӣ расидааст, аз соли 1985 дар калисои Якуми Баптистии Атланта, штати Чорҷия, И.М.А ба ҳайси роҳбари барномаи таълим барои калонсолон ва омӯзондани Библия хидмат менамояд. Пеш аз адои хидмат намудан аз соли 1982, доктор Мокк дар тӯли сенздаҳ сол бо корҳои ҳуқуқшиносӣ дар Атланта шуғл дошт. Зиеда аз 25 сол оиладор буда, падари се фарзанд мебошад.

Доктор Мокк воситаҳои зиёди таълимӣ оид ба омӯзиши Библия барои мактабҳои якшанбегиرو навиштааст. Аз соли 1985 ӯ дар коллеҷи библиявии Колумбия дар курсҳои адъюнкт (шахсе, ки дар баъзе идораҳои илмӣ вазифаи хурди илмиро адо мекунад) дарс мегӯяд. Ӯ дорои унвонҳои зайл мебошад: бакалавр-пас аз хатми донишгоҳи Сэмфорд соли 1966, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ-пас аз хатми факултаи ҳуқуқшиносии донишгоҳи Еймор соли 1969, магистр оид ба ихтисоси «Омӯзиши Библия»- пас аз хатми семинарияти Теологии Даллас дар соли 1984.

Ӯ Библияро дарс медиҳад, бо тайёр намудани омӯзгорон машғул мешавад, барномаҳои таълимиро омода месозад, инчунин китобҳо менависаду дар семинарҳои конференцияҳо баромад мекунад.

Сипос

Худованд ба ман фикри омода сохтани ин воситаҳои таълимӣ ва ташкил намудани маркази таълимии Библиявӣ оид ба тайёр кардани пасторҳоро фиристод. Вале натиҷаи ниҳой имконнопазир буд, бе:

*раҳнамоии Рӯҳулқудс,

*дастгирӣ, муҳаббати доимӣ ва пуртоқати занни ман Пэт,

*эрии беғаразонаи чорч Морган- сарвари миссияи ҷаҳонии калисои Якуми Баптистии Атланта, штати чорҷия, И.М.А.,

*меҳнати бо қидду ҷаҳди ёрдамчии ман Карен Брайан

*ҳамақидагӣ бо Чак Кинзер (калисои Кибер, Найроби, Кения)

Деннис ч.Мокк
Атланта, чорҷия
Апрел с. 1989

Сарсухан

Мавзӯҳои ин воситаи таълимӣ мутобиқи анъанаҳои асосии теология ва таҷрибаи масеҳӣ омода гаштаанд. Онро монанди мутобиқи анъанаҳои инҷилӣ ва дар Библия асосёфта таҳшин карда шуда (соф кардашуда) дидан мумкин аст.

Ин китоби дарсӣ қисми таркибии барномаи ягонаи мустақил, ки барои як соли таҳсил ба ҳисоб гирифта шудааст, мебошад. Даҳ курси ин барнома ба пастор имконият медиҳад, ки дар тамоми нуқоти сайёра дорои донишу малакаи зарурӣ барои иҷрои бомуваффақияти вазифаи библиявии пасторӣ бошад. Аслан мавзӯҳои ин ҷо гирдовардашуда характери умумӣ дошта, амалан дар ҳамаи намудҳои фарҳангҳо истифода бурдани он мумкин аст. Азбаски маънии контекстӣ ва маданияи мавзӯ вобаста ба шакли баён аст, на аз мундариҷа, муаллим ё мураббиро зарур аст, ки мувофиқи имконият айёният ва мисолҳои маънии фарҳангӣ доштаро интихоб намоянд, то ин ки мундариҷаи асосии мавзӯро самарабахш пешкаш кунанд. Ин даҳ воситаи таълимӣ дар баробари тафсириҳои Библия материалҳои асосии таълимии Маркази тайёркунии пасторҳо мебошад. Ин гуна муносибат самаранокии назария ва амалияи тайёркунии пасторҳоро, ки омӯзиши махсусро дар ҳаҷми барномаи коллечи Библиявӣ ё семинария гузаштаанд, таъмин менамояд. Китоби дарсии мазкурро ба сифати худомӯз ё барои омӯзиш зери сарвари муаллим ва ё мураббии бетачриба истифода бурдан мумкин нест. ҳар як курс барои на камтар аз 40 соат корҳои аудиторӣ ва 30 соат машғулиятҳои иловагӣ, ки такрори мавзӯҳои гузашта, иҷро кардани вазифаҳо, мустаҳкам кардани донишу малакаи пештар ҳосилнамударо дар бар мегиранд, иборат мебошад. Баъзе курсҳои таълимӣ метавонанд 60 ва зиёда аз ин соатҳои кориро дар аудитория талаб намоянд. ҳаҷми китоби дарсӣ вобаста аз фанни омӯзиш байни 100 то 300 саҳифаро дар бар мегирад. Пас аз хатми омӯзиши ин даҳ китоби дарсӣ китобхонаи рӯимизии пастор ташкил мекунанд.

Онҳо инчунин ҳамчун сарчашмаҳои гуногуни материалҳои Библиявӣ хидмат мекунанд, ки онҳоро пасторҳо истифода бурда истода, метавонанд солҳои дароз вазъ гӯянд ва таълим диҳанд. Чунин муносибат ба насихати дар Навиштаи Муқаддас ба пастор дар бораи тарбия намудани шогирдони Масеҳ, вазъ гуфтан ва Каломи Худовандро таълим додан асос ёфтааст (1 Тимотиюс 6:2).

2 Тимотијус 2:2, Матто 28:18-20). Дар баробари ин донистан лозим аст, ки Библия фанни асосии таълим аст. «Тамоми Навиштаҳо аз рӯи илҳоми илоҳист ва барои омӯзиш, барои мазаммат, барои ислоҳ, барои ҳидоят ба роҳи адолат ғоиданок аст. То ки марди Худо комил гардида, ба ҳар амали нек муҳайё бошад».

(2 Тимотијус 3:16-17). Вазифаи материалҳои барнома- ин чунин тайёр намудани одамон аст, то ки онҳо лаёқати бо ифтихори Худованд паҳн намудани мақсадҳои Ӯро дар рӯи замин дошта бошанд «Ӯ баъзеро хавворӣ, баъзеро анбиё, баъзеро башоратдиҳанда, баъзеро шубон ва муаллим таъин намуд. Барои такмили муқаддасон ба кори ибодат ба бинои Бадани Масеҳ» (Эфсӯсиён 4:11-12).

Курсҳо

1. Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсириҳои Ӯ.
2. Дидабароии Аҳди қадим.
3. Дидабароии Аҳди ҷадид.
4. Чӣ тавр ҳақиқати Библиявиро тарғиб бояд кард?
5. Дидабароии таълимоти библиявӣ.
6. ҳаёти рӯҳонӣ ва хидматгузории пастор.
7. Хидматгузории калисо (идоракунӣ) маълумот.
8. қоидаҳо ва усулҳои таълим.
9. Дидабароии таърихи калисо.
10. Фаъолияти миссионерӣ, башоратдиҳӣ, шогирдӣ.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Тавсияҳои методӣ барои МБТП

(Маркази библиявии тайёркунии пасторҳо)

То ин ки материалҳои барномаро ба тафсил «дода нашуда» ва аз мавзӯи асосӣ «берун набаромада» бештар самаранок пешниҳод намоед, омӯзгор бояд дар ҳар як машғулият тавсияҳои зеринро сармашқи кори худ намояд:

Дар вақти машғулият:

- *Ба материалҳои нав шинос намоед.
- *Саволҳои ёрирасон ё саволҳои дигар, ки дар таркибашон ҷавоб бошад.
- *Тафсири асосиро ҷудо намоед ва шарҳ диҳед.
- *Диққататонро ба оятҳои асосии Библия равона созед ва онҳоро дар рафти таълим истифода баред.
- *Материали омӯхтаистодаро дар шакли як чизи бутун тасаввур намоед.
- *Шогирдонро ба шавқ оред. ҷидду ҷаҳдашонро афзун намоед.
- *Фикронии шогирдонро ба самти муайян равона созед.
- *Ба саволҳои кӯтоҳу аниқ ҷавоб диҳед, саволҳои минбаъдаро дар вақти махсуси барои ин ҷудокардашуда муҳокима намоед.
- *Кӯшиши онро нанамоед, ки тамоми материалро бо тафсил равшанӣ андозед, (калима ба калима)-шогирдон онро бояд баъдтар пурра хонанд ва омӯзанд.
- *Контекст ва силсилаҳои ишораҳоро ташкил намоед, тафсилҳои ва бобҳои алоҳидаро ба он пайваст намоед.
- *Ҳақиқатҳо ва талаботҳои пештаромӯхташударо мунтазам такрор намоед ва шогирдонро барои дарки ҷизҳои нав омода созед.
- *ҷамъбасти кунед ва ғояҳои асосиро ҷудо намоед.
- *Материали омӯхтаро ба чизи бутун расонед ва алоқа бо дигар китобҳои дарсиро барқарор намоед.
- *Мувофиқати шаклҳои гуногуни қорӣ: лексия, баҳс, сӯҳбат ва саволу ҷавобро истифода баред.
- *То ин ки самаранокии рафти омӯзиширо тафтиш намоед. Супоришҳои тадқиқотиро истифода баред.
- *Пешрави аз рӯи саҳифа ё бобҳои дар як рӯз гузаштаатон баҳо диҳед, аз рӯи имконият дар якҷоягӣ бо дигар омӯзгорон кор кунед.

Феҳраст

ДАР БОРАИ МУАЛЛИФ	4
САРСУХАН.....	5
ТАВСИЯҲОИ МЕТОДИ БАРОИ МБТП.....	6
МАЪЛУМОТИ УМУМИ	
Барномаи курс.....	8
Харитаи таълимӣ-методии курс.....	10
Тавсия барои омӯзгорон.....	11
Нақшаи курс.....	12
МУНДАРИЦАИ КУРС	
I . Муқаддима.....	15
II .Усули мунтазам омӯхтани Библия.....	33
III .Нақшаи намунавии мунтазам омӯхтани Библия.....	110
ИЛОВА	
66 китоби Библия.....	1
Нақшаи наҷот.....	2
Рамзи имон.....	3

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Курс №1

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он Барномаи курс

Таъиноти курс

Курс барои шинос намудани шогирдон бо усулҳои асосии омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он таъин гаштааст. Диққати махсус ба дуруст фаҳмидан ва итоат кардан ба Каломи Худованд ва инчунин ба инкишофи малакаҳои амалии шогирдон равона карда мешавад. Донишҷӯён барои худ муайян кардани онро ёд мегиранд, ки дар Навишта чӣ гуфта шудааст, он чӣ маънӣ дорад ва онро дар амал чӣ гуна татбиқ кардан мумкин аст.

Вазифаҳои курс

1. Ба пасторҳо мунтазам омӯхтани Библия ва тафсири онро дуруст омӯзондан лозим, то ин ки Каломи ҳақиқатро содиқона омӯзонанд» ва «ба ҳама корҳои нек омода бошанд».
2. Ба пасторҳо барои дарк намудани зарурияти худашон дар амал истифода бурдани Каломи Худованду пайғирӣ намудани Библия, тарғиб ва ба дигарон ёд додан, ёрӣ додан.
3. Ба пасторҳо зарурияти омӯхтани Библия пеш аз ҳама барои «насихат ба тақводорӣ»-и худашонро, то ин ки бештар шабеҳи Исои Масеҳ гарданд, нишон додан.
4. Зарурияти пурра ба мунавваркунӣ ва насихатҳои Рӯҳулқудс, ки мунтазам дар мо аст, таъя карданро, қайд кардан.
5. Пасторҳоро барои мустақилона, мунтазам ва ҷиддӣ омӯхтани Библия, омӯхтани матни Навиштаи Муқаддас рӯҳбаланд намудан.

«Каломи Худовандро омӯзед, то Худоро, ки Каломро ба шумо додааст, дарк намоед».

Материалҳои таълимии курс

1. Библия
2. Шарҳи Библия
3. Воситаи таълимии ҳақиқӣ

Талаботи курс

1. Кор дар синф. Дар рафти лексияҳо ва баҳсҳо қайдҳои зарурӣ кунед ва дар муҳокимаҳо иштирок намоед.
2. Супоришҳои рӯзмарра (Дар нимаи дуҷониби рӯз иҷро карда мешаванд). Бодикқат тамоми материалро, ки пагоҳӣ дар машғулиятҳо омӯхтаед (аз он ҷумла пораҳои зарурӣ аз Библия) хонеду аз назар гузаронед ва тамоми супоришро иҷро кунед. Аз он қаноатманд гардед, ки мундариҷаи материал, фаҳмиш ва қоидаҳои асосии дар амал истифодабарии онро (дар як машғулият аз 4 то 10 саҳифа омӯхта мешавад) аз худ кардаед. Бо иҷро кардани супориш шогирд метавонад мустақилона ба хондани Библия, ҷӣ тавре, ки дар зер оварда шудааст, машғул шавад. Вақт барои саволу ҷавобро метавон дар охири рӯз (беғоҳӣ) пайдо намуд.
3. Ташриф ба машғулиятҳо. Ташриф ба машғулиятҳо ҳатмист. Шогирдоне, ки дар машғулиятҳо тез-тез иштирок наменамоянд, метавонанд аз МБТП хориҷ гарданд. Материалҳои мавзӯҳои қафомондари бояд бо роҳи гӯш кардани сабт (дар аудиокассета) ва иҷрои ҳамаи супоришҳо аз бар бояд кард.
4. Ба дониш баҳодиҳӣ. То ин ки ба курсҳои минбаъдаи Маркази тайёркунии Библиявӣ роҳ дода шавед, шумо бояд ба омӯзгор дониши аз материалҳои ин курс бардошта ва соҳиби малакаи амалӣ буданатонро, ки дар барнома нишон дода шудааст, намоиш диҳед. Ба ҳама саволҳо лутфан ба омӯзгор мурочиат намоед. Омӯзгор

супоришҳои иҷрокардаи шуморо мебинад, кори шуморо дар синф, иштироки амалии шуморо дар хидматгузори баҳо медиҳад ва мунтазам бо шумо сӯхбат менамояд, то қонеъ гардад, ки раванди таълим бомуваффақият аст.

5. Талаботи иловагӣ.

А. Пеш аз машғулияти охирин шумо ба омӯзгор бояд кори хаттӣ (дар ҳаҷми 1 саҳифа) бо нақл дар бораи ҳақиқат, қоидаҳо, фаҳмиш ё шахсиятҳои Библиявӣ, ки дар рафти машғулиятҳои курс ба шумо бештар таъсир расонидаанд, супоред.

Б. Дар вақти машғулиятҳои рӯзона ва инчунин танаффусҳо байни семестр ба шумо супоришҳои зеринро иҷро кардан лозим аст (танҳо пас аз ин шумо метавонед таҳсилро дар семестри дигар идома диҳед):

*Боз як бор бодикқат тамоми материали таълимии ин китоби дарсиро хонеду такрор намоед.

*Фаслҳои зерини Библияро хонед:

дар ибтидои курс	3	Ҳастӣ-Китоби сеюми Подшоҳон
-----\\-----	5	Китоби 4 Подшоҳон- Суруди сурудҳо
-----\\-----	7	Ишаъё – Малокии Набӣ
-----\\-----	10	Матто – Ваҳй

*Дар як рӯз 25 саҳифа хонед (танҳо Навиштаи муқаддас, ғайр аз шарҳу тафсир ва ғайра).

*Дар бораи иҷрои ҳама талаботҳо ҳисоботи хаттӣ диҳед.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Харитаи таълими методии курс

Рақами машғулият Таърихи рӯз Рақами саҳифа Мавзӯъ
1.

- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.

Эзоҳ: Омӯзгор метавонад, ин харитаро пур намояд ва шогирдонро огоҳ созад, ки вақти ҳар як машғулият дар кадом ҳаҷм омӯхтани мавод тавсия карда мешавад (вобаста ба курс аз 4 то 10 саҳифа).

**чадвали тахминии машғулиятҳо
барои таълими шакли рӯзона**

Душанбе-чумъа

Дарси 1	9:00-10:30
Танаффус	10:30-11:00
Ибодат	11:00-11:30
Дарси 2	11:30-13:00
Хӯроки нисфирӯзк	13:00-13:45
Машғулиятҳои мустақилона	13:45-16:00
Саволҳо ва ҷавобҳо	16:00-16:30

Эзоҳ: Ба ибодат метавонад мадҳи Худованд, дуо ва вазъи 15 дақиқагии библиявӣ, ки онро омӯзгор ё яке аз шогирдон мехонанд, дохил шавад.

**Барномаи пурра барои омӯзиши
шакли рӯзона**

Дар вақти таълимии шаклаш рӯзона шогирдон барои пурра омӯхтани барнома даҳ курсро, ки дар нақшаи таълимии МБТП дохил гаштааст, якбора 2 -тоқ дар ҳар яки 5 семестр мегузаранд. Давомнокии семестр 6 ҳафта мебошад. ҳамин тавр тамоми барнома, ки аз 10 курси таълимӣ иборат мебошад, дар даҳ моҳ иҷро карда мешавад.

Мисол:

Мӯҳлатҳо	
Семестри 1	Курси 1
(6 ҳафта)	Курси 2
Танаффус (3 ҳафта)	
Семестри II	Курси 3

Тавсия барои омӯзгорон

Муносибат ба омӯзиш, ки асоси ин курс мебошад, тайёрии амалии шогирдонро, азхудкунии асосҳои донишу малакаи онҳоро дар доираи таҷриба пешбинӣ менамояд. **Супоришҳо** чунон тартиб дода шудаанд, ки шогирдро водор месозад, худаш шахсан қоидаҳои омӯхташударо дар амал истифода барад.

Ҳасилҳои ба такрори маводҳои гузашта бахшидашуда бояд қаноат диҳанд, ки шогирдон асосҳои ҳақиқатро фаҳмидаанд ва лаёқати ба дигарон онро фаҳмондан доранд. Барои дорони алоқаи хуб гаштан бо аудитория ва имконияти ба рафти таҳсил баҳои судманд додан ба омӯзгор тавсия карда мешавад, ки дар баробари лексияҳо саволу ҷавоб ва баҳсхоро низ истифода барад. Омӯзгор бояд мисолҳо ва айёниятҳоеро истифода барад, ки ба талаботи маҳал ҷавобгӯй бошанд. Ташкили материалҳои хониши мазкур гузаронидани санҷишу имтиҳонҳо, истифодабарии қорҳои илмӣ ё дигар китобҳои дарсиро бидуни Библия талаб намекунад. Дар ихтиёри омӯзгор силсилаи диaposитивҳо ҳастанд.

Истифодабарии диaposитивҳо дар синф барои иҷро ё санҷиши вазифа шогирдонро фаъол мегардонад ва ба омӯзиши мутобиқ менамояд.

Эзоҳ: Барои гузаштани курсҳои дар зер омада, барои таълими корҳои синфҳои соатҳои зиёде лозим аст. Дар ин маврид дар чадвали машғулиятҳо тағйирот ворид сохтан лозим, камаш то ду соат ба ҷои якуним соати дар нақша ба назар гирифташуда.

Ба чунин курсҳо тааллуқ доранд:

2. Обзори Аҳди қадим
3. Обзори Аҳди ҷадид
5. Обзори омӯзиши библиявӣ
9. Обзори таърихи калисо

чадвали тахминӣ барои таҳсили шаклаш шабона

Барнома бо курсҳои байнашон як ҳафта танаффус омӯхта мешавад. Машғулиятҳо ҳафтае се бор бегоҳиҳо гузаронида мешаванд (2 соат машғулиятҳои синфӣ, як соат барои тайёрӣ), бо чор соат машғулият рӯзҳои шанбе, аз ин як соат барои ибодат ва танаффус. Барои гузаронидани курсҳои таълимии 1, 4, 7, 8 панҷ ҳафтаи ҷудо карда шудааст ва барои курсҳои 2, 3, 5, 6, 9, 10- ҳашт ҳафтаи ҳамин тавр барномаи аз 10 курс иборатбударо тақрибан дар 18 моҳ аз бар кардан мумкин.

Дар нимаи дуҷуми рӯз шогирдон бояд дар ---Марказ монанд, то ин ки --машғулиятҳои сахариро дар синф такрор намоянд. --ҳамаи супоришҳоро иҷро намоянд. --аз омӯзгорон маслиҳатҳои иловагӣ гиранд. --мувофиқи нақшаи хониши Библия порчаҳоро аз Библия азёд намоянд. Китоби дарсӣ чунон тартиб дода шудааст, ки шогирдон мунтазам ба матни асосии Библия муроҷиат намоянд. Порчаҳои иқтибосӣ ва ишораҳо ба Библияро дар ин воситаи таълимӣ дар синф хонда ҳал кардан лозим аст.

Имкониятҳои истифодабарии китоби дарсӣ.

Он ҷо, ки ташкил ва қори Маркази Библиявии тайёркунӣ имконнопазир аст, пастор ё миссионер метавонад, китоби дарсӣ, Библия ва тафсири онро барои тайёр кардани гурӯҳҳои наҷандон қалон барои хидмати пасторӣ, истифода барад. Дар ин маврид чадвали машғулиятҳо мувофиқи шароит тағйир меёбад. Дар як қатор мавридҳо китобҳои дарсии алоҳида метавонанд барои таълими васеъ дар калисоҳо истифода бурда шаванд. Чунин шакли истифодабарии китоби дарсӣ танҳо бо розигии хаттии муаллиф имконпазир аст. Дар баъзе мавридҳо омӯзиши пайдарпаи курсҳо бо пурра тамома

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Нақшаи курс

УСУЛҲОИ ОМУҶИШИ БИБЛИЯ ВА ҚОИДАҲОИ ТАФСИРИ ОН

1. Сарсухан	сах. 15-32
А. кудрати Каломи Худованд	15
Б. Таъиноти Каломи Худованд	17
В. Омӯхтани Библия- вазифаи пастор	21
Г. Нақши Рӯхулқудс дар омӯхтани Библия	25
Д. Ба омӯхтани Библия чӣ гуна муносибат бояд намуд	26
Е. ҳақиқатҳои муҳим, ки ба Библия дахл доранд	27
Ж. Муайян кардани истилоҳҳои асосӣ	28
*Ваҳй, илҳом	
*Худодӯстӣ	
*Беғуноҳӣ	
*Обурӯй	
*Равшанкунӣ	
*Тафсир	
*Омӯзиши мунтазам	

II. Усули омӯзиши мунтазами Библия

33-109

Баёни мухтасари се давраи асосии омӯзиши мунтазами Библия

1. Мушоҳида -Дар Библия дар бораи чӣ гуфта мешавад?

2. Тафсир -Ин чӣ маънӣ дорад?

3. Истифодабарӣ - Ман чӣ бояд кунам?

А. Тасвири се давраи асосии омӯзиши мунтазами Библия

**Давраи 1. Мушоҳида- Дар матн дар бораи чӣ гап меравад?
34-36**

*Се фикри асосӣ	34
*Чӣ тавр бояд дуруст савол дод?	35
*Чиро бояд ҳуст:	
-калима	37
-тартиби матн	39
-фазо	41
-шакли адабӣ	43
*ҷамъбаст намудани мушоҳида	46

**Давраи 2. Тафсир – Ин чӣ маънӣ дорад?
47-76**

А. Сарсухан. Саволҳои асосӣ	47
Б. Чиро бояд дар хотир дошт?	48
В. қоидаҳои умумии тафсир	50-61
1.Айнан тафсир намоед	50
2.Аз рӯи контекст шарҳ диҳед	53
3.Аз нуқтаи назари таъриху фарҳанг шарҳ диҳед	56
4.Аз нуқтаи назари шакли адабӣ шарҳ диҳед	58
5.Порчаеро бо дигар қисмҳои Навишта мутобиқ намуда тафсир намоед	59
- Ишора ба қорҳо бо порчаҳои мушкил	
6.Назарияи илмии пайдарпаиро нигоҳ дошта тафсир намоед	61

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Г. қоидаҳои хусусии тафсир	62-76
1. Масалҳо №1 (Аҳди ҷадид)	62
2. Масалҳо №2 (Аҳди қадим)	63
3. Назм	64
4. Ифодакунии образнок	66
5. Рамзҳо	68
6. Пайғамбарӣ	70
7. Истифодабарии матни Аҳди қадим дар Аҳди ҷадид	73

Д. ғалатҳо дар тафсир	76
-----------------------	----

Давраи 3. Истифодабарӣ –Ман чӣ бояд кунам?

77-79

А. Оқибати ба Каломи Худованд итоат накардан	77
Б. қоидаи бомуваффақият истифодабарӣ	78
В. Мақсади истифодабарӣ	79

Обзори ҷамъбастии ҳар се давраҳои асосӣ

80

Б. Дигар усулҳои омӯзиши Библия	81-109
1. Гарҷумаи ҳолӣ	82
2. Тематикӣ	91
3. Теологӣ (доктринавӣ)	99
4. Усули насиҳаткунии рӯҳонӣ	106

Ш. Нақшаи тахминии омӯзиши мунтазами Библия

110

УСУЛҲОИ ОМУЗИШИ БИБЛИЯ ВА ҚОИДАҲОИ ТАФСИРИ ОН

1. Сарсухан

А. Қудрати Каломи Худованд

***Каломи Библия лаёқати ҳаёти шуморо тағйир доданро дорад.**

Ишаъё 55:10-11

1 Таслўникиён 2:13

Каломи Худованд чунон қудрати дохилие дорад, ки барои расидан ба мақсадҳои барои Худо маъқул, лозим ҳастанд.

1. Беимонро ба имон меорад.

1 Петрус 1:22-25

Каломи Худованд-ин тухмаест, ки ҳаёти навро медиҳад.

2 Тимотиюс 3:15

Навиштаи Муқаддас лаёқати ба одам нишон додани роҳи начотро дорад.

Румиён 1:16

Инчил- ин қудрати Худо барои начоти ҳамаи онҳоест, ки имон доранд.

2. Ба гуноҳ муҳолиф меистад.

Забур 118:9-11

Каломи Худовандро дониста ва ўро пайгирӣ намуда истода, мо метавонем гуноҳро дар партави ҳақиқат бинем ва

окибатҳои онро дарк намоем.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

3. Ба рушду нумӯи рӯхонӣ таъсир мерасонад

1. Петрус 2:2

Чӣ тавре, ки шир ба инкишофи ҷисмонӣ ёрӣ мерасонад, ҳамин тавр Каломи Худованд ҳам, вақте ки онро мефаҳманд ва ба Ӯ итоат менамоянд, ба инкишофи рӯхонии одам кӯмак мерасонад.

Юҳанно 6:63

Каломи Худованд-ин ғизои рӯхонии мост. Онро истифода баред ва сер гардед.

4. Майли ҳақиқии моро ба мо мекушояд

Ибриён 4:12

Каломи Худованд дорои чунин лаёқатест, ба мо чизи муқаддастарин, майли ҳақиқии моро, ки мо баъзан худамон онро дарк наменамоем, мекушояд.

5. Моро ба тимсоли Масеҳ мегардонад.

Яъқуб 1:22-25

Ба маънии Каломи Худованд сарфаҳм рафтан, ба монанди ба оина нигаристан аст, ки ба мо нишон медиҳад, мо дар ҳақиқат кистему чиро тағйир дода метавонем, агар мо Библияро пайгирӣ намоем.

2 Қўринтиён 3:18

Агар мо мунтазам Каломи Худовандро пайгирӣ намоем, хислати мо, рафтори мо, сухани мо шабеҳи Масеҳ мегардад

Қўлассиён 3:9-10

*** Библия ба ягон китобе монанд нест, ки шумо ягон вақте хонда бошед: Ин ягона китобест, ки қудрати реалии абадан тағйир додани ҳаёти шуморо дорад.**

Б. Таъиноти Каломи Худованд

Библия –ин сарварии мо дар ҳаёт мебошад.

Каломи Худованд:

1. Дорои ҳақиқати ҷовидонӣ ва беғараз мебошад, ки ба мо Худованд додааст:

Забури 118:89-91

Забури 118:160

Библия-ин ҳақиқати объективист, ки барои ҳама чизи боқи-монда ченак мебошад. Ӯ онро ба мо мекушояд, ки чӣ ҳақиқат мебошаду, чӣ дурӯғ.

2. «Роҳнамои» ҳаёти мост:

Забури 118:105

Библия чӣ тавре, ки ба мо ба ҳаёт роҳхати умумӣ медиҳад, ҳамин тавр мушаххас нишон медиҳад, ки чӣ тавр рӯз то рӯз зиндагӣ намоем.

3. Моро таскин мебахшад, таълим медиҳад ва рӯҳбаланд месозад:

Румиён 15:4

Он чизе ки Каломи Худованд ба мо таълим медиҳад, ёрӣ медиҳад, ки мушкилиҳои зиндагиро бартараф намоем ва умедро аз даст надихем.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

4. Аз такрор намудани ғалатҳои дигарон пешгирӣ менамояд:

1 Қўринтиён 10:11-12

Мисолҳо аз Навиштаи Муқаддас моро дар бораи оқибатҳои гуноҳ огоҳ месозад ва нишон медиҳад, ки аз чӣ бояд канораҷӯқ намоем.

5. Худро ҳамчун «яроқи» амалкунанда муқобили васваса зоҳир менамояд:

Матто 4:4,7

Исо ҳақиқатҳои библиявиро истифода бурда ба васвасаҳои шайтон рақобат намуд ва мо низ бояд чунин рафтор намоем.

6. Ба мо дониш дар бораи Худовандро медиҳад.

Юҳанно 5:39

Луқо 24:27, 44

Дониши ҳақиқиро дар бораи Худованд мо аз Навишта мегирем, бе Ӯ фаҳмиши мо дар бораи Худованд нодуруст ва нопурра мебуд.

7. Моро барои хидматгори Худованд шудан «омода месозад».

Библия воситаи асосии мо барои «омодагӣ» ба хидмат ва таълими дигарон мебошад.

2 Тимотијус 3:16-17

ҲАМА Навишта

- Худопарастӣ (аз рӯи илҳом)

ва

«Каломи Худои Худо»

- муфид

барои

имон	<u>ёддиҳӣ</u>	(доктринаи ҳақиқӣ)	ба чӣ бояд бовар кард	(+)
	<u>фошшкунӣ</u>	(маҳкум кардани гуноҳҳо ва ғалатҳо)	ба чӣ бояд бовар накард	(-)

рафтор	<u>ислоҳ</u>	(фош кардани рафтори нодуруст)	чиро набояд кард	(-)
	<u>насиҳат барои такводори</u>	(таълими рафтори дуруст)	чӣ бояд кард	(+)

Ҷамин тавр

Таъинот = Одами Худо ба ҳама кори нек тайёр карда мешавад (лаёқат дорад, омӯзонда шудааст, пухта аст, хунарманд аст, моҳир мебошад).

ХУЛОСА. Каломи Худованд ин ягона воситаест, ки моро барои хидматгорони Худованд шудан омода месозад. Каломи Худованд ин ягона чизест, мо бояд ба одамон диҳем, ки метавонад онҳоро ба начот барад, ҳаёти ононро тағйир диҳад, ба онҳо имконияти рӯҳан инкишоф ёфтано диҳад ва дар Масеҳ комил гарданд.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Такрор

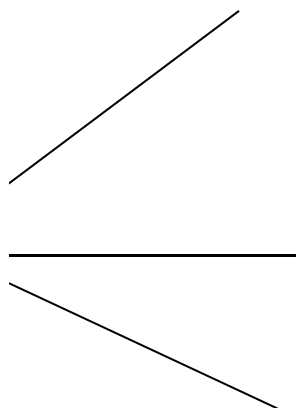
1. Бо кадом маънӣ Каломи Худованд дорои қудрат мебошад?
2. Камаш се таъиноти Каломи Худовандро номбар кунед.
3. Бо кадом қиёс бештари одамон ҳақиқатро муайян месозанд?

В. омӯхтани Библия вазифаи пастор мебошад

қудрат ва таъиноти Каломи Худованд ба мо равшан месозад, маҳз ӯ бояд мавзӯи омӯзиши мо бошад.

**Вазифаи пастор- омӯхтани Каломи Худованд, иҷро кардани Он ва таълими дигарон мебошад.
Эзро 7:10**

Пастор бояд хурро
ба он бахшад, то ин
ки Каломи Худовандро

1. Омӯхтан
 - бодикқат
 - сидқан
2. Итоат кардан
 - *истифода бурдан
 - *зиндагӣ кардан, тарзе ки Калом талаб менамояд
3. Ёд додан
 - *бо сухан
 - *бо ибрати шахсӣ

Эзро :

«дар шариати Мусо китобдони тезфаҳм» (Эзро 7:6).

«коҳин ва китобдон, донандаи аҳкоми Худованд ва фароизи Ҷ» буд.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

1. Каломи Худовандро омӯхта истода, пастор бояд:

* **бо чидду чаҳд**

2 Тимотиюс 2:15

-бисёр кор кардан

-дуруст дарс додан

каломи ҳақиқатро дуруст (аниқ) шарҳ додан

* **рӯзмарра** (мунтазам)

Аъмол 17:11

-сидқан (хушҳолона, бо хоҳиш)

-Навиштаре ҳал кардан

-ҳар рӯз

* **Ба Рӯҳулқуде такя карда**

Забур 118:124-125

-барои дорои заковат гаштан

-барои ба аслаш сарфаҳм рафтан

-барои фаҳмидан

2. Пастор бояд худаш ба Каломи Худованд **итоат** намояд.

Матто 7:24-27

Одами оқил онест, ки на танҳо мешунавад, балки ба Каломи Худованд итоат менамояд.

Супориш. Мухтасар дар як чумла ҳақиқатеро мухтасар ифода намоед, ки ҳар як ояти дар зер овардашуда ба мо меомӯзад.

Юҳанно 7:17

Юҳанно 13:17

Юҳанно 14:15

Ҳизкиёл 33:30-32

Такрори шариат 29:29

Ибриён 5:14

Доништан ва итоат накардан ин маънии ҳеч чизро надоништан аст: Каломи Худованд барои ба Ӯ итоат кардан дода шудааст!

«Библияро омӯzed, то ин ки оқил гардед, ба ӯ бовар намоед, то ин ки дар бораи ҳеч чиз ташвиш накашед, ба ӯ итоат намоед, то ин ки муқаддас гардед».

(Муаллифи номаълум)

Ба Каломи Худованд итоат кардан рӯхи шуморо дар тозагӣ нигоҳ медорад ва нисбати шумо ҳамчун пастор боварино қавӣ мегардонад.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

3. Ҳамин тавр, пастор бояд Каломи Худовандро вазъ гӯяд ва ёд диҳад.

2 Тимотиус 4:2

Вазъ гуфтан-эълон кардан, маъқул кардан (чизеро), истифода бурдан.

Ёд додан- насихат кардан, фаҳмондан, истифода бурдан.

Вазифаи асосӣ:

Навиштаро хондан ва маънии онро фаҳмондан, то ин ки одамон онро **фаҳмида** ва дар ҳаёташон **татбиқ карда** тавонанд.

Наҳемё 8:1-6 , 8,9,12

Возеҳу дастрас насихат намоед, то ин ки одамон итоат карда тавонанд, тарзе **шарҳ** диҳед, ки онҳо фаҳмида тавонанд.

Аъмол 8:30-35

*Каломи Худовандро дар қудрати Рӯхулқудс хонед ва эълон намоед.

*Каломи Худовандро шарҳ диҳед, то одамон онро фаҳмида тавонанд.

*Ба одамон нишон диҳед, чӣ тавр ба Каломи Худованд итоат намудан ва онро **татбиқ** кардан мумкин аст.

Мо бояд ба одамон мужда диҳем, ки Каломи Худованд чӣ мегӯяд ва ба Каломи Худованд имконият диҳем, ки ба ҷои худаш сухан гӯяд

маънии Каломи Худовандро бемазмун

Накунед,

2 Қўринтиён 1:18-20

Каломи Худовандро вайрон **Накунед,**

2 Қўринтиён 4:2

Каломи Худовандро рад **Накунед** ,

1 Қўринтиён 4:6-7

Вале пеш аз он ки пастор Каломи Худовандро бомуваффақият омӯзондаю вазъ гуфта метавонад, вай худаш бояд **шогирди содиқи Калом** бошад, то ин ки донад, дар он дар бораи чӣ гуфта мешавад, фаҳмад, ки он чӣ маънӣ дорад ва ҳақиқати Библиявиро дар амал татбиқ карда тавонад. Вазифаи пастор -ба одамон чӣ тавр истифода бурдани Навиштаро фаҳмондаю нишон додан аст ва дарки ин мақсад дар пастор бояд хоҳиши хондани Библияро бедор намояд.

Г. Нақши Рӯҳулқудс дар омӯхтани Библия

Пастор бояд дар болои омӯхтани Библия бисёр кор кунад, вале ба Ӯ лозим аст, ки ҳама вақт ба Рӯҳулқудс такя намояд.

1. Нақши Рӯҳулқудс дар омӯзиши мо Библияро:

*ба мо ҳақиқати Худоро ёд додан,
Юҳанно 14:26

*«моро барои ҳар гуна ҳақиқат панд гуфтан»,
Юҳанно 16:13

*ба мо дидани ғалатҳоро ёд додан (таълимоти дурӯғ),
1 Юҳанно 2:20, 26, 27

*мо бо истеъдоди мунавваршавӣ сарафроз намудан (ақли моро равшан намудан) то ин ки мо ҳақиқатро фаҳмем ва қабул намоем.

1 Кӯринтиён 2:12-14

2 Тимотиюс 2:7

Луқо 24: 45

*ба мо қудрати итоат намуданро додан.

Филиппиён 2:13

Ҳизқиёл 36:27

Қўлассиён 1:29

***Рӯҳулқудс ба мо омӯзиши Библияро иваз наменамояд: Ӯ**

омӯзиши Библияро самаранок мегардонад*.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он.

Д. Ба омӯзиши Библия чӣ тавр бояд муносибат кард

Муносибати дуруст ба омӯзиши Библия барои шогирди боғайрат ҳатмист.

1. Кӯшиш намоед, Каломи Худовандро донед ва фаҳмед.
Забур 118:97-100
2. Худро ба қабули ғайрипешакии он чизе, ки дар бораи вай дар матн гуфта мешавад, омода созед.
Забур 118-169
3. қарор қабул намоед, он чиро пайгирӣ менамоед, ки аз Библия донистаед.
Забур 118:33-35
4. Ба Худованд тақия намоед, то ин ки он чиро ки Ӯ ба шумо омӯхт ба дигарон омӯzed.
Забур 50:14-15

То ин ки шогирди хуби Каломи Худованд гардед, худро ба таълим мувофиқ намоед, рӯҳатонро ба ин кор омода созед.

***Муносибати мо ба омӯзиши Библия ва таассуроти пештар ҳосилкардаи мо ба натиҷаи омӯзиш таъсири чиддӣ мерасонад*.**

Е. ҳақиқатҳои муҳиме, ки ба Библия тааллуқ доранд

Он чиро ки мо дар бораи Библия фикр мекунем, бағоят муҳиманд:

1. Библия аз рӯи насаб илоҳист ва кушодагӯии ғайриоддии тараққиқарваронаро дар бораи он ки Худо кӣ ҳасту одам дар муносибат бо Ӯ кист, зоҳир менамояд.
2 Тимотиюс 3:16
Ибриён 1:1-3
2. Библия- ин чамъоварии нодири 66 китоб аст, ки одамон зери сарварӣ ва таъсири Рӯҳулқудс навиштаанд.
2 Петрус 1:20-21
3. Библия асари яклухтест, ҳама қисмҳои он байни худ пайвасти чудонашавандаанд ва дар онҳо мухолифатҳои дохилӣ нестанд.
Забур 118-160
4. Библия худопарастона аст, бинобар ин гуноҳсодирнакунанда аст (ғалат надорад) ва обрӯманд аст.
Забур 17:31
2 Тимотиюс 3:16
Юҳанно 10:35
Юҳанно 17:17

Агар мо фикр мекунем, ки Библия ин асари бадеӣ асту аз ҷониби одамон, ки хусусияти ғалаткунӣ доранд, навишта шудааст, айнан аз ҳамин мавқеъ мо онро тарғиб менамоем. Вале агар мо бовар мекунем, ки Библия сазовори боваристу ваҳӣ аз болост, аз ҷониби Худо ба воситаи одамон дода шудааст, пас ҳамин тавр мо онро ба одамон пешкаш менамоем.

***Аз он ки мо ба Каломи Худованд чӣ гуна муносибат менамоем, муносибати мо ба омӯзишу тарғиби он ба хамин дараҷа алоқаманд аст*.**

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Ж. Муайян кардани истилоҳҳои асосӣ

1. **Ваҳй** –ин кушодани ким-чизи номаълумро ифода мекунад.

Муайянкунӣ-равандест, ки ба воситаи он Худо ба одамон дониш дар бораи Худи Худаш, қорҳои Худаш ва иродаи Худаш ва инчунин мундариҷаи ин донишхоро медиҳад.

Ваҳй эътироф намудани се далелро фарз мекунад: (1) Худо вучуд дорад, (2) Худоро дарк кардан мумкин аст ва (3) Худо бо одам муносибат дорад.

Ваҳйро ба ду гурӯҳи қалон тақсим кардан мумкин аст.

А. Ваҳйи умумӣ (табии)-Худо худро дар офарида (табиат) (ба Забур 18:1-7, Румиён 1:18-21 бингаред), дар одам (вичдон) (ба Румиён 2:13-16, Воиз 3:11 бингаред) ва дар таърих (ба Аъмол 17:24-28, Дониёл 2:19-21 бингаред) зоҳир месозад.

Ваҳйи умумӣ имконият медиҳад, Худовандро ҳамчун **Офаридгор дарк намоем, ӯ**

1. дар шакли шифоҳӣ ошқор нагаштааст,
2. мавҷудияти Худовандро зоҳир месозад,
3. кофист, то ин ки одамро барои гуноҳояш ба ҷавобгарӣ кашад (аз сафедкунӣ маҳрум созад),
4. лаёқати ба одамон нишон додани роҳи начотро надорад,
5. бо баҳс метавонад, инкор гардад,

Ваҳйи умумӣ дарки Худовандро ба воситаи **амалҳояш** имкон медиҳад.

Б. **Ваҳйи махсус**- Худованд Худаширо дар шакли шифоҳӣ ва шахсан ба одамон зоҳир месозад (Ибриён 1:1-3, Забур 18:8-15).

Ваҳйи махсус дарки Худоро ҳамчун **Худованд ва Наҷотдиҳанда** имкон медиҳад, Ў...

1. шакли шифоҳӣ дорад (даҳонӣ ё хаттӣ),
2. фаҳмидани Худо ва чӣ тавр бо Ў муносибати дуруст барқарор карданро имкон медиҳад,
3. масъулияти шахсии ҳар як одамро барои гуноҳ тасдиқ менамояд,
4. лаёқати нишон додани роҳи наҷотро дорад,
5. ҷавоби «қабул мекунам» ё «Рад мекунам»-ро талаб мекунад.

Ваҳйи махсус Худоро ба воситаи **Каломи Ў** зоҳир месозад:

- Каломи зинда- Исои Масеҳ,
- Каломи навишта- Библия.

Ваҳйи махсус- ин Каломи Худо дар ду шакл мебошад:

- 1) Исои Масеҳ-**Шахсияти зинда**(Юҳанно 1:14, 18, Ибриён 1:1-3).
 - 2) Библия- **далелҳо ва ҳақиқати хаттӣ баёнкарда** (2 Тимотиюс 3:16).
Ваҳйи Худованд инъикоси пурраширо дар Библия ёфтааст (Яхудо 3).
- **Ваҳйи аз ҷониби Худованд ба одам додашуда комил аст, ҳамаи он чизе, ки мо дар бораи Худо ва одам донем, дар Библия, ки**

кушодагӯии тараққикардаи Худованд дар бораи Худаш мебошад, дар шакли хаттӣ мавҷуд аст.*

2. **Худопарастӣ (Навишта)**-маънии онро дорад, «ки Худо бахшид» (аз ҷониби Худо будан) ва ба ҳифз кардани ваҳйи Худованд дар бораи Худаш (мундариҷа) дар шакли хаттӣ (ваҳйи дар Навиштаи Муқаддас омада) тааллуқ дорад. Дар доктринаи таълимоти ортодоксалии Худопарастӣ қайд карда мешавад:

А. Сарчашмаи илоҳӣ-Каломи Худованд аст.

Б. «қосидони» ваҳй одамоне буданд, ки Библияро навиштаанд, аз Рӯҳулқудс огоҳ буданд ва дар баробари ин хусусиятҳои шахсии худро нигоҳ доштаанд (Аъмол 27:15).

В. Ин равандро Рӯҳулқудс сарварӣ менамояд (2 Петрус 1:20-21).

Г. Ваҳй дар шакли шифоҳӣ-суханони рӯҳбахшанда, на ононе, ки навиштаанд (2 Тимотиус 3:16).

3. **Саҳвнақунандагӣ**-маънии онро дорад, ки дар Библия ғалат нест, чунки он бевосита аз ҷониби Худованд аст. Бесаҳвӣ танҳо дар дастнависи асл аст, на дар нусха ё дар тарҷума, бо истисно ононе, ки ба асл монанданд. Библия бесаҳв аст, чунки аз ҷониби Худост: Азбаски Библия Каломи Худост, дар он бояд саҳв набошад. Агар шумо чунин шумуред, ки дар Библия ғалат аст, пас яке аз ду бояд адолат бошад.

- ё Библия Каломи Худованд нест.
- ё Худованд дурӯғ мегӯяд.

Эзоҳ. Дар замони мо баъзе теологҳои либералӣ бесаҳвии Библияро рад менамоянд ва чунин мешуморанд, ки дар Библия танҳо он саволхое, ки ба наҷот ва имон тааллуқ доранд, дурустанд. Он чиз, ки ба тасвири одам, таърих, география илмҳои табиатшиносӣ ва ғайра тааллуқ доранд, дар он ҷойҳои ғалатҳои назарнорасе ҷой гирифтанишон мумкин. Мисол: мегӯянд, ки Аъмол 1-11-ро айнан қабул кардан нашояд: ин асотир ё ривоят мебошад. Чунин ақида ифодақунандаи нобоварӣ ба Каломи Худованд ва кӯшиши онро ба шароитҳои ҷамъияти материалистии мутобиқ намудан мебошад.

- **Ё Каломи Худованд ҳақиқат аст, ё он пурра нодуруст аст***

4. **Обурӯй (эътибор)** –маълумоти Библияро ба Каломи Худованд ҳамчун **хуқуқ ва ҳокимияти илоҳӣ** дар назар дорад, ки:

А. аз худ боварии сазовор, боэътимод ва маҳаки объективии ҳақиқати мутлақро зоҳир намояд, ки мутобиқи он ҳама чизҳои боқимонда баҳо дода мешаванд.

Б. ҳақиқати имон ва меъёри ахлоқро барои ҳама одамон ва барои калисо барқарор кунад.

В. аз худ сарчашмаи ягонаи боэътимод дар бораи Худо ва табиати рӯҳонии одам зоҳир созад (Матто 7:28-29, 28:18).

***Эътибори Каломи Худованд аз ҳама анъанаҳои одамон, таълимоти калисо, фалсафа ва ақидаҳои шахсӣ болотар аст*.**

Матто 5:43-44, 15:1-9.

ҳамаи анъанаҳо, одатҳои фарҳангӣ ва таълимотҳоро бо Каломи Худованд муқоиса намуда, ҳамаи онро муҳокима намоед.

5. **Мунавваршавӣ**-«Омузиш, фаҳмиш»-ро дар назар дорад ва ба фаъолияти Рӯҳулқудс, ки ба имондорон лаёқати фаҳмидани Навишта ва қабул кардани ҳақиқати онро мефаҳмонад, тааллуқ дорад.

(1 Қӯринтиён 2:12-14, Эфсӯсиён 1:17-19).

Дар доктринаи мунавваршавӣ таъкид карда мешавад:

А. муносибати имондор ба Масех, дар якҷоягӣ бо комилии рӯҳонӣ

Б. лаёқати фаҳмидан, қабул кардан ва истифода бурдани ҳақиқати Худованд Луқо 24:45 ва Маркӯс 4:34.

В. ба маънии Навишта амиқ сарфаҳм рафтан. 2 Тимотиюс 2:7

6. **Тафсир кардан**-муайян кардани маънии Библия дар аслаш дар назар дошта шудааст. Мо бояд дар аввал маънои ягонаи дурусти порчаро сарфаҳм равам, пеш аз он ки онро истифода барем.

Муаллиф ин ё онро тасдиқ карда истода, чиро дар назар дошт.

«Герменевтика»-истилоҳест, ки санъати тафсирро мефаҳмонад (Аъмол 8:30-35).

Ин қонуну қоидаи дар тӯли солҳо санчидашуда ва аз тарафи умум қабулкардашудаи тафсир мебошад, ки барои дуруст муайян кардани маънии навишта хеле ёрӣ мерасонад (саҳифаҳои 47-76-и китоби дарсии мазкур).

7. Омӯзиши пай дар пай-раванд ё муносибати бонизому бомантиқи омӯзиши Библияро, ки барои ошкор кардани маънии он ва истифодаи он дар амал равона карда шудааст, мефаҳмонад. Омӯзиши пай дар пай ёрӣ медиҳад, мо муайян намоем, ки кадом иқдому кадом низомро бояд пеш гирем (Аъмол 17:11, 2 Тимотиюс 2:15).

А. Омӯзиши пай дар пай чист?

Ин на бештар аз воситаест, усулест барои ба мақсад ноил гаштандониستاني Каломи Худованд, ба ӯ итоат намудан ва дигаронро ёд додан.

Муносибати пай дар пай барои омӯзиши Библия, ки дар ин курс сухан дар бораи он меравад, инҳоро дар назар дорад:

1. Навиштаро омӯхта истода, мо ҳама вақт дар бораи он фикр мекунем, ки чӣ тавр онро истифода барем ва ҳақиқати онро бо дигарон бо ҳам бинем.
2. Дар асоси омӯзиш пеш аз ҳама худи матн меистад (Навишта чӣ мегӯяд).
3. Омӯзиши Библия характери мустақили индуктивӣ дорад, яъне мо кӯшиш мекунем, ки ҳақиқатро аз Навишта пайдо намоем, на ин ки Навиштаро мо мутобиқи он чӣ намоем, ки мо ҳақиқат фикр мекунем, мо кӯшиш намекунем, дар Навишта он чиро хонем, ки ӯ он чой нест.

Б. Чӣ омӯзиши пай дар пай нест?

1. Вай курси алоҳидаро дар бар намегирад, балки равандест дар тамоми ҳаёт дуру дароз.

2. Вай кори бо чидду чаҳдро иваз намекунад, вале метавонад воситае гардад, ки ба кушодани ҳақиқати Навишта ёрӣ расонад.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Такрор

1. Чӣ рух медиҳад, агар шумо пеш аз вазъ гуфтан ё омӯзондан ба тарзи кофӣ сидқан Каломи Худовандро наомӯхта бошед.
2. Шумо нақши Рӯҳулқудсро дар рафти омӯзиши Библия чӣ тавр муайян менамудед?
3. Муносибати шумо ба Навиштаи Муқаддас ва тасаввуроти шумо дар бораи он ба омӯзиши Библия чӣ гуна таъсир мерасонад?
4. Чаро муҳим аст, Каломи Худованд, ки дар Библия омадааст, бояд пурра ва ба анҷомрасида бояд бошад.

II. Методикаи омӯзиши пай дар пай Библия

- **Методи омӯзиши пай дар пай мо-ин раванDEST, ки мақсадаш ба даст овардани қоидаҳои ҳақиқии дар Навиштабуда мебошад.**

БАЁНОТИ МУХТАСАРИ СЕ ДАВРАИ АСОСИИ ОМӢЗИШИ БИБЛИЯ

Мушоҳида (омӯзиши ибтидоии матн)

Матнро бодикқат омӯзед / тадқиқ намоед / , таҳлил намоед.

Савол: **Ин чо гап дар бораи чӣ меравад?**

Аъмол 17:11

Тафсири матн

қоидаҳои таъиншударо истифода баред.

Савол: **Ин чӣ маънӣ дорад?**

Аъмол 8:30-35

Истифодабарӣ (ҳақиқат, қоидаҳо, ки дар матн мавҷуданд)

Ҳақиқатро бояд қабул кард ва ба он иттиқат намуд.

Савол: **Ман бояд чӣ кор кунам?**

Аъмол 22:8-10

Усули омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

А. Тасвири се давраи асосии омӯзиши пай дар пай Библия

Давраи 1 Мушоҳида Дар матн дар бораи чӣ гап меравад?

1. Сарсухан. Саволҳои асосӣ

Ин чо дар бораи чӣ гап меравад?

Дар матн чиро ва чӣ тавр чустанро меомӯзем

Ман чиро мебинам?

* Се фикри асосӣ

1 1. Диққати худро ба матн **чалб** намоед.

2

2. қайд намоед, **дар он чӣ ҳаст ва чӣ нест.**

Мисолҳо: Матто 2:1-2 – Чанд мунаҷҷимон омаданд?

Матто 2:9-11- Муначчимон дар кучо Исоро
диданд?

Ваҳй 20:14-15-Беимонон дар дӯзах наемонанд!

Ваҳй 21:1 ва 2 Петрус 3:10-13- Барои имондорон на
танҳо осмон ҷои истироҳати абадӣ мебошад!

- бодикқат хонед
- якчанд маротиба хонед
- босаброна хонед
- бо ибодат хонед
- мақсаднок хонед
- бо шавқ (кунҷковона) хонед

3. Бодикқат (дақиқ) бошед.

* Хатоҳои хосае, ки дар давраи мушоҳида аз онон бояд
канораҷӯқ намуд.

- Шумо ҳама тафсилотро мушоҳида накардед,
- Шумо он чиро, ки дар матн нест, надидед,
- Шумо дар вақти мушоҳида ба нодақиқӣ роҳ додед,
- Шумо хулосаи нодуруст баровардед:
- Шумо пешакӣ қарор додед, аллакай он чиро, ки дар
матн омадааст, медонед.

**«Байни хондан ва омӯхтан ҳамин хел фарқе ҳаст, ба монанди
фарқи қайқе, ки бо иродаи мавҷҳо ҳаракат мекунад ва қайқе, ки
белзанҳо ўро ба ҷои лозимӣ мебаранд».**

Оскар Фейхт

Супориш. 2 Петрус 1:2-4-ро хонед. Чӣ қадар бештар, ки метавонед,
мушоҳидаҳоятонро нависед _____

Супориш. Ҳастӣ 6:19-20-ро хонед. Чӣ тавр Нӯҳ тавонист, ки
ҳайвонҳоро дар киштӣ ғун (ҷамъ) намояд? _____

Супориш. Иов 1:22 ва 2:10-ро хонед. Аксуламали Айюб дар ин ё он
маврид чӣ гуна фарқ менамояд? _____

-
-
- Чӣ тавр саволи дуруст бояд дод

Барои самаранок омӯхтани Библия бояд саволхоро дуруст гузошт.

Аз рӯи матн ба худ савол диҳед:

Кӣ нақл мекунад ё дар бораи кӣ нақл мекунанд?

Чӣ предмет ё мавзӯи муҳокима мебошад, ё пеш дар бораи чӣ гуфта мешуд ва баъд дар бораи чӣ гуфта мешавад?

ДАР КУЧО амал содир мешавад ё муҳокима дар кучо мегузарад?

КАЙ амал содир мешавад ё муҳокима баргузор мешавад?

ЧАРО/БАРОИ Чӣ амал содир мешавад ё муҳокима баргузор мегардад? (мақсад).

Инро одамон-иштирокчиёни ҳодиса **Чӣ** хел қабул мекунанд?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Супориш. Луқа 17:11-19-ро хонед. Мувофиқи имконият ба миқдори бештар саволҳо ҷавоб гардонед.

Кӣ? _____

Чӣ? _____

Дар кучо? _____

Кай? _____

Барои чӣ/чаро? _____

Чӣ хел? _____

- Чиро бояд чуст

Дар вақти мушоҳида ба:

-**калима** (калимаҳои асосӣ, истилоҳҳо ва ибораҳо)

-**тартиби матн** (ташкили он)

-**фазо** (муҳит)

-**шакли адабӣ**

Диккат диҳед.

1. Калима

- Давраҳои чустуҷӯӣ:

1. **Калимаҳои асосиро** дар порча муайян кунед. Румиён 8:9.
2. Муайян кунед, оё ин калима **дуруст** истифода гаштааст ё ба маънои **маҷозӣ**. Юҳанно 10:6-9.
3. **Шакли грамматикӣ** онро қайд намоед (исм? феъл? пешоянд ва ғайра).
4. Нишон диҳед.
 - ***ҷинс** (мардона / занона / миёна)
Юҳанно 14:16-17
«Ӯ», «Ӯро». Оё дар ин порча дар бораи ҷинси бечор ёдоварӣ мешавад?
 - ***Шумора** (танҳо ё ҷамъ)
Ғалотиён 3:16
«насл»
 - ***Замон** (гузашта, ҳозира, оянда)
Ибриён 1:1-22

Махсусан қобед:

Феълҳо «дид»
«кушт»

Хуруҷ 2:11-15
дар ҳикоя амалро ифода мекунад

«гурехт»
пешоянди «ба» Филиппиён 4:13
пайвандакҳои «пас» Румиён 12:1 Ба чизи пештар гуфташуда
«лекин» тааллуқ дорад.
Исм (мубтадо, пурқунанда) «Калом» Юҳанно 1:1, 14.

5. Маънии калимаи асосиро дар контекст муайян кунед.
Мисол калимаи «имон» дар Яҳудо 3 кадом ҳиссаи нутқ асту он чӣ маънӣ дорад?
Шумо чӣ тавр доништа метавонед, ки калимаҳои монанди «даста», «торик» чӣ маънӣ доранд (даста-дастай табар, гулдаста, дастай аскар) ,(торик-торик, нофаҳмо).

Эзоҳ. Дар давраи мушоҳида ба калимаи асосӣ, ки оқибат дар мавриди тафсир метавонад тасдиқ ё иваз гардад, муайянкунии пешакқ имконпазир аст.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Супориш. Калимаҳо ва ибораҳои асосиро дар Румиён 6:1-12 номбар кунед.

Супориш. Калимаҳо ва ибораҳои асосиро дар Ибриён 11:1-8 номбар кунед.

2. Сохти матн

Нигаред, чӣ тавр пораи матн **сохта** ё **ташқил** карда шудааст.

қоидаи қор.

1. Матнро аз рӯи абзацҳо хонед. [Дар Библияи таълимии NIV матнҳо аллакай ба абзацҳо чудо карда шудаанд]

* Як абзац як ё бештар ҷумлаҳо, ки фикр, идея ё мавзӯи ягонро доранд, дар бар мегирад* МИСОЛ: Қўлассиён 2:6-12. Он ҷо чанд абзац ҳаст ва ҳар абзац чанд ҷумла дорад?

* Баъзе абзацҳо мустақиланд: дигарон ба абзацҳои пешомада ё пасомада алоқаманданд ва қисми ғасл ё «порча» мебошанд.

ДИҚҚАТ! Баъзе вақт бобҳо ва оятҳои ҷудокардашуда беҳтарин кўмак барои омӯхтани порчаҳо нестанд.

Мисол: Қўлассиён 3:25, 4:1.

2. Нигаред, ҷӣ тавр порча тартиб дода шудааст.

Соҳти як ё якчанд порчаҳо синҷеро мемонад, ки биноро он нигоҳ медорад.

қисмҳо / ғаслҳои гуногуни Навишта бисёр вақт муттаҳиданд ё дар атрофи якдигар сохта шудаанд.

* одамон (тарҷумаи ҳоли)

Ҳастӣ 12-50 Иброҳим, Исҳоқ, Яъқуб, Юсуф

Аъмол 1-12 Петрус

Аъмол 13-28 Павлус

* макон (ҷуғрофӣ)

Хуруҷ

* ходиса (таърихӣ)

ЕҲушаъ ибни Нун

* ғоя (теологӣ)

Ба Румиён

* пораҳои вақт (хронологӣ) 3 ва 4 Подшоҳон

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Супориш. Луқо 15:1-7, 8-10, 11-32-ро хонед. Кадом ғояҳои асосӣ се ҳикояи Луқо 15-ро муттаҳид мегардонад.

Баъзе вақт таркиби асосии матн инҳоанд:

- муқобилгузорӣ (тазод) Ғалотиён 5:19-25
- муқоисакунӣ Матто 13:33
- мисолҳои бо расм орододашуда Матто 7:1-5
- саволҳо Марқӯс 11:27-33
Марқӯс 12:13-17
- такрор Румиён 6:1-12 «барои гуноҳ»
Ибриён 11 «бо имон»
- алоқаҳои сабабӣ- тафтишотӣ Румиён 1:18-32

*** Мушоҳида аз болои ташкилҳои матн ба мо имкон медиҳад бинем, ки чӣ тавр мавзӯҳо ва ғояҳо кушода мешаванд ва аз болои рушди онҳо назорат намоем, инчунин алоқаи порчаи додашударо бо порчаи пеш аз ин омада ва баъд аз ин омада ошкор намоем***

Ақл ва чашмони худро барои ҷустуҷӯи машқ диҳед.

- абзацҳо
- калимаҳо ва ибораҳо
- таркибҳо

3. Муҳит (фазо)

Мухит (фазои) порчаро муайян намоед.

Мухит (фазо) –ин оҳанги асосӣ, майл ё рӯҳи порчаи додашуда ва таъсири эҳсосноки он ба хонанда мебошад.

Фазо бо таъсири аз порча гирифташуда, он эҳсосоте, ки Ё бедор мекунад, муайян карда мешавад. Ин тавсифномаи субъективӣ, шахсист. Инро дар порчаи мушаххас санҷед.

МИСОЛҲО:

- шубҳа –Марқӯс 16:9-14
- хушҳолӣ – Эзро 3:10-13
- тарс – Хуруҷ 20:18-21
- бузургӣ – Ишаъё 6:1-5
- ғазаб – Ададҳо 26:12-16
- шукргузорӣ- 1 Тимотиюс 1:12-17
- мадҳ- Забур 150
- эҳтиром – Луқо 7:11-17
- ғамгинӣ – Луқо 8:49-52
- ҳайрат ва ғайра – Матто 19:7-10

Супориш. Ваҳй 9:13-21-ро хонед. Чизи хондагӣ дар шумо чӣ гуна эҳсосот (аксуламал)-ро бедор мекунад?

Супориш. Румиён 7:21-25-ро хонед. Кайфияти ин порча чӣ хел иваз мешавад?

Ба мундариҷаи порча дода шавед, то ин ки вазъ ва ҳиссиёти хонандаи аввали онро тасаввур карда тавонед.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Супориш. Забур 8-ро хонед. Кадом акси садоро ин суруд пешбинӣ менамояд?

Супориш. Луқо 24:1-25-ро хонед. Ба шумо ин ҳикоя чӣ гуна таъсир расонид?

*** Фаҳмидани муҳити порча ба мо имконият медиҳад, кайфияти муаллифро, инчунин хонандаи нахустинро беҳтар ҳис намуда ба чизи хондашуда баҳои ҳаққонӣ диҳем *.**

4. Шакли адабӣ

Шакли адабии матнро муайян кунед.

Танҳо: (1) таҳлил кардани калима, (2) дидани сохти матн, (3) ҳис кардани муҳит, муҳит нест, вале инчунин зарур аст, ки (4) шакли асосии адабии порчаи омӯхтаистодаро муайян намоем.

Одатан ин корро дар ибтидо мекунанд, ки метавонад вақти тафсир хеле муфид бошад.

Дар Библия чор шакли асосии адабӣ дучор мешаванд.

А. қисса, ҳикоят- шакли насриест, ки барои инъикоси таърих ва ҳақиқат бо воситаи далелҳои овардашуда, воқеаҳо, масалҳо, нақлҳои шоҳидон, тарҷумаи ҳол ва ғайра аз рӯи нуқтаи назари диншиносӣ таъин гаштааст.

Хислатҳои хос (миёнаравии ифодакунии ҳақиқат)

1. «Тимосҳои хаёли»-ро ба миён оварда, ба эҳсосот ва тасаввурот таъсир мерасонад.
2. Бисёр вақт ба вучуд омадани характери қаҳрамон ё таназули онро нишон медиҳад (Юсуф, Шимъун).
3. Бисёр вақт дорои шаҳодатест, ки қонуни кишту даравро тасдиқ менамояд (Довуд).
4. Баъзе вақт нишон медиҳад, ки чӣ хел Худо бо одамон ва халқҳо муносибат менамояд.
5. Одатан дорои ғояи асосист ва / ё қоидаҳои истифодабарии онро ёд медиҳад.
6. Гоҳ-гоҳ барои мо васиятҳо (амру наҳъ)-ро дорад.

Баъзе мисолҳои библиявӣ: Ҳастӣ
Хуруҷ
Ададҳо
1 Подшоҳон
Аъмол

Пешакӣ огоҳонидан. Ба ҳалли ҳама тафсили он диққати зиёде додан лозим нест: баъзеи онҳо муҳиманд, баъзеи дигар не.
Луқо 12:13-15.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Б. Насиҳат (сӯҳбат)- шакли насриест, барои пешниҳод намудани ғоя, фаҳмиш, доктрина ё далелҳои аз рӯи мантиқ дуруст, дар шакли ба тартибдаровардашуда (бисёр вақт дар шакли баҳс, нома, таълимот, вазъ ё нутқ).

Хусусиятҳои хос (бевосита инъикос намудани ҳақиқат)

1. Ба ақл ва қобилияти фикрӣ таъсир мерасонад (оқилона ва ботартиб).
2. қариб ҳама вақт тараққиёт ва ҳаракати фикрро нишон медиҳад.
3. Бисёр вақт пандҳо ва васиятҳоро дар бар мегирад.
4. Одатан ба хулосаҳои муайян мебарад ё ба амал (итоаткорӣ) даъват менамояд.

Баъзе мисолҳои библиявӣ: Такрори шариат (қисмҳои алоҳида)

Ибодат (қисмҳои алоҳида)
Румиён
Эфсӯсиён
Ибриён
Матто 5-7

Диққат. Дар вақти дида баромадани қисмҳои алоҳида хавфи партофтани ғоя ё мавзӯи асосӣ ҷой дорад (Румиён 6:11-12).

В. Назм- пеш аз ҳама дар ифода кардани эҳсосот, ҳиссиёт ва ғоя ҳамчун воситаи ифодакунандаи ҳақиқат зоҳир мегардад.

Хусусиятҳои хос (инъикос ёфтани ҳақиқат ба воситаи «образҳои шифоҳӣ»):

1. Барои офаридани образҳои ҳаёлий забони маҷозӣ, тасвир, рамз истифода мешавад.
2. Калимаҳо на ҳама вақт бояд айнан қабул карда шаванд, вале маънӣ ва ҳақиқати дар он инъикосёбанда бояд фаҳмо бошад.
3. Эҳсосоти баланд ҳиссиётро бедор мекунад.
- 3 4. Сохти параллелиро барои ҷудокунӣ, муҳолифгузорӣ, пурқувваткунӣ ва ғайра истифода мебарад.
- 4 5. Назми Библия қофия, вазн ё садоҳои қофиядор надоранд.
6. Барои омӯختани ҳақиқат бо кӯмаки ифодаҳои образнок ва ғайра самаранок истифода бурдан мумкин аст.
- 5 Баъзе мисолҳои библиявӣ: Айюб
Забур
Масалҳо
Вақоеънома
Суруди сурудҳо
Китоби анбиёҳо (қисмҳои алоҳида,
мисол Ишаъё)

Диққат. Кӯшиши айнан шарҳ додани рамзҳо ва истиораҳо метавонад барои фаҳмидани ҳақиқат, ки порча меомӯзад, ҳалал расонад.
Забур 88:26, 1 Қўринтиён 10:4.

Г. Валигӣ- истифода бурдани забони рамзҳои барои «кушодан» ё «ошкор» намудани чизи номаълум пешбинӣ менамояд.

Хусусиятҳои хос (инъикос намудани ҳақиқатҳои пеш номаълум)

1. Ба дараҷаи олий забони рамзӣ ва маҷозиро истифода мебарад, вале бо вучуди ин ҳақиқати реалиро ифода мекунад.
2. Одатан дорои пешгӯиҳои валиёна (пайғамбарона) мебошад.
3. «Рӯъё»-ро ворид месозад, ки он тафсири бисе эҳтиёткоронаро талаб менамояд.

Баъзе мисолҳои библиявӣ: Ишаъё

Ирмиё
ҳизқиёл
Дониёл
Малокӣ
Ваҳй

Диққат. Хавфе ҳаст, ки шумо хислатҳои рамзӣ ва авлиёии маводро дарк ва қоидаи тафсири пешгӯиро риоя карда наметавонед.

Ваҳй 6:3-6

***Муайян кардани шакли адабии порча ба дараҷаи баланд ба тафсири дурусти он мутобиқат менамояд*.**

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

ҷамъбаст намудани
Мушоҳидаҳо

- Дар матн чӣ гуфта мешавад?
Ман чиро мебинам?

Дида тавонистани он чӣ дар матн ҳаст ва он чӣ, ки нест.

Савол. Одатан чӣ рух медиҳад, вақте ки мо дар вақти мушоҳида нокифоя диққат медиҳем ва он чиро, ки дар матн ҳақиқатан ғап дар бораи он меравад, нодида мегузарем?

Мо **тафсири дурустро** намеёбем.

Мо **нодурӯст истифода** мебарем.

Мо чиро мечӯем?

1. **Калом**- бодикқат тадқиқ намоед.
2. **Соҳт**- равшан муайян намоед.
3. **Муҳит** – шахсан ҳис намоед.
4. **Шакли адабӣ** – дуруст муайян намоед.

***ҳадафи мушоҳида- боварӣ ҳосил кардан ба он ки, он чизеро ки дар матн гуфта шудааст, мо пеш аз тафсир ва истифодабарии он дар амал, медонем*.**

Мушоҳидаи рӯякӣ ба тафсири нодуруст мебарад, ки дар навбати худ дар вақти истифодабарӣ ба саҳву ғалатҳо роҳ медиҳад.

Мушоҳидаи
бодикқат

Тафсири
дуруст

Истифодабарии
дуруст

Давраи 2 **Тафсири матн** Дар ин матн чӣ дар назар дошта шудааст?

А. Сарсухан. Саволҳои мифтоҳӣ

Тафсир- раванди ошкорнамоии мақсад ва ғояи асосии матни Библия, инчунин қоидае, ки ба беҳтар фаҳмидани матн мусоидат менамояд.

Мақсад – маънии ягонаи дурусти матнро дар асл муайян кардан.

*** Агар шумо фикри Худовандро намефаҳмед, пас шумо дорон Каломи Худованд низ намегардед***

2 Петрус 1:20-21

Пеш аз он ки ҳақиқати Каломи Худовандро истифода баред ва ба он итоат намоед (давраи 3), шумо бояд донед, ки дар он гап дар бораи чӣ меравад (давраи 1- мушоҳида) ва фаҳмед, ки он чӣ маънӣ дорад (давраи 2- тафсир).

Баъзе саволҳои мифтоҳии давраи 2:

Ин чӣ маънӣ дорад? Аъмол 8:30-31

Муҳимият, аҳамияти он чӣ гуна аст? Румиён 9:10-13

Чаро Худо инро ба Навишта ворид кард? Румиён 8:28

Мақсади порчаи додашуда чист? 1 Қўринтиён 6:1-8

Чӣ тавр калимаҳои муаллиф дар матни асли овардари фаҳмидан мумкин аст? 1 Қўринтиён 12:13.

Чӣ қадар ин ба заминаи Навиштаи Муқаддас ҳамоҳангӣ дорад?

Юҳанно 6:44.

Диққат. Давраи 1 (мушоҳида)-ро тамома накарда, давраи 2 (тафсир)-ро оғоз нанамоед.

- **То он вақте намефаҳмед, ки дар матн чӣ гуфта шудааст, шумо барои муайян кардани он омода нестед, ки ин чӣ маънӣ дорад ва онро чӣ тавр истифода бурдан мумкин аст.**

Эзоҳ. ҳар як порча дар Навишта танҳо як маънӣ дорад, вале ба тарзҳои гуногун истифода бурдан мумкин аст.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Б. Дар бораи чӣ дар хотир доштан лозим аст.

Барои тафсири дуруст инҳоро ба инобат гирифтани лозим аст:

1. Вазъияте, ки дар он Библия навишта шуда буд, аз мо фарқ мекунад:

-таърихӣ (ҳазор сол пеш навишта шудааст).

-ҷуғрофӣ (дар кишвари дигар навишта шудааст).

-фарҳангӣ (одату анъанаҳои дигар).

*сиёсӣ

*иқтисодӣ

*иҷтимоӣ

*динӣ

*хукукӣ

*ахлоқӣ

-**забонӣ** (ба забонҳои ибрии қадим, арабӣ ва юнонӣ навишта шудааст).

-**алоқаманд бо навиштан** (муаллифон ва хонандагони гуногун, бо мақсадҳои муайян ва вазъиятҳои мушаххас).

Ин вазъиятҳои гуногун монеаҳои мешаванд барои фаҳмидани мо фикри дар ибтидо оғозёфтаи Навиштаро ва бояд тавассути омӯзиши бодикқат бартаараф карда шаванд.

***Сарсухан ба китобҳои алоҳида, нақшаҳо ва тафсирҳо ба Библия (Библияи таълимӣ NIV) бисёр вақт ахборот ва инчунин маълумотҳои каме муҳими ибтидоӣ дар бораи порча ё китоби хондашудаистодаро доро мебошанд.**

***Библия тарзе фикр карда шудааст, ки Ё ба одамон фаҳмо бошад**
Такрори шариат 29:29

Дар хотир нигоҳ доред: Библия аз ҷониби одамон барои он навишта шуда буд, ки ба одамон ба забони муътадили одамӣ гап мезадагӣ фаҳмо бошад.

2. Библия, ин асари адабиест, дорои :

Наср – Ба Румиён

Назм - Забур

Накл кардан – Ҳастӣ.

3. Библия-ин намуди махсуси асари бадеист, дар он инҳо истифода мегарданд:

масалҳо (№ 1, НЗ)* -Луқо

пешгӯӣ – Дониёл

масалҳо (№ 2, ВЗ)* -Масалҳо

4. Библия ваҳии тараққикардаистодаи илоҳиро дорост ва воҳиди пурра аст.

Ибриён 1:1-2 Юҳанно 1:18

5. Аҳди қадим бе аҳди ҷадид пурра нест ва ҳамин тавр Аҳди ҷадидро низ бо тамоми пуррагиаш танҳо дар партави Аҳди қадим фаҳмидан мумкин аст,

Луко 24:25-27

6. ҳақиқати Каломи Худованд рӯҳан фаҳмида ва қабул карда мешавад.

1 Қӯринтиён 2:14

Муҳокимаи мантиқӣ, омӯзиш ва ақли одамӣ худашон лаёқати кушодани ҳақиқати Навиштаро надоранд ва ба мо низ ёрӣ дода наметавонанд, ки онро ҳамчун ҳақиқат қабул намоем.

Дуруст фаҳмидани Навишта вобаста аст аз риояи қоидаҳои тафсири қарордодашуда. Дар хотир нигоҳ доред, ки:

- Библия сазовори боварист, соҳибэътибор ва бесаҳву ғалат аст.
- Библия- ин воҳиди пурра аст ва ягон қисми он ба қисми дигараш муҳолиф нест.
- Библия дорои ваҳйи илоҳӣ, тараққиқунанда ва комил мебошад.

*Боинтизом омӯзед

то ин ки хулосаи дуруст

*Ба Рӯҳулқудс така намоед

дар бораи маънии ҳақиқии

*қоидаҳои тафсири риоя намоед

порча намоед

***қоидаҳои минбаъдаи тафсири пайғирӣ намоед, то ин ки аз хулосаҳои нодуруст, нисбати чизи дар матн гуфташуда қанораҷӯӣ намоед.**

*Шарҳи масалҳоро дар саҳифаҳои 62-63 бингаред.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

В. ҚОИДАҲОИ УМУМИИ ТАФСИР

қоидаи умумии №1

Айнан тафсир намоед

***Калимаҳо, ибораҳо ва ҷумлаҳо дар маънии оддӣ мӯътадил табиӣ ва анъанавиашон қабул карда истода, Навиштаро айнан тафсир намоед.**

Ду намуди тафсири айнан вучуд дорад:

-**тафсири оддии айнан**- оддӣ, безабони образдиҳӣ.

Аъмол 2:7 «Ва Худованд Худо одамро аз хоки замин бисирӣшт»

Юханно 8:24 «Дар гуноҳҳои худ хоҳед мурд»
Ибриён 9:27 «Ва чунон ки одамонро насиб гардидааст, ки як
бор бимиранд ва пас аз он ба доварӣ дучор
шаванд».

-**тафсири образҳои айнан**-забонест, ки дар он маҷоз ва
калимаҳои рамзӣ истифода мегарданд, вале бо вучуди ин возеҳии
ғоя, фаҳмиш, ҳақиқат ё маънӣ нигоҳ дошта мешавад.

Луқо 13:31-32 ҳиродус – «рӯбоҳ» (шағол)

Ирмиё 17:1 «Гуноҳи Яҳудо бо калами оҳанин навишта шудааст»

***Маънии айнии порча метавонад рост ё образнок (бо ёрии
маҷоз) ифода ёбад.**

Маънии калима мутобиқ

1. ба муайянкунандаи асосӣ,
2. ба он ки калима дар дигар пораҳои Навишта чӣ тавр истифода
мешавад.
3. ба контекст порча, ки Ў дар он истифода гаштааст муайян карда
мешавад.

Мисол, калимаи «даста»: шумо танҳо контексти муайянро дида
истода, метавонед муайян намоед, ки муаллиф дар зерин калима
чиро дар назар дорад.

Якчанд маслиҳатҳои муфид, дар вақти омӯختани калимаҳо.

- Тафсириҳо ба матнҳои омӯзед.
- Системаи далеловарихи чандтарафаро истифода баред.
- Феҳрастро (нишондиҳандаи мавзӯ)-ро истифода баред.
- «Симфония»-ро истифода баред.
- Фасли «Методи тематикӣ омӯзиши Библия»-ро бингаред.
(саҳ 91, китоби дарсии мазкур).

Супориш: Яъқуб 2:24-ро бо Румиён 4:2 муқоиса намоед. Оё маънии
калимаҳои «сафед шудан» дар ҳар ду матн якхела аст?

Яъқуб 2:24 «сафед мешавад» _____

Румиён 4:2 «сафед шуда бошад»- _____

Супориш. Аз руйхати калимаҳои мифтоҳӣ, ки дар мавриди мушоҳида дар Румиён 6:6-12 ва Ибриён 11:1-8 қайд кардаед, чор калимаро гиред ва маънии онҳоро муайян намоед. (Ба феҳрастии тафсириҳо, бо «Симфония» ё ба фарҳанг бингаред.

Калима

Маънӣ

1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____

Кӯшиш кунед Навиштаро пеш аз ҳама чӣ тавре ки Ў навишта шудааст ва чӣ тавр онро бояд хонандаи нахустин дарк намояд, фаҳмед.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Тафсири рамзӣ

Диққат. Бар хилофи тафсири айнӣ раванди ҷустуҷӯи фикри **махфӣ** ё **хуфия** (ки бисёр вақт ба фикри ҳақиқии порча ҳеҷ умумияте надорад) тафсири рамзӣ, **аз хаёл бофташуда, рӯҳан муболиғаомез номида мешавад.** Мисол дар вақти тафсири боби 3 Ҳастӣ бисёриҳо собит месозанд, ки Одаму ҳавво зинокорӣ намудаанд, гарчанде ки дар матн амалан беитоатӣ намудан буд (вайрон кардани амри Худованд). Вақте ки Шумо ягон порчаро «ғайридинӣ» тафсир менамояд, ба ҷои ҳақиқати рӯҳонӣ шумо **дурӯғи рӯҳониро** пайдо мекунед ва маънии Каломи Худовандро вайрон месозед. **МИСОЛ:** Эстер-Баъзеҳо фикр мекунанд, ки дар китоби Эстер вай рамзи Калисо, ҳомон- рамзи шайтон ва Мордахай-рамзи Рӯҳи Муқаддас мебошад. Вале бо ин гуна муносибат он далел ба инobat гирифта намешавад, ки онон одамони реалӣ буданд. Мақсади асосии китоб дар он аст, ки Худо ҳокими мутлақ ва содиқ аст, Ў ҳама вақт барои эҳтиёҷоти одамон ғамхорӣ менамояд ва ин ба тасвириҳои ҳаёлии калисои масеҳӣ алоқаманд нест.

Тафсири хаёли ё рӯхан муболиғакардашуда.

1. Маънии ҳақиқии матро пинҳон мекунад.
2. Аз ҳад зиёд субъективӣ ва индивидуалӣ мебошад (меъёри баҳоро ёфтан номумкин аст).
3. ҳақиқати матро нодуруст нишон медиҳад.
4. Далелнокии ҳаққонияти матро зери шубҳа мегузорад.

Инчунин дар хотир доред, ки ҳар як порча метавонад, танҳо як тафсир ё маънии дуруст дошта метавонад, вале якчанд усули истифодабариро доро мебошад. Бинобар ин усулҳои гуногуни истифодабариро чустан мумкин аст, вале тафсирҳои рамзиро истифода бурдан мумкин нест.

Эътимод ҳосил намоед, ки он чиро ки шумо меомӯзонед ё тарғиб менамоед, шумо ҳақиқатан аз матни Каломи Худованд мегиред.

1 Қўринтиён 4:6- «касе бештар аз он чӣ навишта шудааст, оқилтарошӣ накунад».

Такрори шариат 4:2 –«ба он чӣ ман ба шумо амр мефармоям, чизе илова нанамоед».

Қоидаи умумӣ №2 Дар контекст тафсир намоед

***ҳар як оят ё порчаи Навишта бояд дар контексти ҳудаш дида баромада шавад. Дар ин маврид ба ҷои Ў дар Навишта, пеш аз он ва баъди он чӣ меояд, ва Ў бо дигар қисмҳои Навишта чӣ гуна пайваст мебошад, диққат диҳед.**

1 Қўринтиён 7:1-Агар шумо танҳо ин оятро дар алоҳидагӣ мехонед шумо метавонед, хулосаи нодуруст дар бораи муносибати Худо ба никоҳ бароред (тафсирҳо, давоми Қўринтиён 1, Матто 19:1-11-ро бингаред).

Яъқуб 2:24 -Агар шумо танҳо ин оятро мехонед, метавонед ба хулосаи нодуруст оед, ки одам метавонад, тавассути қорҳои некаш начот ёбад (тафсирҳо бингаред, оятҳои аз ин пеш ва баъдомадаро аз 14 то 26 хонед).

Контекст- ин омили аз ҳама асосист, ки дурустии тафсирро муайян мекунад. Контекст барои ҳар як ояти Библия ҳуди Библия мебошад.

Ҳастӣ 9:3, Дониёл 1:12

Оят-----ҷумла-----абзац----- абзацҳои ҳамсоя-----
----- боб ----- фасл ----- китоб----- ҳама Библия.

Якчанд маслиҳатҳои барои омӯзиш муфид

- Пеш аз он ки дар бораи хислату рафтори ин ё он қаҳрамони Библия хулоса бароред, аз «Симфония» ё тафсирҳо ҳама маълумотхоро дар бораи ин қаҳрамон ёбед, мисол, Ибриён 11:4 ва Ҳастӣ 4:1-5.
- Дар китоб ҷумлаеро пайдо кунед, ки мақсаду тематикаи онро нишон медиҳад ва дар партави ин гуфтаҳо тафсир намоед. Луқо 1:1-4, Юҳанно 20:30-31, 1 Петрус 5:12, 1Тимотиюс 3:14-15.
- **Алоқамандӣ:** яке аз қисмҳои таркибии омӯхтани контекст, омӯхтани он аст, ки чӣ тавр материалҳои китоб ташкил ёфтаанд ва бо ҳам алоқаманданд.

Чадвал ба китоби Ҳастӣ, ки дар саҳифаи 55 омадааст, тасаввуроти умумӣ барои ҳамаи китоб ва муносибати қисмҳои он медиҳад. Бодикқат онро хонед.

Мана якчанд ҷумла, ки ба шумо барои дидани сохт, ташкили матн ва алоқаи матни омӯхташудаи стода бо дигар қисмҳои Навишта ёрӣ мерасонад:

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

1. Китоберо, ки нияти омӯхтан доред, пеш аз омӯхтани он қисм ба қисм, ҳамаашро хонед (ё абзацҳои ҳамсоя ва ё бобҳоро хонед).
2. Дар рафти хониш эҷодкорона андеша ронед.
Чаро ин ҷо аст?
Чӣ тавр ин ба материалҳои пешомада ва баъдомида алоқаманд аст?
Ин чӣ тавр ба материалҳои ҳамаи китоб ё боб мутобиқ аст?
3. кӯшиш намоед, ҷудо кунед,
 - мавзӯё ё мақсади асосӣ,
 - фаслҳо (қисмҳо)-и асосии китоб,
 - қаҳрамони асосӣ,
 - ҳодисаҳои махсус,
 - муқоисакунӣ,

- мухолифгузорӣ,
 - такрор,
 - ғояҳои динӣ,
 - унсурҳои умумӣ,
 - кулминатсия.
4. Дар бораи он андеша ронед, ки баъд чӣ мешавад,-----хаёлан ба қафо баргардед, -----дар майна тамоми китобро нигоҳ доред. Инро дар вақти кор аз болои тамоми китоб, фасл, қисм, боб ё порчаи боб кардан мумкин аст.
 5. чадвали оддиро аз рӯи порчаи аз Навишта омӯхташудаи стода тартиб диҳед.

Супориш: Забур 138:1-12-ро хонед ва ба он чӣ ки аз оятҳои 1-6 ва 7-12 дар бораи Худо медонед, муқоиса намоед. Натиҷаашро ба чадвали дар зер овардашуда гузаронед.

Забур 138:1-12

Худо хамаро медонад.

1

6

Худо дар хама ҷост.

ӯ хама ҷо мавҷуд аст.

7

12

Ҳастӣ “КИТОБИ ЯКУМ”

4 ҳодисаи мифтоҳӣ				4 қаҳрамони мифтоҳӣ			
ОФАРИНИШ	МАЪСИЯТ	ТУФОН	ХАЛҚО	ИБРОҲИМ	ИСҲОҚ	ЯЪҚУБ	ЮСУФ
Анҷом	Фосиқша вӣ	Маҳкум кунӣ	Омехтак унӣ	Ваъда	Фарзан дон	Тағйи рот	хифз кардан

Нур.Рӯш- ной Фалак/ об Замин/на- ботот Офтоб/ Мох/ ситораҳо Парранда- ҳо/моҳӣ/ хайвонот Одам «Ором гирифтан»	Боғи Адан Одам ҳавво Иблис Гуноҳ чазо қобил/ қобил Шет	Нӯҳ Киштӣ Тӯфон Ибти- Дои Нав Тирука- Мон	Мано- раи Вавилон (Бобул) Номбар- кунии халқҳо	Даъват Лут Васият /амр Соро Исмо- ил Аҳду пай- мон Хатна Садум ва Амуру қурбон ӣ	Яъқуб зиди Эсов ҳуқуқи наҳуст- зодагӣ Фотиҳа/ дуои хайр Тасди- қи васият	Фиреб Хоб Нардбон Леё Роҳел Мубори за бо Худо Ном ба Исроил иваз карда шуд	Либос ҳои ранга ғуломӣ дар Миср Илтифот дар Миср ҳифз намудани оилаи Яъқуб
ИБТИДОИ ИНСОИЯТ				ИБТИДОИ ХАЛҚИ ИЗРОИЛ			
ТАЪРИХ 4000 сол пеш аз мелод 2100сол пеш аз мелод				ТАРҶУМАИ ҲОЛ 1897 то мелод 1804 сол то мелод			

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Қоидаи умумӣ №3 Аз нуқтаи назари таърих ва фарҳанг
тафсир намоед.

***ҳар як оят ё пораи Навиштаро аз рӯи нуқтаи назари шароити
таърихӣ ва фарҳангӣ тафсир намоед.**

Мухити таърихӣ Аъмол 15:1-35

Ба диққат гиред:
муаллифро,
вақти навиштаро,

чои навиштаро,
сабаби навиштаро,
хонандагонро,
шароити сиёсиро,
шароити иқтисодиро,
шароити иҷтимоиро,
шароити диниро,
шароити ахлоқиро.

- Дониши вазъияти таърихӣ дар фаҳмидани маънии порча ба шумо кӯмак мерасонад.

Шароити фарҳангӣ-- 1 Қўринтиён 11:2-16- ҳичоб дар калисо зани боодобро аз зани бераҳагард фарқ мекунонид ва аломати ба ҳокимият мутеъ будани ўро дошт. Имрӯз барои зан вақти дар калисо будан ҳочати ҳичоб доштан нест, вале ў бояд рӯҳи мутеъ буданро дошта бошад.

Фарҳанг ин чизест, ки дар чои муайян, дар вақти муайян:

- одамон ба он бовар мекунанд,
- чӣ мегӯянд,
- чӣ кор мекунанд,
- чӣ менӯшанд,
- чӣ мехӯранд,
- чӣ меофаранд (месозанд),
- чӣ анъанавӣ мебошад.

Лаҳзаҳои асосии имконияти онро муайянкунанда, ки оё дар ин порчаи додашуда маҳдудияти фарҳангии вучуд дорад ва оё онро дар рӯзҳои мо истифода бурдан мумкин аст, инҳоанд:

1. Мақсади анъанаи фарҳангӣ ё таълим чӣ буд?
2. Оё чунин анъанаи фарҳангӣ дар рӯзҳои мо низ он моҳиятро дорад?
3. Агар не, пас оё ин чо қонуни бобакое ҳаст, ки онро дар замони мо, вале бо шакли дигар истифода бурдан мумкин бошад?
4. Чунин шуморед, ки ҳама таълимот ё анъанаҳои дар Навиштаомада имрӯзҳо ҳам истифодашавандаанд, танҳо агар,
 - истифодабарии онҳо бо контекст маҳдуд нагаштаанд,
 - онҳо бо ваҳйи хеле баъдомада рад нагаштаанд,
 - онҳо ба дигар қойҳои Навишта муҳолифат надоранд,

- шумо эътимод ҳосил намекунед, ки онҳо барои фарҳанги зикрѐфта ба куллий хосанд.

*Истифодабарии баъзе лаҳзаҳо (анъанаҳо)-и Навишта дар чорчӯбаи муайяни фарҳангӣ-замонавӣ маҳдуд карда шудаанд, дигарҳояшро мисли пешин бояд пайгирӣ кард. (ба тафсир бингаред).

ҳар як таҷриба ё анъанаи фарҳангӣ бояд мутобиқи таълимоти Каломи Худованд санчида шавад.

Марқӯс 2:18-21

Супориш. Юҳанно 13:1-17-ро хонед. Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

1. Оё дар рӯзҳои мо шустани пойро ҳамчун оин, маросими калисо рия кардан лозим аст?

2. Қодом қоида ё ҳақиқатро ин ҷо Исо таълим медиҳад? Оё онҳо имрӯз истифодашавандаанд?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Қоидаи умумӣ №4 Аз нуқтаи назари шакли адабӣ тафсир намоед.

***Ҳар як оят ё пораи Навиштаро аз нуқтаи назари шакли адабӣ тафсир намоед.**

Ин чӣ?

наср

нақл

пешгӯӣ

назм

масал №1

масал №2

Мисол, дар назм бештар маҷоз ва рамз истифода мешаванд, вале бо вучуди ин ҳақиқат айнан баён мегардад.

Забур 18:2-5

Хислатҳои хоси шаклҳои гуногуни адабиёро, ки дар Библия омадааст ва дар бораи онон дар фасли «Мушоҳида»-и китоби мазкур гуфта шудааст, такрор намоед (сах. 43-45).

Супориш. Ҳастӣ 22:1-2-ро хонед. Ин порча амр дар бораи қурбон кардани фарзандон нест, чӣ тавре ки ба Иброҳим гуфта шудааст. Чӣ тавр шакли адабии ин порча ба шумо имконият медиҳад, ки хулосаи дуруст бароред.

Қоидаи умумӣ №5 Порчаро бо дигар қисмҳои Навишта
мутобиқ намуда, тафсир намоед

***ҳар як оят ё порча ба пораи ба он алоқаманд ё монанд дар ин ё китобҳои дигари Библия мутобиқ намуда, тафсир намоед.**

Юҳанно 4:14

Юҳанно 7:38-39

Юҳанно 16:33

1 Юҳанно 5:4-5

Порчаҳои монанд ё бо ҳам алоқаманд бисёр вақт ба мо дар бораи фаҳмидан ва истифода бурдани ҳақиқати Библия ёрӣ мерасонад.

Таъинот дар бораи қор бо пораҳои душвор

Ин қоида ба шумо барои тафсири дурусти пораҳои душвори Навишта ёрӣ медиҳад:

- **Библия ҳеҷ вақт ба худ муҳолиф нест.**

Хурӯҷ 20:5-6

Ҳизқиёл 18:1-4

Нодуруст фаҳмидани талаботи дар Хурӯҷ 20 омада сабаби ба миён омадани зарбулмасале гашт, ки баъд он ҳамчун зарбулмасали ғалат дар хизқиёл 18 маҳкум гашт.

- **Ба маънии оддӣ, бештар табиӣ пеш аз маънии мураккаб таваҷҷӯҳ намоед.**

Ваҳй 20:1-4

Инкор намудани ҳокимияти ҳазорсолаи Масеҳ дар рӯи замин бемаънигӣ мебуд, чунки ин маънии рӯиросту табиӣ порчаи додашуда мебошад.

- ***Аҳди ҷадид ва Аҳди қадим якдигарро маънидод менамоянд.**

Ҳастӣ 3:1

Ваҳй 12:9

- ***Барои тафсири порчаҳои нофаҳмо ва думаънодор маълумоти дигар- бештар соддаю фаҳморо, ки маънии асосиро фаро гирифтааст, истифода баред.**

Аъмол 2:38

Аъмол 8:12-13

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Дар Аъмол 2:38 ба гумон меравад, дар назар гирифта шудааст, ки таъмид бо об ба одам «начот» мебахшад. Ин оятро бояд дар партави он оятҳои возеҳу равшане, ки таълим медиҳанд, барои начот танҳо имон лозим аст, тафсир намоем. Мисол Юҳанно 3:16 Румиён 10:12-13.

Супориш. Юҳанно 10:27-29-ро хонед ва ба Ибриён 3:12 муқоиса намоед. Мавҷудияти ҳар дуи ин порчаҳоро дар Библия чӣ тавр фаҳмондан ва онҳоро байни якдигар оштии кунондан мумкин аст?

- ***Дар вақти истифодабарии иқтибос аз Аҳди қадим дар Аҳди ҷадид овардани матни он айнан шарт нест.**

1 Петрус 1:16

Ибодат 19:2

***На ҳама чизе, ки дар Библия тасвир меёбад, сазовори таҳсин тасвир ёфтаанд.**

Ҳастӣ 34:13-31

***Баёнҳои гуногуни як ҳодиса нисбат ба мухолифат ба якдигар ин ҳодисаро пурра мегардонанд.**

Матто 20:29-34

Луко 18:35-43

***Баъзе номувофиқии рақамҳо, ин бештар ғалати рӯйбардоркунандаҳоанд.**

« Подшоҳон 15:7

«4 ё 40»

***Он далел, ки мо барои чизе шарҳи комил надорем, маънои онро надорад, ки чунин шарҳ тамоман мавҷуд нест.**

Румиён 11:33-36

Мо бояд кӯшиш намоем, ки аз рӯи ақлу фаросат он ақидаҳои мухолифмаъноии дар назари аввал ба чашмрасандаро дар Библия дуруст ҳаллу фасл намоем.

Қоидаи умумӣ №6

Пай дар паии доктринавино нигоҳ дошта тафсир намоед

***ҳар кадом тафсири пешниҳодшударо санҷед: оё он мухолифи доктринаи асосии динӣ нест (оё пай дар паии доктринавӣ нигоҳ дошта мешавад).**

Юҳанно 4:24

Луко 11:20

Агар шумо ба хулосае меоед, ки Худо ба маъноии ҳақиқӣ «ангуштарин» (ангушт) дорад, пас ин мухолифи он мебошад, ки Худо Рӯҳ мебошад.

Дар вақти тафсир инро ба назар гиред, ки табиати Худованд, мавҷудияти ӯ дар тӯли ҳамаи Навишта бетағйир мемонад.

Супориш. 1 Подшоҳон 15:1-3-ро хонед. Оё аз ин ҷо хулоса баровардан мумкин аст, ки Худо «дӯст намедорад», чунки ӯ ба Шоул амр кард, ки Амалекиёро пурра нест намояд? Чаро ҳа/ чаро не? (Инчунин Такрори шариат 9:1-5, ҳабакқук 1:12-13, Ҳастӣ 15:16-ро хонед).

Такрор

1. Чаро қоидаҳои таъиншудаи тафсирро бояд риоя намуд?
2. Кадом аз шаш Қоидаи умумӣ дутоаш ба ақидаи шумо бештар муҳиманд? Чаро?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Г. ҚОИДАҲОИ ХУСУСИИ ТАФСИР

Барои тафсири баъзе намудҳои адабиёти библиявӣ қоидаҳои хусусии тафсир истифода мешаванд.

Қоидаи хусусии №1 Масалҳо №1 (НЗ)

***Масалро таҳлил кунед ва ҳақиқати асосиро, ки ӯ таълим медиҳад, муайян намоед.**

Масали №1- ин ҳодисаи ҳақиқатоомезест, ки аз ҳаёти оддию рӯзмарра гирифта шудааст ва тарзе тартиб дода шудааст, ки яке аз андеша ё ғояҳои расонида тавонад.

Масали №1 – ин ҳодисаи дунявист, ки бо фикри рӯҳонӣ пур карда шудааст. ӯ:

-яке аз ҳақиқатҳои мифтоҳиро таълим медиҳад.

-яке аз фикрҳои асосиро тасдиқ менамояд.

-яке аз ҳақиқатҳои бо суратҳо зеб медиҳад ё мефаҳмонад.

Матто 20:1-16.

*Одатан на ҳама унсурҳо дар масал (№1) маънии ҳалқунанда доранд- ба он диққат диҳед, ки чӣ тавр онҳо ба ҳақиқати асосӣ алоқаманданд.

Аз ҳад зиёд масалҳо (№1) дар Инчилҳои синоптикӣ (Матто, Маркус, Луко) вомехӯранд. Рӯйхати масалҳоро дар Библияи Таълимӣ NIV бингаред.

Супориш. Масал дар бораи қоранда ва заминро дар Луко 8:4-15 хонед. Чӣ ҷавобгӯи чор рамзи замин аст? ҳақиқати асосиро, ки ин масал меомӯзонад, дар як ҷумла баён намоед.

1. _____.
 2. _____.
 3. _____.
 4. _____.
- ҳақиқати асосӣ _____
-

Қоидаи хусусии №2 Масалҳои № 2 (В3)

***Масали (№2)-ро таҳлил намоед ва муайян намоед, дар он дар бораи чӣ тавр хирадмандона зистан чӣ гуфта шудааст.**

Масали №2:

-ин изҳоркунӣ, тасдиқкунӣ ё муқоисакунӣ хирадмандона мебошад,

-хирадмандии Худовандро дар масъалаи зиндагиро тавоништан ифода менамояд,

-ҳеҷ чиз ваъда намода, қоидахоро таълим медиҳад,

Масалҳо 22:6 бачаҳо, ки тарбияи дуруст ёфтаанд, ҳама вақт роҳи ҳақиқатро медонанд, новобаста аз он ки онҳо ин роҳро пайгирӣ менамоянд ё не.

-барои он таъин гаштааст, то ин ки қоидаҳои умумиро, ки бештар вақт дурустанд, ёд диҳад, дар ин маврид дар бораи истисно чизе гуфта намешавад.

-дар он бисёр вақт ду одам муқоиса карда мешаванд ё муҳолиф гузошта мешаванд: хирадманд ва ҷоҳил (доно ва нодон).

-нишон медиҳад, ки чӣ тавр одами хирадманд Худоро эътироф менамояд ва мувофиқи он зиндагиашро ба низом меорад.

-нишон медиҳад, ки чӣ тавр одами нодон ба Худо безътиной менамояд ва тарзе зиндагӣ менамояд, ки гӯё Худо умуман вучуд надошта бошад.

-дорой бисёр ибораҳои образнок аст.

-қонуни кишт ва даравро бо расмҳо оро медиҳад,

Масалҳо 1:7

Масалҳо 3:5-6

-фарқҳо мегузорад, байни:

дониш=мундариҷа

мушоҳида

фаҳмиш=дарккунӣ

тафсир

хирадмандӣ=махорати донишро дар ҳаёт татбиқ намудан
истифодабарӣ

*Масалҳои №2 пеш аз ҳама дар китобҳои библиявии хирад, монанди Масалҳо, Вақоенома, Яъқуб истифода мегарданд.

Супориш. Масалҳо 14:16-ро хонед. Байни одами хирадманд ва нодон кадом фарқиятҳо гузошта мешавад?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Қоидаи хусусии №3 Назм

- **Барои фаҳмидани он ки дар назми қадими яҳудӣ гап дар бораи чӣ меравад, дар он ибораҳои образнок ва таркиботи параллелии истифодашударо таҳлил намоед.**

Дар назми қадимаи яҳудӣ

-садоҳо ва ё калимаҳо ба қофия дароварда намешаванд,

-вале ғоя, андеша, фаҳмиш ва образҳо ба қофия дароварда мешаванд.

-дорой бисёр ифода ва рамзҳои образнок мебошад.

-одатан мисраи яқум мисраи дуҷумро шарҳ медиҳад:

1. Ҳамон як ҳақиқатро дигар хел ифода мекунад- Масалҳо 9:9.

2. Ҳамон як ҳақиқатро маънидод мекунад ё қайд менамояд-Масалҳо 24:1-2.
3. Ба сабабҳо ва оқибатҳо ишора мекунад:
(мусбӣ) – Масалҳо 16:3.
(манфӣ) –Масалҳо 5:22.
4. Дорои муҳолифгузорӣ ё муқоиса мебошад. Масалҳо 9:8

Дар Масалҳо 9:8 таркиби параллелии аз ду мисра иборати барои назми қадими яҳудӣ хосбуда ба осонӣ ба назар мерасад.

Масхарабозро мазаммат накун: мисраи 1.
мабодо аз ту нафрат кунад.

Хирадмандро мазаммат намо, мисраи 2.
Ва ӯ туро дӯст хоҳад дошт.

Қайд намоед, дар ин ду мисра аксуламалҳои гуногуни одамонро, ки мазаммат карда шудаанд, нишон дода шудааст.

Қоида. ҳама вақт кӯшиш намоед, муайян кунед, ки чӣ тавр мисраи дюум ба якум таъсир мерасонад.

Назми қадимаи яҳудӣ пеш аз ҳама дар китобҳои Айюб, Забур, Масалҳо Суруди Сурудҳо ва баъзе қисмҳои китобҳои пайғамбарон, мисол дар китоби Ишаъе ва ғайра мавҷуд мебошад, дар баробари ин дар он бисёр ифодаҳо ва рамзҳои образнок истифода мешаванд.

Супориш. Айюб 42:2-ро хонед. Мисраҳои 1 ва 2-ро ишора кунед. Чӣ тавр мисраи 2 ба мисраи 1 мутобиқат менамояд?

Мисраи 1 _____
 Мисраи 2 _____

Супориш. Ишаъе 40:18-ро хонед. Мисраҳои 1 ва 2-ро ишора кунед. Чӣ тавр мисраи 2 ба мисраи 1 мутобиқат менамояд?

Мисраи 1 _____
Мисраи 2 _____

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Қоидаи хусусии №4

Ифодаи образнок

***Муайян кунед, ки дар матн кадом ифодаи образнок истифода гаштааст ва моҳияти онро барои фаҳмидани ғоя ё ҳақиқати дар матн омада баҳо диҳед.**

Муайянкунӣ. Шакли ғайриоддӣ ё истифодабарии калима ё ибора мебошад, ки образи хаёлӣ ё шифоҳиро ба вучуд меорад.

Мисол, «чой мечӯшад» (чой намечӯшад, балки об барои чой мечӯшад).

Ифодаҳои образнок барои он истифода мешаванд, ки:

1. ҳақиқатеро, ки сухан дар бораи он меравад, бештар боварибахшу эътимоднок гардад.
2. Моҳияти онро қайд намояд.
3. Мақсади онро бештар амиқтар гардонад.
4. Ба он тобиши эҳсосотӣ диҳад.
5. Ифоданокии суханро боқувваттар гардонад.
6. Диққатро ҷалб намояд.
7. ғояҳои абстрактиро бо расмҳо оро диҳад ва фаҳмонад.

Забони образнок чунон саҳеҳ аст, ки ғояи ба воситаи ӯ дода мешудагӣ возеҳу равшан ва ҳаққонист.

***Ҳақиқатеро, ки тавассути воситаҳои забони образнок ифода мегардад, ҳарф ба ҳарф қабул кардан мумкин аст.**

Баъзе мисолҳои ифодаи образнок, ки ба Библия хосанд:

1. **Муқоиса** –қиёс кардан, ки дар он бандакҳои «чи хеле ки» «монандӣ» истифода мегарданд.

2. **Маҷоз** –муқоисакунӣ, ки дар он як фаҳмиш барои ифода кардани фаҳмиши дигар истифода мегардад.

Мисол, «Шумо намаки ҷаҳон ҳастед» Матто 5:13.
«Забон низ оташ аст» Яъқуб 3:6.

3. **Тимсол**- додани сифатҳои инсонӣ ба ашӯҳо, фаҳмишҳои абстрактӣ ё ҳайвонот,

Мисол, «ва барбат ва уд, ва даф ва най ва шароб дар базмҳои онҳост, вале онҳо ба корҳои Худованд назар намекунанд, ва амали дастҳои ӯро намебинанд» (Ишаё 5:12).

4. **Антропоморфизм** – ба Худо додани сифатҳои одамӣ,
Мисол, «ва дасти Худои мо бар мо буд» (Эзо 8:31).

5. **Идиома** – усули махсуси ифодаи фикр бо забони ба худ хос,
Мисол, «бо шикастани он» (Аъмол 2:42).

6. **Эвфемизм** –ибораи таҳқиромезро бо ибораи хуб иваз намудан,
Мисол, «барои қазои ҳоҷат» (1 Подшоҳон 24:4).

7. **Муболиға**- барои таъсирнок гаштан, аз ҳад зиёд калон нишон додан,

Мисол, «Ғамони дунё ҳам он китобҳои навишташударо ғунҷоиш дода наметавонист» (Юҳанно 21:25).

8. **Тамасхур**-ибораи истехзоомез, ки фикри бараксро дар назар дорад,
Мисол, «бо овози баланд бихонед, зеро ки вай худост»
3 Подшоҳон 18:27.

9. **Тазод** –иваз кардан, ки дар натиҷаи он ду чизи ба ҳам муҳолиф барои ифода кардани як чизи бутун истифода мешавад,

Мисол, «Ту шинухези маро медонӣ»
(яъне, ҳама он чизро, ки ман мекунам) Забур 138:2.

Супориш. Ду мисраи аввали Ирмиё 17:11-ро хонед. Кадом ибораи образнок инҷо ифода ёфтааст? Кадом образи хаёлиро ӯ ба вучуд меорад?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Қоидаи хусусии №5 Рамзҳо

***Бодикқат ҳама рамзҳоро омӯзед, то ин ки мақсади истифодабарӣ ва маънии ононро муайян намоед.**

Муайянкунӣ. Рамз –ин калима ё ибораест, ки чизеро иваз ё тасвир менамояд. Вазифаи ӯ оро додани фикр ё бештар фаҳмо гардонидани он мебошад.

Мисол, Исои Масеҳ монанди «Барраи Худо» Юханно 1:29.

- Вале бодикқат бошад, рамз метавонад на танҳо ба як, балки ба якчанд қаҳрамонҳо тааллуқ дошта бошад.

Мисол, ҳам шайтон (1 Петрус 5:8), ҳам Масеҳро (Ваҳй 5:5) шер меноманд. Вале Масеҳ тамоми сифатҳои беҳтарини шерро дорост (ин қудрат, бузургӣ ва ғайра мебошад), дар баробари ин сифатҳои бади ӯ (хайвони дарранда) ба шайтон мансуб доништа шудааст.

Мисолҳо:

Исо - Барра, Шер, Шух (Харсанг), Навда, Реша, Санги пешпохӯрӣ (Садд).

Рӯҳулқудс - об, рағани зайтун, шамол (бод), кабутар

абр/ оташ - хузур доштан / сарвари Худованд

аждарҳо / мор - шайтон (иблис)

шох - қудрат

мифтоҳ, калид - ҳокимият

Супориш: Матто 3:12-ро хонед. «ғалбер» рамзи чӣ аст (оне, ки бо он ғалларо мебезанд)?

Такрор

1. Риоя накардани қоидаи хусусӣ вобаста ба тафсири масалҳо (№1) дар худ кадом хатари асосиро ниҳон медорад?
2. Чаро доништан муҳим аст, ки масалҳо (№2) қоидаҳои асосиро меомӯзонанд, на ваъдаҳоро?
3. Чаро бисёр вақт назм воситаи хуби ифодакунандаи ҳақиқат мебошад?
4. Ифодаҳои образнок тафсириро мураккаб месозанд, ё содда мегардонанд? Барои чӣ?
5. Чӣ тавр рамзҳо ба мо барои беҳтар фаҳмидани чизҳои абстрактӣ ёрӣ мерасонанд?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири онҳо

Қоидаи хусусии №6

Пешгӯӣ

***қоидаҳои умумии тафсириро истифода бурда истода порчаҳои пешгӯидоштаре таҳлил намоед, вале дар ин маврид диққати ҷиддиро ба хусусиятҳои ҳосе, ки пешгӯиҳои библиявиро тавсиф менамояд, равона созед.**

Барои чӣ пешгӯиҳоро бояд омӯخت?

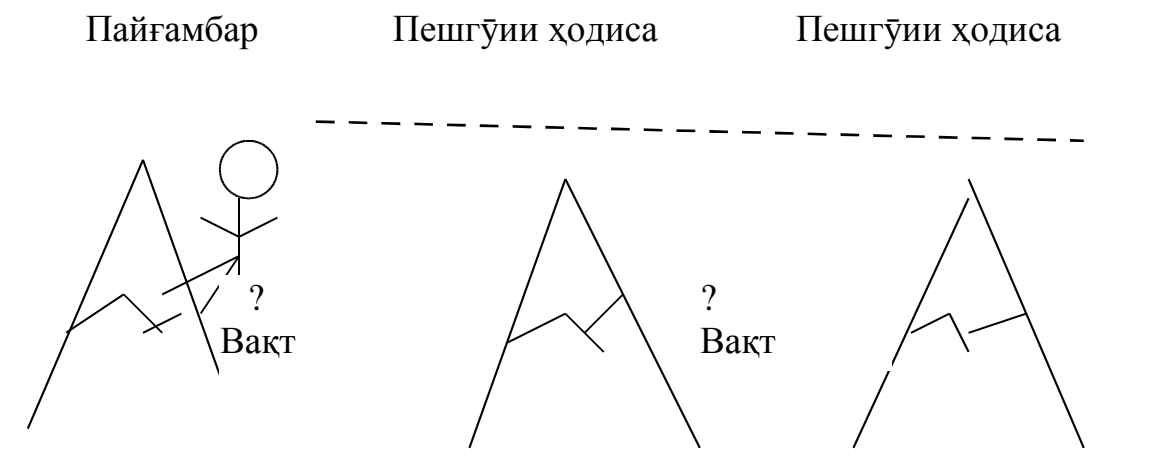
1. Вақте ки Библия навишта шуд, 25 фоизи он аз масалҳо иборат буд.

2. Пешгӯиҳо ба мо садоқат, ҳокимияти олий ва қудрати ғавқултабии Худовандро зоҳир месозанд- 3 Подшоҳон 8:56.
3. Пешгӯиҳо умеди имондорро тақвият медиҳанд
1 Таслӯникиён 4:13-18.
4. Пешгӯиҳо имондоронро пок мегардонанд ва ба ҳаёти парҳезкорона ҳидоят менамоянд – Титус 2:11-15.
5. Пешгӯиҳо нияти абадӣ ва нақшаи Худовандро (ваҳйро) мекушоянд.- Ишаъё 46:10.

Пешгӯиҳои махсуси библиявӣ

1. «Тасвири пешомад»

На пайғамбарони Аҳди қадим, на муаллифони Аҳди ҷадид натавонистанд, пешбинӣ кунанд, ки ду ҳодисаро солҳои тӯлонӣ ҷудо карда метавонанд (водӣ дар байни қуллаҳои кӯҳ).

Ишаъё 61:1-2

Луко 4:17-21

Ба пайғамбар маълум набуд, ки ин пешгӯиҳо пас аз садсолаҳои ояндаи дур амалӣ мегарданд.

1. Истифодабарии таъчилӣ ва иҷрои ғайритаъчилӣ

Ишаъё 7:14

Матто 1:22-23

Ин пешгӯии Ишаъё дар замони худаш ҳам истифода бурда шуд, вале иҷроиши он дар Исо ҳамчун Масеҳ дар ояндаи дур муяссар гашт.

2. Қисман иҷрошавӣ дар мӯҳлати муайян (тараққиқунанда/мунтазам)

Юил 2:28-32

Аъмол 2:17-21

Дар рӯзи Панҷохӯрӯзагӣ ин пешгӯии аҳдиқадимӣ қисман иҷро гашт, он вақт Рӯхулқудс фиристода шуда буд. Пешгӯи пурра бояд дар оянда амалӣ гардад.

(Ваҳй 6:12-14-ро бингаред).

Якчанд маслиҳатҳои муфид дар вақти тасрифи пешгӯиҳо

1. Ба порчаи додашуда ҳама чизҳои алоқаманд ва параллелро муқоиса намоед (мисол Дониёл ва Ваҳй).

Ваҳй 13:5

Дониёл 7:25

2. Дар хотир нигоҳ доред, байни эълони пешгӯӣ ва иҷрои он метавонад давраи зиёде гузарад (садҳо ва ҳазорсолаҳо)

Ишаъё 40:3

Малокӣ 3:1-3

Матто 3:3

ҳам Ишаъё, ҳам Малокӣ пешгӯк карданд, ки кадом вазифа дар Аҳди ҷадид бар дӯши Яҳёи Таъмидгар меафтад: Омадани Исои Масеҳро эълон кардан.

3. Фарқ кардани пешгӯиҳои амалишударо ва ононеро, ки амалишавиашон ҳоло дар пешанд, ёд гиред.

МИСОЛ:

Иҷрошуда: Ишаъё 44:28, Эбро 6:3

Ишаъё пешгӯк кард, ки шоҳ Куруш ба яҳудиён рухсат медиҳад, ки аз нав маъбадро созанд. Пас аз дусад сол мо иҷрои ин пешгӯиро дар китоби Эбро мебинем:

Куруш ба Яҳудиён бозгашт ба Ерусалимро рухсат
медихад.

Ичро нашуда-Ирмиё 31:31-34

Аҳди нав барои Изроил.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он.

3. Ибораҳои образнок ва рамзхоро ёбед (агар онҳо ҳастанд) ва маънии онҳоро ба инобат гирифта матнро тафсир намоед.

Ваҳй 6:1-2 Савора дар болои аспи сафед –рамзи душмани Масеҳ аст. Вале, инро ба инобат гиред, ки дар Ваҳй 19:11 Масеҳ ҳам дар вақти бозгашти дуюмаш савораи аспи сафед тасвир ёфтааст.

4. Эътимод пайдо намоед, ки тафсири шумо мухолифи дигар ҷойҳои Навишта нест.

Луқо 17:34-37 Ин ба сууд метавонад муносибат надошта бошад, чунки гирифташуда бояд назди маҳкама ҳозир шавад (1 Таслӯникиён 4:13-18).

Супориш. Ишаё 53:1-9-ро хонед. Монанди 1 Петрус 2:21-25 ва Матто 8:14-17 ин пешгӯӣ ба Исои Масеҳ тааллуқ дорад?

Такрор

1. Чаро ин қадар пешгӯиро омӯхтан муҳим аст? Камаш ду сабабро номбар кунед.
2. Омӯзиши пешгӯиҳо ба мо аз хислатҳо ва табиати Худованд чиро ошкор менамояд?

Қоидаи хусусии №7 Истифодабарии матни Аҳди қадим дар
Аҳди ҷадид

- **Контекстери, ки дар он порчаҳои Аҳди қадим ва Аҳди ҷадид истифода бурда мешаванд, омӯсед. Муайян кунед, ки чӣ хел ва бо чӣ мақсад матни Аҳди қадим дар Аҳди ҷадид истифода бурда мешавад.**

* Истифодабарии матни Аҳди қадим дар Аҳди ҷадид ба ягонагии Навишта ва муҳолифи якдигар набудани онон далолат менамояд.

Моҳият:

1. Дар Аҳди ҷадид бештар аз 30 иқтибос аз Аҳди қадим аст. (10 фоизи Аҳди ҷадид ин иқтибосҳо ё истинодҳо аз Аҳди қадим мебошанд).
2. Аҳди қадим ва Аҳди ҷадид як муаллифи илоҳӣ доранд.
3. Фаҳмидани Аҳди қадим барои фаҳмидани Аҳди ҷадид мутлақо лозим аст.
Луқо 24:26-27 Барои то охир фаҳмидани он ки чаро Исо омад ва ӯ дар ҳақиқат кист, шумо бояд Аҳди қадимро омӯсед.
Ғалотиён 3:16-17 То он вақте ки шумо ваъдаи додаи Иброҳимро дар Аъмол 12-17 намефаҳмед, возеҳу равшан фаҳмида наметавонед, ки Павлус дар Нома ба Ғалотиён дар бораи чӣ мегӯяд.
4. Муаллифони Аҳди ҷадид Аҳди қадимро айнан медонистанд ва обурӯи онро ҳамчун Каломи Худованд эътироф менамуданд. (Ибриён 3:7, Ғалотиён 3:8-9, 2 Тимотиюс 3:15-17), инчунин ба ин гуфтаҳо ҳуди Исо низ тааллуқ дорад (Луқо 24:44, Матто 15:7).
Чӣ тавр дар Аҳди ҷадид Аҳди қадим истифода бурда мешавад:
 1. **Бо истифодаи калимаҳои муқаддимаӣ.**
«Зеро ки навишта шудааст» Матто 4:6
«То ба амал ояд» Матто 1:22
«Навиштаҳо чӣ мегӯянд» ё Румиён 4:3
«Дар Навиштаҳо чӣ гуфта шудааст»
 2. **Дар шакли мувофиқаткунии якҷанд пораҳо аз Аҳди қадим**
2 Кӯринтиён 6:16-18
Матто 22:34-40.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

3. Бо тағйир додани ночизи матни Аҳди қадим Румиён 15:12

Мақсади иқтибосоварӣ аз Аҳди қадим ба Аҳди ҷадид:

1. Барои нишон додани амалӣ гаштани валигӣ ё пешгӯк аз Аҳди қадим .
Дар Матто 1:22-23 пешгӯйҳо аз Ишаъё 7:14 пурра амалӣ мегарданд, вале на ҳама вақт иҷрошавӣ маъноӣ пурра амалӣ гаштанро дорад. (Аъмол 2-амалӣ гаштани қисман на пурраи пешгӯӣ дар Юил 2).
2. Барои тасдиқ намудани шариат ё ҳақиқати Аҳди қадимӣ
Аъмол 15:4-18 Омус 9:11-12
3. Барои бо расмҳо оро додан ё истифода бурдани шариати Аҳди қадим ё ҳақиқат.
1 Қӯринтиён 1:19 Ишаъё 29:14
4. Барои ҷудо кардан (мухтасар ифода кардан)-и шариати Аҳди қадим ё ҳақиқат.
Ғалотиён 5:14 Ибодат 19:18
Румиён 1:17 ҳабакқуқ 2:4
5. Барои истифода бурдани ибораҳои аҳдиқадимӣ баҳри пурқувваткунонӣ (барои ягон фикру ақидаро қайд кардан).
Румиён 10:8 Такрори шариат 30:14

Супориш. 1 Қӯринтиён 6:16-ро хонед. Дар ин порчаи аҳдиқадимӣ порчаи аз Ҳастӣ 2:24 чӣ гуна истифода бурда мешавад?

Якчанд маслиҳатҳои муфид:

1. Барои пайдо кардани порчае аз Аҳди қадим инҳоро истифода баред:
 - Эзоҳ ба матн.
 - Тафсир (Библияи таълимӣ NIV).
 - Услуби далеловарии чандтарафа .
 - “Симфония” (калимаи мифтоҳиро истифода баред).
2. Контексти Аҳди қадимро омӯzed.
3. Контексти Аҳди қадимро омӯzed, вале кӯшиш накунед, ки маънии пораи Аҳди қадимро ба Аҳди қадим гузаронед, чунки хонандагони аввалини Аҳди қадим наметавонистанд Аҳди қадимро истифода баранд (ӯ барои онон таъин нагашта буд).
4. Фарқиати ифодаи аниқро дар порчаҳои аз Аҳди қадим ва Аҳди қадим муайян намоед.
5. Муайян намоед, чӣ тавр ва барои чӣ порча аз Аҳди қадим истифода бурда мешавад (дар шакли иқтибоси рӯирост, мусаввара, ифодаи аниқ кӯтоҳ, амр барои иҷро ва ғайра).

Такрор

1. Муаллифони Аҳди қадим ба чӣ дараҷа ҳаққонӣ, умедбахш ва муфид будани Аҳди қадимро мешумурданд?
2. Чаро бе Аҳди қадим Аҳди қадимро пурра фаҳмидан имконпазир нест?

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Д. Ғалатҳо дар вақти тафсир.

Дар мавриди тафсир аз се ғалат канорачӯк бояд кард.

1. Тафсири нопурра-ин чунин маънӣ дорад, ки вақти мушоҳида мо чизеро нодида мегузарем ва наметавонем тафсири пурраи матнро диҳем.
 2. Тафсири муболиғаомез-мешавад, ки дар матн мо чизеро меёбем, ки ӯ он ҷо нест.
 3. Тафсири ноаниқ (нодуруст)-мешавад, ки мо матнро нодуруст мефаҳмем ва хулосаи ғалат мебардорем. Ин дар натиҷаи фориғболӣ, бедикқатӣ дар вақти мушоҳида, инчунин дар вақти таълим мо ба Рӯҳулқудс таъя намекунем, имкон намедиҳем, ки ӯ моро таълим диҳад, рӯй медиҳад.
- **Тафсири нодуруст ба истифодабарии нодуруст оварда мерасонад.**

Супориш. Чор лаҳзаи бештар муҳимро номбар кунед, ки шумо шахсан дар бораи тафсир донистед.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

Марҳилаи 3. Истифодабарӣ (ҳақиқат, қоидаҳои дар матн мавҷудбуда)

Шумо вақти худро беҳуда мегузаронед, агар шумо Навиштаро мехонеду меомӯзед, вале нияти иҷро кардани онро надоред. омӯзиши Каломи Худованд мақсади ягона набуда, балки танҳо воситаи рушди комил дар Масеҳ мебошад. Яъқуб 1:22-25, Луқа 6:46-49 (порчаҳои мифтоҳӣ, ки муҳимияти истифодабариро қайд менамоянд, ба саҳифаҳои 23-и дастури мазкур бингаред).

Юҳанно 13:17 ҳақиқатро фаҳмидан, қабул кардан ва ба он итлоат кардан лозим аст.

Ибриён 5:14 “ба малака омӯхта шудан”

Саволҳои мифтоҳӣ: Ман чӣ бояд кунам?

Ин чӣ тавр рӯй медиҳад?

Ман инро чӣ тавр дар таҷрибаам истифода бурда метавонам?

А. Оқибати ба Каломи Худованд итлоат накардан

*Шумо худро гумроҳ месозед, агар танҳо донишро кифоя медонед.

*Шумо рӯҳан рушду камол намеёбед ва камолоти рӯҳониро ноил намегардед.

*Шумо он чиро дар хотир нигоҳ намедоред, ки дар амал истифода мебаред.

*Суханон ва амали шумо фарқ мекунанд (рафтор аз гуфтор эътимодбахштар аст).

Он чизро, ки шумо худатон истифода намебаред, наметавонед самаранок таълим диҳед (тарғиб намоед).

Истифодабарӣ (итлоат намудан)

на бояд:

*мушоҳида ва тафсириро пешгирӣ намояд,

бояд:

*оқибати қарор бошад, на ҷӯшу хурӯши эҳсоснок,

*дар тӯли вақти кофӣ идома ёбад,

*комил бошад, аммо на қисман,

*ба Рӯҳулқудс таъя намояд,

***нақшаи** амалро, ки бояд кофӣ бошад, ба роҳбарӣ гирад:

-муҳим бошад, то ин ки худро ба он бахшӣ,

-оддӣ бошад, то ин ки фаҳмо бошад,

-кӯтоҳ бошад, то ин ки онро иҷро кардан мумкин бошад,

-мушаххас бошад, то ин ки имконияти натиҷаро баҳо додан дошта бошӣ.

-рӯҳан пурмазмун бошад, то ин ки маҳсули ҷиддӣ оварӣ.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Б. қоидаи истифодабарии бомуваффақият.

№1. Дар порча талабот ё ҳақиқатро, ки ба таъсири вақт мутеъ нестанд, чудо карда истода, фикри асосиро мухтасар ифода кунед, то ин ки онҳо:

-имрӯз муносиби шумо ва ё калисои шумо бошад ба эҳтиёҷотатон ҷавоб диҳад.

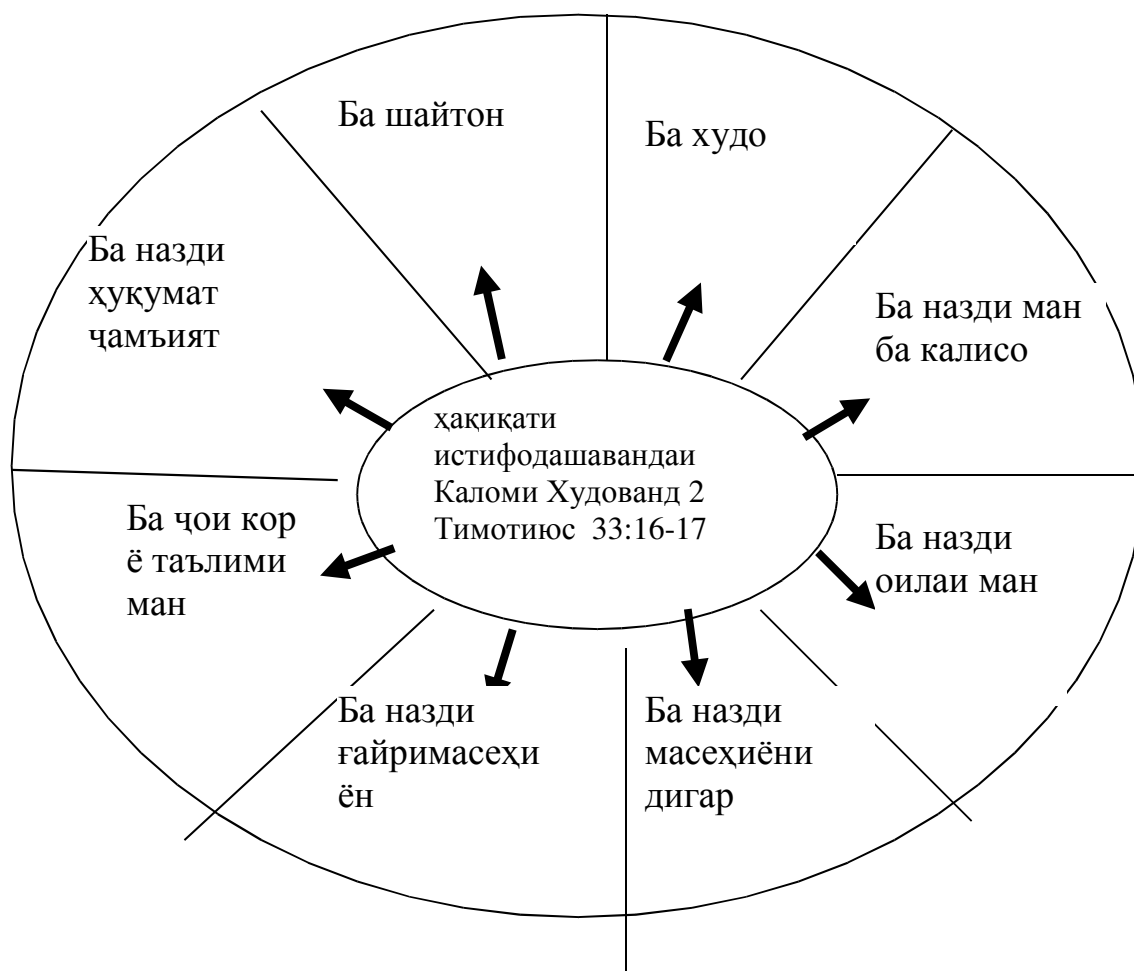
-муҳолифи Навишта набошанд.

-хислатҳои умумӣ дошта бошанд, вале ба тарзи кофӣ фаҳмою мушаххас бошанд, то ин ки онҳо пайравӣ гарданд.

Мисол, фикри асосии Луқо 9:23 метавонад чунин баён гардад: ҳар рӯз дар кадом шароите, ки набошад ман бояд иродаамро ба иродаи Худованд тобеъ намоям.

№2. Нигаред, таълимот (талаботе)-е, ки шумо нияти истифодабарӣ доред, дар вазъиятҳои муносибатҳои тарафайни гуногун чӣ тавр муфид буда метавонад.

Чӣ тавре ки вобаста ба: _____ истифодапазир аст.

№ 3. Дар болои саволҳои зерин андеша ронед:

Оё дар ин порча амре ҳаст барои:

*талаботе, ки онро истифода бурдан мумкин аст.

*васияте, ки онро иҷро кардан лозим аст.

*гуноҳе, ки барояш омуриш бояд талабид ва аз он бояд рӯй гардонид.

- *одате, ки онро иваз намудан ё партофтан лозим аст.
- *муносибате, ки онро иваз намудан лозим аст.
- *хақиқате, ки ба он бовар кардан лозим аст.
- *ваъдае, ки онро дар ёд бояд дошт.
- *намуна барои тақлид кардан.
- *соҳаи ҳаёти мо, ки онро ба Худованд мутеъ кардан лозим аст.
- *амали мушаххас, ки онро зоҳир кардан лозим аст.
- *шарте, ки онро ичро кардан лозим аст.
- *одаме, ки онро бахшидан лозим аст.
- *хатар ё ғалате, ки аз он бояд канорачӯк кард.
- *тағйироте, ки бояд дар хислатҳо рафтор ё баёнқуниҳои ман рӯй диҳанд.

№4. Ба қудрати Рӯҳулқудс, ки дар шумост такая карда истода ҳамаи инро дар амал татбиқ намоед.

Румиён 8:12-14

Филиппиён 4:9

Ғалотиён 5:16-18, 22-25

Филиппиён 4:13

В. Мақсади итоат кардан (истифода бурдан)-тағйир додани ҳаёт, рафтор, мафкура, ақидаи худро мутобиқи Каломи Худованд гардонидан. Мо ба Каломи Худованд итоат менамоем ва дигаронро таълим медиҳем, ки ба ӯ итоат намоянд ва бештар шабеҳи Исои Масех гарданд. (2 Қӯринтиён 3:18, 1 Юҳанно 3:2).

“Дар болои матн худатон кор кунед ва монед, ки матн дар болои шумо кор кунад”.

Ч. А. Бенгел

Супориш. 1 Петрус 1:13-16 ва 2 Қӯринтиён 7:1-ро хонед. Нависед, ки амалан чӣ тавр ин сатрҳоро дар ҳаёти шумо истифода бурдан мумкин аст. Чӣ тавре шумо шахсан ин васиятҳоро пайравӣ менамоед. Кадом қадамҳои мушаххасро бояд шумо гузоред. Забур 138:23-24.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

ОБЗОРИ ЧАМЪБАСТӢ

Мушоҳида то ин ки донӣ, дар Каломи Худованд дар бораи чӣ гап меравад.

Тафсир то ин ки фаҳмӣ, Каломи Худованд чӣ маънӣ дорад.

Истифодабарӣ Каломи Худовандро, то ин ки дар Исои Масеҳ камолот ёбӣ.

Б. Дигар усулҳои омӯзиши Библия

Дар вақти омӯзиши Библия баъзан на танҳо усулҳои муқаддимагӣ ё таҳлиро истифода бурдан муфид аст. Муайян кунед, ки чиро шумо ҳамчун талаботи реалиатон ва талаботи калосоатонро ба инобат гирифта бояд омӯzed. Ҳар як усули дар зер овардашуда мақсад ва таъиноти муайяне дорад. Пеш аз он ки яке аз ин усулҳоро истифода баред, аниқ муайян намоед, ки шумо чиро ноил шудан мехоҳед:

1. Тарҷумаи ҳоли (шахсони амалкунанда, қаҳрамонҳо).
2. Тематикӣ (калимаҳо ё мавзӯҳо).
3. Теологӣ (доктринагӣ).
4. Насихати рӯҳонӣ (ғани гардонидани шахсият).

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

1. Усули тарҷумаи ҳоли

Муайянкунӣ. Усули тарҷумаи ҳоли ба он сафарбар карда шудааст, ки донем, дар Библия ё яке аз китобҳои он дар бораи ҳаёт, хидматгузори ва хислати ин ё он одам чӣ гуфта мешавад

(Яъқуб 5:17, Ибриён 13:7, 1 Қўринтиён 10:11, 1 Қўринтиён 11:1).

Мақсад: донистан,

*оё ҳаёти ин одамро дар нақшаи рӯҳонӣ бомуваффақият ё бебарор шумурдан мумкин аст.

*кадом хислатҳои мусбат ва манфиро ин одам доро буд.

*дар ҳаёти ин одам хислати ӯ ва дигар омилҳо кадом нақшо бозиданд.

*кадом ҷиҳатҳои ҳаёт ва хислатҳои ин одамро ҳамчун намуна истифода бурдан мумкин аст ва аз кадомаш бояд канораҷӯк намуд.

*аз ҳаёти ин одам чӣ гуна бояд панд гирифт ва онро чӣ тавр дар ҳаёти шумо ва дар ҳаёти калосоатон бояд истифода бурд.

Марҳилаҳои тавсияшаванда

Марҳилаи 1. Барои омӯзиш шахсияти барои шумо ҷолибро интихоб намоед.

*Дар бораи баъзе одамон дар Библия хеле бисёр гуфта мешавад (мисол, дар бораи Яъқуб, Юсуф, Довуд, Павлус, Петрус).

*Дар бораи дигар одамон танҳо якчанд маротиба хотиррасон карда шудааст (мисол, дар бораи Одам, Нух, Луқо, Истефанус).

*Баъзе одамон дар давоми тамоми Навишта ёдовар мегарданд, (мисол, Иброҳим) дар он мавриде, ки дар бораи дигарон маълумотро танҳо дар як китоб ва ё як қисми он ёфтан мумкин аст (мисол Илий).

*Навиштаро хонда истода, рӯйхати шахсони амалкунандаро нависед, ки дар он нақши калонеро бозидаанд ва ҳаёти онҳоро минбаъд шумо омӯхтан мехостед.

Эзоҳ. Пеш аз он ки дар вақти тафсир дар бораи хислати ин ё он одам ба хулосае оед, тамоми ишораҳои дар Библия доир ба ин одам омадаро хонед (мисол, 2 Петрус 2:6-7 барои аниқ дониستاني хислати Лӯт кӯмак мерасонад, ҳол он ки дар Ҳастӣ 19:1-36 ин чизҳо нест).

*Вобаста аз миқдори материал ва мақсад, ки шумо дар наздатон мегузоред, қарор диҳед, ки дар кадом ҷаҳорҷӯба омӯзишатонро маҳдуд месозед.

Китоби Библия, Аҳди ҷадид, Аҳди қадим, тамоми Библия

Марҳилаи 2. *Библияи таълимии NIV*, «Симфония» ва **нишондиҳандаи фанниро** нигареду рӯйхати ҳама зикркунии қаҳрамон (персонаж)-ро нависед.

Марҳилаи 3. Ҳама порчаҳои ҷамъкардашударо хондаистода, диққатро ба тафсири (*Библияи таълимии NIV*), эзоҳ ба матнҳо, инчунин ба истинодҳои чандтарафа нигаронед. ҳар як порчаро дар контекст хонед ва мухтасару аниқ ифода намоед, ки дар ҳар кадоми он дар бораи қаҳрамони омӯхташудаистода чӣ гуфта мешавад.

Марҳилаи 4. Боз як бори дигар аз сари нав ҳама порчаҳоро хонед, таассуроти худро нависед ва кӯшиш намоед, ки худро дар ҷои ин одам гузоред (ӯ чӣ фикр мекард, чӣ хис мекард, чӣ кор мекард ва ғайра).

Марҳилаи 5. Материалҳои ҷамъкарда (Марҳилаи 3) ва таассурот-ҳоятонро (Марҳилаи 4) ба гурӯҳҳои зерин тақсим карда, ташкил намоед:

- *ҳаёт (ном, насаб/ вазъият дар оила ва ғайра),
- *хидмат (кадом намуд, оё калон аст, ҳодисаҳои муҳим),
- *хислат (хусусиятҳои мусбӣ ва манфӣ),
- *муваффақият,
- *бебарорӣ.

Марҳилаи 6. Истифодабарӣ. Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

- *ҳаёти ин одам ба мо чиро меомӯзонад (кадом талаботҳоро ӯ нишон медиҳад)?
- *Хусусиятҳои манфию мусбии ин одам ба ҳаёт ва хидматгузори ӯ чӣ гуна таъсир расонид?
- *ҳаёти ӯро омӯхтаистода кадом ҳақиқатҳои библиявӣ, шарият ва талаботҳоро доништан мумкин аст?
- *Натиҷаи ин тадқиқоти тарҷумаиҳолиро ман дар ҳаёти худам ва ҳаёти калисоям чӣ гуна истифода бурда метавонам?

(Ба тавсияҳо дар фасли «Истифодабарӣ» дар саҳифаҳои 77-79-и ин китоб нигаред).

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Марҳилаи 7. Натиҷаҳои тадқиқот ва хулосаи хотимаваитонро дар шакли конспекти вазъ ё дарс мухтасару аниқ ифода намоед. Бо одамон сӯҳбат кардаистода ва дар муҳокимаҳо иштирок намуда истода, шумо инчунин

метавонед он чизеро истифода баред, ки дар рафти омӯзиш донистаед, ин маълумотҳоро ба тарзи мисол оварда метавонед, ки чӣ тавр рафтор кардан лозим асту чӣ тавр мумкин нест.

Тасвири кӯтоҳи марҳилаҳои услуби тарҷумаиҳолӣ

МУШОҲИДА

Марҳилаи 1. Қаҳрамонро барои омӯзиш интихоб намоед.

Марҳилаи 2. Рӯйхати ёдоварӣ дар бораи ӯро тартиб диҳед.

Марҳилаи 3. Ҳама порчаҳоро хонед ва мазмуни онро аниқу мухтасар баён намоед.

ТАФСИР

Марҳилаи 4. Таассуроти худро нависед.

Марҳилаи 5. Материалҳоро ба тартиб оред.

ЭЗОҲ

Марҳилаи 6. Тарзи истифодабариро фикр намоед.

Марҳилаи 7. Вазъро (дарсро) омода созед.

ЭЗОҲ. Шумо метавонед, танҳо он марҳилаҳоеро гузаред, ки ба шароити мушаххас ва вазифаҳои омӯзиш мутобиқанд.

Намунаи истифодабарии услуби тарҷумаиҳолӣ

Марҳилаи 1. «Барнаббо» дар Аҳди ҷадид.

Марҳилаи 2. «Симфония» Нишондиҳандаи фаннӣ (тафсир)
(Библияи таълимӣ NIV)

	Марқӯс 6:3 (танҳо тафсир)
Аъмол 4:36 (37)	Аъмол 4:36 (37)
13:1	12:1
14:14	13:1, 5, 9
9:27	14:1, 4, 12, 23
11:22-29 (30)	15:12, 39
13:14	1 Қӯринтиён 9:4
15	2 Қӯринтиён 8:18
Ғалотиён 2:1-13	Ғалотиён 2:1
1 Қӯринтиён 9:6	қулассиён 4:10
Қӯлассиён 4:10	Сарсухан ба «Нома ба Ибриён» (<i>Библияи таълимӣ NIV</i>)
	2 Тимотиюс 4:11

Марҳилаи 3.	Марқӯс 6:30	Барнаббо-ҳавворӣ (нигаред, тафсир ба <i>Библияи таълимӣ NIV</i>).
	Аъмол 4:36 (37)	Барнаббо («ибни тасаллӣ»). Левӣ аз аҳли қаприс, заминашро фурӯхт ва пулашро ба ҳаввориён дод.
	9:27	Дар назди ҳаввориён аз номи Павлус гап зад.
	11:22-30	Калисои Ерусалим Барнабборо ба Антиёҳия фиристод, то хидматгузориро баҳо диҳад. Барнаббо онҳоро насихат кард. ӯ марди накӯкор ва пур аз Рӯхулқудс ва имон буд. Ба Тарсус ба чустучӯи Шоул рафт ва ӯро ба Антиёҳия овард. Тамоми сол онҳо он ҷо чамъ шуданд ва мардуми бисёро таълим доданд. Ионат чамъ карданд, то ин ки ба бародарони Яҳудо ёрӣ диҳанд.
	12:1	Истифодабарии тафсир имконнопазир аст.
	13:1-5	Барнаббо ҳамроҳи Павлус аз ҷониби калисои Антиёҳия ба сафари миссионерӣ фиристода шудаанд.

- 13:42-46 Ба ононе, ки ба суханони ӯ мухолифат менамуданд, далерона гап мезад.
- 14:1 Дар Иқуния дар куништ вазъ гуфт.
- 14:3 «Муддати дарозе» дар он чо монд.
- 14:12 ӯро «Худо» номиданд.
- 14:14 ҳавворӣ-Барнаббо итоаткорона ҳамаро хидмати Худованд донист.
- 14:23 Ба ҳар калисо пиронро таъин кард.
- 15:1-39 Барнаббо бо яҳудиён дар бораи он баҳс кард, ки оё барои начот хатна лозим аст, ҳамроҳи Павлус ба Ерусалим равон шуд ва он чо зидди хатна баромад кард, дар Антиёхия башорат доданро идома дод, бо Павлус баҳс кард, ки оё Юҳанно (Марқӯс)-ро барои сафари миссионерӣ ҳамроҳи худ гиранд ё не. Барнаббо Марқӯсро ҳамроҳи худ гирифта ба қаприс рафт.
- 1 Қўринтиён 9:6 ҳамроҳи Павлус хидматгузории беғаразона намуд.
- Ғалотиён 2:1, 9 ҳамроҳи Павлус ба Ерусалим рафт.
- 2:13 Барнаббо аз «риёкории» Петрус норизо буд.
- Қўлассиён 4:10 Марқӯс ҷияни Барнаббо буд.
- 2 Тимотиюс 4:11 Тафсир ба Марқӯс (NIV) тааллуқ дорад.
- Сарсухан ба Ибриён. Тахмин меравад, ки Барнаббо муаллифи эҳтимолии Нома ба Румиён мебошад.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Мархилаи 4. Гарчанде, ки Барнаббо монанди Павлус ё Петрус ин қадар хуб машҳур набуданд, ӯ таскиндиҳанда

ва воизи содику фаъоли Инчил буд.

Мархилаи 5. Ҳаёт

- Левӣ аз қаприс
- ҳавворӣ
- Маънии ном «ибни таскин»

Хидматгузорӣ

- барои паҳн намудани Инчил пул дод,
- ба ҳимояи Павлус гап зад,
- дар фаъолияти калисои Антиёхия фаъолона ширкат варзид,
- аз чониби Рӯҳулқудс ба сифати миссионер «чудо карда шуд»,
- ҳамроҳи Павлус сафарҳои миссионерӣ намуданд,
- дар ҷамъомад, дар Ерусалим ғояи «начот бо имони ягона» бе хатнаро ҳимоя намуд,
- воизӣ намуд, хидмат кард / ба одамон ёрӣ дод, пиронро таъин намуд,
- пас аз баҳс бо Павлус ҳамроҳи Марқӯс ба қаприс рафт,
- муаллифи эҳтимолии Нома ба Ибриён.

Хислат

Хуб

(хусусиятҳои мусбӣ)

- *таскиндиҳанда
- *саховатманд
- *бо Рӯҳулқудс пур гашта
- *марди боимон
- *одами хуб (муфид, самаранок коркунанда, «шавҳари меҳрубон»)
- *ба Худо итоаткор
- *хоксор
- *роҳбари хуб
- *башорат меод
- *дӯстонро ҳимоя мекард
- *ононеро, ки ҳадафи ҳучум мегаштанд,

Бад

(хусусиятҳои манфӣ)

- *метавонист гумроҳ гардад.
- *баъзан яқрав (мисол дар баҳс бо Павлус.

ҳимоя менамуд.

*одами зирак

*барои ҳақиқат баромад мекард.

Муваффақият- ҳаёт ва хидмати Барнаббо, аз нуқтаи назари Худо бешакку шубҳа муваффақиятнок буд. Худо сифатҳои рӯҳонии ӯро, садоқату матонати ӯро дар ҳимояи ҳақиқат эҳтиром намуда ӯро барои рӯҳбаланд намудани дигарон истифода бурд.

Аъмол 11:19-30

Марҳилаи 6. Истифодабарӣ

*Дарси асосӣ-Худо паҳн намудани Инчилро ба воситаи одамоне, ки дорои рӯҳонияти комиланд, амалӣ месозад ва онҳо ба воситаи фаъолиятшон дигаронро рӯҳбаланд месозанд.

*Хусусиятҳои хислати Барнаббо ба фаъолияти бомуваффақияти ӯ мусоидат менамуданд.

*Мо бояд барои ҳақиқати дар Худованд буда қавӣ истодагарӣ намоем, ҳатто агар дигар имондорон ба мо муҳолифат намоянд ҳам.

*Ман бояд беҳтар таскин додани одамонро ёд гирам.

Марҳилаи 7. Вазъ (дарс) –дар бораи ҳаёти Барнаббо вазъ гуфтан ё омӯзондан ба тарзҳои гуногун мумкин аст. Дар конспекти овардашуда диққати асосӣ ба хидмати ӯ дар нақши таскиндиҳанда равона карда шудааст.

Усули омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Конспекти дарс / вазъ

Барнаббо- «ибни таскин»

Заминаи пешакӣ: «Таскин додан» маънии «дар паҳлӯи» касе барои

*таскин додан *дастгирӣ намудан

*маслиҳат додан *насиҳат кардан

*ёрӣ додан *rӯҳбаланд кардан-ро дорад

Барнаббо дигаронро таскин меод:

1. **Моли доштаашро бо ҳам медид-** Аъмол 4:36-37

Барнаббо заминашро фурӯхт ва пулашро ба ҳаввориён баҳри хидмат намудан дод. Ба ханониё ва Сафира муқоиса намоед. Аъмол 5:1-11.

2. **Павлусро дар назди ҳаввориён дастгирӣ намуд-**Аъмол 9:20-31.

Вақте ба Павлус лозим омад, ки касе дар назди ҳаввориён ба ҳимояи ӯ баромад кунад, ин корро Барнаббо кард.

3. Бо фаъолияти худ ба мақсадҳои Худованд хизмат намудан

Аъмол 11:19-24.

*Барнаббо марде буд, меҳрубон, пур аз имон ва

Рӯҳулқудс-Аъмол 11:24.

*Барнаббо фаъолияти Худовандро дар Антиёҳия шаҳодат медиҳад ва сокинони онро ҳидоят менамуд, ки ба Худованд содиқ бошанд-Аъмол 11:22-23.

*Ионатро (садақа) ба сокинони гуруснаи Яҳудо расонид - Аъмол 11:26-30.

*Ба даъвати Худованд ҳозир шуда ӯ фурӯтанона ба хизмати миссионерӣ машғул шуд. Аъмол 13:1-5.

*ӯ ҳақиқатро назди муҳолифин саҳт ҳифз менамуд -Аъмол 13:42-46, 14:1-19.

4. Бо матонат ҳақиқати Худовандро ҳифз менамуд- Аъмол 15:1-5, 12, 22, 30, 35. Гарчанде, ки бештарини яҳудиён меҳостанд, ки хатна яке аз шартҳои масеҳӣ кунонидани бутпарастон бошад, Барнаббо дар машварати дар Ерусалимшуда (соли 49 мелодӣ) барои он ҳақиқат талош кард, ки начот танҳо бо имон дода мешавад.

ХУЛОСА. Худованд одамонро, ки Рӯҳулқудс сарвариашон менамояд барои таскин додани дигарон ва паҳн кардани Инҷил истифода мебарад. Вале шумо метавонед, таскин диҳед, рӯҳбаланд намоед? Мушаххас, чӣ тавр шумо метавонед, дигар одамонро таскин диҳед.
Намунаи нақша (шаблон)

Омӯзиши тарҷумаиҳолӣ

Марҳилаи 1- қаҳрамон (персонаж)

Марҳилаи 2- Зикркунӣ:

«Симфония»

Нишондиҳандаи
фанӣ

Истиноди
чандтарафа

Марҳилаи 3- Мухтасару аниқ ифода кардани ҳар як порча

Марҳилаи 4- Таассурот

Марҳилаи 5-Натиҷаи тадқиқоту таассуротҳоро гирд оваред.

Ҳаёт
Хидмат
Хислат

Хуб Бад Муваффақият Бебарорӣ

Марҳилаи 6- Истифодабарӣ

- *Дарси асосӣ
- *Таъсири хусусиятҳои хислат
- *ҳақиқати библиявӣ, талаботҳо (шариат) ё фаҳмиш
- * Истифодабарии шахсӣ

Марҳилаи 7- Конспекти вазъ / дарс.

Услуби омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он
Руйхати қаҳрамонҳо барои омӯзиши тарйумаи ҳолқ
Аҳди қадим
Мардҳо
Иброҳим

2. Услуби тематикӣ

Муайянкунӣ. Услуби тематикӣ барои он таъин гаштааст, ки дар ин ё он калима ё мавзӯи дар Библия мавҷудбуда, инчунин ғоя (фаҳмиш), гап дар бораи чӣ меравад, муайян карда шавад.

Эзоҳ. Аслан услуби омӯзиши теологӣ инчунин тематикӣ мебошад.

Мақсад: доништан

- *калима (мавзӯ) чиро мефаҳмонад,
- *ин калима (мавзӯ) дар қисмҳои гуногуни Библия чӣ тавр истифода бурда мешавад,
- *оё ин калима (мавзӯ) дар Библия махсусан муҳим аст,
- *дар рафти омӯзиш кадом талаботҳои рӯҳонӣ ба миён меоянд.

*натиҷаҳои омӯзиши тематикиро чӣ тавр бояд истифода бурд.

Марҳилаҳои омӯзиш (номбаркунии мухтасари марҳилаҳои омӯзиш, ба сах. 96 нигаред).

Марҳилаи 1. Талаботи воқеиро ба назар гирифта, калима ё мавзӯро интихоб намоед, ки шумо омӯхтан мехоҳед.

Марҳилаи 2. Муайян намоед, ки оё омӯзишро бо боби алоҳида ё китоби алоҳида, Аҳди қадим ё Аҳди ҷадид маҳдуд кардан лозим аст, ё ба шумо лозим аст, ки тамоми Библияро истифода баред (мисол, «қурбонӣ» дар Аҳди қадим, «муҳаббат» дар 1Қӯринтиён 13, «имон» дар китоби Яъқуб).

Марҳилаи 3. Рӯйхати калимаҳои маъноашон алоқамандро тартиб диҳед.

Синонимҳо (калимаҳои ҳаммаъно)

Антонимҳо (калимаҳои маъноҳояшон мухолиф),
мисол

	Синонимҳо	Антонимҳо
*имон	----- боварӣ -----	шубҳа, нобоварӣ
*пул	----- боигарӣ ----- дорой сарват	қашшоқӣ камбағал, нодор

Марҳилаи 4. «Симфония» ё Нишондиҳандаи фанниро (Библияи таълимӣ NIV -ро нигаред) омӯzed ва рӯйхати ҳама зикркунии калимаҳо, мавзӯҳо ва калимаҳои аз рӯи маъноашон алоқаманди интихобкардаатонро тартиб диҳед. Агар далелҳо аз ҳад зиёданд, шояд ҳаҷми тадқиқотро кам кардан лозим аст.

Марҳилаи 5. ҳамаи порчаҳо аз Навиштаро, ки онҳо калима ё мавзӯи интихобкардаи шумо зикр ёфтааст, ёфта ба тафсир (Библияи таълимӣ NIV) ва ҳама далелҳои чандтарафа диққат дода истода онро хонед. Тасвир намоед, ки ин калима (мавзӯ) дар матн чӣ гуна истифода мешавад ва он ба назари шумо дар контексти мазкур чӣ маънӣ дорад (мисол, муайян кардани калимаи «дарк кардан»-ро дар тафсир ба Хуша 2:20 дар Библияи таълимӣ NIV нигаред).

Марҳилаи 6. Натиҷаҳои тадқиқоти худро ба тарзи зерин ҷамъбаст намоед:

*Муайянкунӣ ё тасвири калима (мавзӯ)-ро навишта гиред.

*ҳама мавридҳоеро номбар кунед, ки калима маънои дигар
ё маънои монандро дорад.

*Хулоса бароред.

-дар бораи муҳимияти ин калима ё мавзӯъ.

-дар бораи табиат / хислати ин калима ё мавзӯъ (фан)

Марҳилаи 7. Муайян кунед, ки шумо ё калисои шумо натиҷаҳои тадқиқоти шуморо истифода бурда метавонистанд. Инчунин бинед, ки онҳоро чӣ тавр дар вақти вазъ ё тайёрӣ ба дарс истифода бурдан мумкин аст.

Марҳилаи 8. Конспекти вазъ ё дарсро тартиб диҳед.

Дикқат: Хуб тайёр кардани вазъи тематикӣ ё дарс хеле мушкул аст ва баъзан онҳоро баёноти ҳақиқии Навишта (муқаддимаӣ) иваз менамояд. Дар вақти тайёр намудани вазъ / дарси тематикӣ:

*дақиқ бошед.

*ахбороти комил диҳед.

*равшан ифода намоед.

*кӯшиш намоед, ки натиҷаи тадқиқоти худро барои тайёрӣ ба вазъи муқаддимаӣ истифода намоед.

Ба ин масъала материал хеле васеъ дар курсҳои «Чӣ тавр ҳақиқати библиявиро бояд тарғиб намуд» ва «қоидаҳои услубҳои дарсдиҳӣ» бахшида шудаанд, ҳоло бошад чизҳои зеринро дар ёд нигоҳ доред.

1. Ба сифати асоси вазъи тематикӣ худ як порчаи асосиро интихоб намоед ва онро ба шунавандагони аудитория фаҳмонед.
2. Аз дигар порчаҳо, ки беҳтар фаҳмидани фикри шуморо тасдиқ менамоянд, ё ёрӣ медиҳанд, истинодҳо оред, вале миқдори онҳоро ба минимум расонед.

Мисол, шумо метавонед, «шогирдӣ» дар Луқо 14:25-34-ро аз истинодҳои Луқо 9:23-25 истифода бурда истода, дида бароед.

«Садақа кардан / ионат додан дар 2 Қўринтиён 9 инчунин 2 Қўринтиён 8:1-5 ва 1 Қўринтиён 16:1-2

Мисоли истифодабарии услуби тематикӣ

1. «Дўстон»

2. Бо китоби Масалҳои Сулаймон маҳдуд мешавем.

3. Калимаҳои бо маъношон алоқаманд:
Синонимҳо: чӯра, дӯстӣ, ёр, бародар
Антонимҳо: душманон, каси бегона.

4. «Симфония» Нишондиҳандаи фаннӣ
 чӯра, дӯстон, дӯстӣ не
 Масалҳо 17:17
 18:24
 27:6¹
 16:28
 17:9

бародар	ёр, ҳамсоя	душман
Масалҳо 17:17	Масалҳо 3:29	Масалҳо 16:7
18:24	11:12	24:17
27:10	4:21	25:21
6:19	24:28	27:6 ³
	25:17 ²	29:24 ⁴
	25:18	
	27:10	
	27:14 ²	
	29:5 ²	

Хабардоркунӣ. (Пешакӣ огоҳкунӣ) «Симфония» тамоми мазмунро пурра намегардонад, мисол, дар мавриди мазкур истинод аз Масалҳо 19:6 дар он мавҷуд нест.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

5. Натиҷаҳои тадқиқот

Дар рафти омӯзиш истинодҳои чандтарафаро нигаред. Дар вақти хондани ояти 24:28 ба назар гиред, ки ояти 24:29 низ ба матни омӯхтаистода муносибат дорад, гарчанде, ки ин оят дар истинодҳои чандтарафа ёдовар намегардад, ҳамин чизро дар бораи ояти 25:22, ки пас аз ояти 25:21 меояд, ояти 27:9, ки пеш аз ояти 27:10 омадааст ва ояти 11:23, ки пас аз ояти 11:12 омадааст гуфтан мумкин аст.

- 3:29 дар ҳаққи ёри худ андешаи бад макун (инчунин 3:28-ро бингаред).
- 6:19 дар байни бародарон ситезаҳо маангез.
- 11:12 аз ёри худ нафрат макун.
- 11:13 шахси вафодор сирро ошкор намекунад.
- 14:21 аз ёри худ нафрат намудан гуноҳ аст.
- 16:7 агар роҳи одам ба Худо маъкул бошад, бо душманонаш низ оштӣ аст.
- 16:28 бадгӯк дӯстонро аз ҳам ҷудо мекунад.
- 17:9 бо иродаи худ авф намо, гуноҳхоро хотиррасон накун.
- 17:17 дӯст ҳама вақт дӯст медорад, дар рӯзи саҳт ёрӣ медиҳад.
- 18:24 дӯстони бисёр доштан хуб нест, дӯсте ҳаст, ки аз бародар беҳтар аст.
- 19:6 кӯшиши «харидани дӯстон»-ро накун.
- 24:17 аз шикасти душман хурсандӣ накун.
- 24:28 ба ёрат шоҳиди қалбаки нашав.
- 24:29 қасос нагир.
- 25:17 худро дар гардани дӯстон бор накун.
- 25:18 шоҳидии дурӯғ ба дӯстат зарар меорад.
- 25:21 ба душманонат накӯкорӣ кун.
- 27:6 баъзан ба дӯст таъна задан лозим аст (ҳақиқатро рӯ ба рӯ гуфтан).

27:10 ёри худро тарк накун.

27:14 аз ҳад зиёд дӯстатро таъриф накун.

29:5 дар тамаллуқ заковатмандӣ нест.

29:24 истифоданашаванда.

Эзоҳ. Дар китоби Масалҳо бисёр оятҳое дар мавзӯи дӯстон ва душманон ҳастанд, ки дар онҳо калимаҳои навиштаи мо истифода намешаванд. Барои эътимод ҳосил кардани он ки шумо ҳама оятҳои вобаста ба матнро ёфтаед, истинодҳоро аз ҳар ояти ба мавзӯ мувофиқ бударо навиштаистода, тамоми китобро хонед.

Хулоса

6. Китоби масалҳо ба мо таълим медиҳад, ки бо дӯстону душманон чӣ гуна бояд муносибат карду чӣ гуна бояд накард.
7. Истифодабарии зоҳиран.
- **То ин ки дӯсти хуб дошта бошӣ, ту худат бояд дӯсти хуб бошӣ.**
8. Дар мисоли додашуда беҳтар мебуд, ки конспекти вазъ ё дарсро тартиб додаистода натиҷаи тадқиқот ҷамъбаст мегашт.

Намунаи конспекти вазъ / дарс

«Душманон ва дӯстон дар китоби Масалҳо»

1. **Душманон – бо онҳо тарзе муносибат намоед, ки Худо амр намудааст.**
 - А. Чиро набояд кард:
 1. Нафрату танаффур зоҳир намудан (11:12).
 2. Вақти шикасти душманат хушҳолӣ намудан (24:17, 3:29).
 - Б. Чӣ бояд кард:

1. Накӯкор будан ва амали нек кардан (25:21).
2. Бо Худованд дар сулҳу салоҳ будан ва муносибати тарафайнро ба ӯ бовар намудан: бигузор ӯ туро бо душманонат оштӣ диҳад.

*Душманро дӯст соз.

П. Дӯстон – бодикқат интиҳоб намо, вале бисёр нагир (18:24).

А. Сифатҳои дӯсти хуб:

- ҳама вақт дӯст медорад (17:17).
- Дар бадбахтӣ ёрӣ медиҳад (17:17).
- Вафодор аст (18:24).
- Содик аст, тарк наменамояд (27:10).
- ҳақиқатро мегӯяд, ҳатто агар талх аст (27:6).
- Саховатманд аст (3:28).
- Маслиҳатчи бовафо (11:13).
- Бо осонӣ мебахшад (17:9).

Б. Сабабҳои вайрон шудани муносибатҳои дӯстӣ.

- ҷангу ҷидол (16:19).
- Таҳқурсии нодурусти дӯстӣ 19:6.
- ғайбат (16:28).
- Шаҳодати дурӯғ (24:28, 25:18).
- қасос (24:29)
- Часпидан, безор кардан, ба мақсадҳои худ истифода бурдан (25:17).
- Аз ҳад зиёд таъриф кардан (27:14).
- Тамаллуқ (29:5).

Хулоса. Душманонро ҳатмӣ нест, ки ҳама вақт душман бошанд, вале дӯстон ҳам метавонанд, дӯстиро қатъ созанд.

Усули омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Марҳилаи 1. Калима ё мавзӯро интиҳоб намоед.

Марҳилаи 2. Чорҷӯбаи тадқиқотро муайян намоед.

Марҳилаи 3. Калимаҳои аз рӯи маъно алоқамандро нависед.

Марҳилаи 4. Истинодҳоро нависед.

Марҳилаи 5. Оятҳоро хонед ва натиҷаи тадқиқотҳоро нависед.

Марҳилаи 6. ҷамъбаст намоед (Натиҷаҳоро ҷамъбаст намоед).

Марҳилаи 7. Дар бораи истифодабарқ андеша ронед.

Марҳилаи 8. Конспекти вазъ ё дарсро омода созед.

ЭЗОҲ. Шумо метавонед, танҳо он марҳилаҳоеро истифода баред, ки ба шароити масъалаҳои тадқиқоти шумо мутобиқанд.

Намунаи нақша (шаблон)

Омӯзиши тематикӣ

1. Калима ё мавзӯъ _____

2. Ҳаҷми тадқиқот

боб _____

китоб _____

Аҳди ҷадид _____

Аҳди қадим _____

3. Калимаҳои аз рӯи маънӣ алоқаманд:

*синонимҳо

* антонимҳо

4. Истинодҳо

«Симфония»

Нишондиҳандаи фаннӣ

5. Натиҷаи омӯзиши оятҳо (порчаҳо).

6. Хулосаҳо (ҷамъбаст)

- муайянкунӣ / тасвир
- хулоса

7. Истифодабарӣ

8. Конспекти вазъ / дарс.

Усули омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Калимаҳо ё мавзӯҳо барои омӯзиши тематикӣ

Писархондӣ	Камол
Имон	Тайёр кардан
Таъмид намудан	Ошгӣ додан
Калисо	Истироҳат
Авф талабидан /кафорат хостан	Тақводор
Пушаймон гаштан	Наҷот
Шогирд	Васваса
Ҷисм	Азоб
Бадӣ	Заковат
Тарси Худованд	Дунё /замин / сайёра
Муносибат	Калом
Баракат	Сачда
Некӣ	Шоҳид
Инҷил / башорат	Нафс / шаҳват
Муқаддас	Итоат кардан
Шариат	Сулҳ / осоиш / оромӣ
Никоҳ / талоқ	Ибодат
Меҳрубонӣ	Тарғиб кардан / вазъ гуфтан
Шуур / ақл / қалб	Пул
Садақа / ионат	

Супориш . Яке аз калимаҳои, мавзӯҳои дар зер овардашударо интихоб намоед ва онро мутобиқи марҳилаҳои омӯзиши тематикӣ таҳлил намоед.

«гуноҳ»

«муҳаббат» дар 1 Қўринтиён 13

«имон» дар Яъқуб
«чаханнам» дар Аҳди ҷадид
«тарси Худованд» дар китоби Масалҳо.

3.Услуби теологӣ (доктринавӣ)

Муайянкунӣ. Усулби теологӣ ё доктринавӣ ин шакли омӯзиши тематикӣ мебошад, ки мақсади он ёфтани ҳақиқати теологӣ /доктринавӣ, иборат аз асос барои фаҳмидани Худо ва одам, инчунин асос ба эътиқод, ки мо дар Масеҳ дорем, мебошад.

Эзоҳ. Дар чорҷӯбаи ин услуб омӯхтан мумкин аст:

- *боби алоҳида ё китоб
- *муаллифи муайянро (мисол Павлусро)
- *Аҳди ҷадид ё Аҳди қадим
- *тамоми Библияро

Мақсад: доништан:

- *тамоми Библия ё китоби алоҳидаи он дар бораи Худо, одам ва офариниши дунё чиро меомӯзад,
- *ҳақиқат, доктринаи асосгуздорандаи имони масеҳӣ,
- *чӣ тавр эътиқод (доктринаи) сидкиро дар ҳаёти рӯзмарра татбиқ бояд кард.

Эзоҳ. Содда нагузаронидани омӯзиши теологии калима, алалхусус агар дар ихтиёри шумо дигар ғайри Библияи таълимии NIV набошад. Маводҳои китоби дарсиро дар якҷоягӣ бо Рамзи Имон (эътиқоди доктринавӣ) дар Иловаҳо ва курси 5 истифода баред.

Марҳилаҳои омӯзиш

Марҳилаи 1. Мавзӯро интихоб намоед. Он ҳақиқати теологӣ, калима ё доктринаро интихоб намоед ва рӯнавис

кунед, ки шумо ҳозир ё минбаъд омӯхтан мехоҳед. (ҳамин хел доктрина ва фаҳмиширо дар рафти омӯзиши рӯйнавис намоед). ҳамин калима ё мавзӯро дар Нишондиҳандаи фаннӣ ёбед: он чо шояд муайянкунӣ он фаҳмиши библиявие, ки шумо меомӯzed, оварда шудааст. Барои фаҳмидани маънии асосии он, аз рӯи имконият ин калимаро дар луғати энциклопедк, фикҳ (динӣ) ё тафсирик нигаред.

Марҳилаи 2. Чорчӯбаи тадқиқот: фикр кунед, оё тадқиқоти худро танҳо бо қисми Навишта маҳдуд кардан лозим аст. (мисол, омӯхтани он ки ҳавворӣ Павлус дар бораи гуноҳи одам ва ҳалокат дар Рум 1-3 ё дар китоби Айюб дар бораи ҳукмронии олии Худо чӣ мегӯяд). Шумо метавонед, худуди тадқиқоти худро васеъ намоед, монанди мисоли китоби Дониёл. Дар вақти маҳдуд кардани ҳаҷми омӯзиш на танҳо хатари ноаниқӣ таҳдид мекунад, балки кушода нашудани мавзӯ ҳама аз эҳтимол дур нест.

Марҳилаи 3. ҳодисаҳои истифодабарии калимаҳо ё мавзӯи интихобшударо нависед: агар шумо тадқиқотро танҳо бо қисми Навишта маҳдуд карда бошед, ин қисро хонед ва ҳар оятро, ки он чо ҳадафи омӯзиши шумост, нависед. Мисол агар шумо дониستاني ҳастед, ки дар Нома ба Эфсусиён дар бори Исои Масеҳ чӣ гуфта шудааст, ин номаро хонед ва ҳар як ёдоварии номи онро кайд намоед.

Марҳилаи 4. Калимаҳои аз рӯи маънк алоқамандро ёбед: фаҳмиш (ё ҳақиқат)-и асосӣ ва ҳамаи калимаҳои бо он алоқаманд ё фаслҳои фикҳ (динӣ)-ро, ки дар онҳо онро ёфтан мумкин аст, нависед. (Мисол, агар шумо «дар ҳама чо мавҷуд будан»-и Худоро омӯхтан хоҳед, шумо метавонед, ҳама истинодҳоро бо калимаи «мавҷуд» ва «Худо» дар «Симфония» ва хислатҳои Худованд дар Нишондиҳандаи фаннӣ бинед). Инчунин сарсухани китоберо (ё қисми китоберо), ки шумо барои омӯхтани мавзӯи фикҳ (динӣ) фаҳмиш интихоб намудаед, хонед.

Марҳилаи 5. Рӯйхати истинодхоро тартиб диҳед: ҳамаи порчаҳои ба мавзӯи интиҳобкардаи шумо дахлдошта, инчунин аз рӯи маънӣ дар «Симфония» ва Нишондиҳандаи фаннӣ алоқамандбударо ёбед ва рӯйхати онҳоро тартиб диҳед.

Марҳилаи 6. Мазмуни мухтасари оятҳо (порчаҳо): ҳамаи порчаҳоро дар якҷоягӣ бо тафсириҳо (Библияи таълимӣ NIV ва истинодҳои чандтарафа хонед ва мухтасару аниқ баён намоед, ки ҳар кадоми онҳо чиро меомӯзонанд.

Марҳилаи 7. Ба тартиб даровардани натиҷаҳо: қайдҳои кардатонро ба гурӯҳҳо ва дараҷаҳо тақсим намоед, хулосаҳои худро нависед ва нақшаи мухтасар, конспект нависед.

Марҳилаи 8. Истифодабарӣ: муайян кунед, шумо чӣ тавр натиҷаҳои ба даст овардаатонро дар ҳаётатон ва ҳаёти калосоатон истифода бурда метавонед: ҳақиқати теологӣ / доктринавӣ бояд дар ҳаёти рӯзмарра истифода бурда шавад.

Ба худ саволҳои зеринро диҳед:

Барои имондорон:

Ин ҳақиқати фикҳ (диниро) чӣ тавр бояд истифода бурд?
Чӣ гуна ақсуламал ё ҳиссиёти ӯ бояд бедор намояд.

Барои беимонон:

Ин ҳақиқати фикҳ (динӣ)-ро чӣ тавр бояд истифода бурд?
Ба фикри шумо чӣ гуна ҳиссиёту ақси садоро вай бояд бедор созад.

Эзоҳ. Мисоли минбаъда истисноат-чунки дар ибтидо порча интиҳобкарда шуд, вале ғоя дар бораи ҳокимияти олий аз сарсухан ба китоби

Дониёли Набӣ (ки дар Нишондиҳандаи фаннӣ кайд карда шудааст) гирифта шудааст.

Мисоли истифодабарии услуби теологӣ

Дар Дониёл 2:20-22 дар бораи хислатҳо (сифатҳои)Худованд чӣ гуфта мешавад?

Марҳилаи 1. Мавзӯ: Хусусиятҳои Худованд.

Марҳилаи 2. Порча: Дониёл 2:20-22 (мувофиқи хоҳиш ҳудурӯ васеъ намоед).

Марҳилаи 3. ҳамаи оятҳоеро, ки онҳо дар бораи Худованду хусусиятҳои он гап меравад ва инчунин калимаҳои аз рӯи маънӣ алоқаманд истифода мешаванд, кайд намоед.

Марҳилаи 4. «Симфония» Нишондиҳандаи фаннӣ
Истинод нест «Худованд, хислат»
Сарсухан ба китоби Дониёли Набӣ,
мақолаи “ҳокимияти оӣ”

Эзоҳ. Шумо метавонед дар “Симфония”-Дониёл 4:29, 7:27 мақолаи “ҳукмронӣ кардан” (ҳокимият, шоҳигарӣ)-ро нигаред.

Марҳилаи 5. ҳамаи истинодҳо ва тафсириҳои чандтарафаро (Библияи таълимӣ NIV) ва инчунин ҳамаи он чизеро, ки ба порчаҳои омӯхташуда истода алоқаманд бударо (Дониёл 2:20-22) хонед.

Марҳилаи 6. Мазмуни мухтасари порчаҳо.

2:20 Заковат ва қудрат ба Худованд тааллуқ доранд.

Эзоҳ. Акнун шумо метавонед мақолаҳои “қудрат” ё “заковат”-ро нигаред.

2:21 Худованд фаслҳои солро иваз мекунад.

Худованд шоҳонро мегузорад ва онҳоро сарнагун месозад.

Худованд заковат ва дониш медиҳад.

2:22 Худованд ҳатто он чиро медонад, ки дар торикӣ ниҳон аст.

4:14 Худованд дар шоҳигарии заминӣ ҳукмравой менамояд.

4:22 Шоҳони заминӣ дар дасти Худованданд.

5:11 Ба Дониёл мансуб аст, на ба Худованд.

5:21 Худованд шоҳ Набӯкаднесарро фурӯтан намуд.
7:27 Шоҳигарии Худованд абадист ва муқаддасон ҳамроҳи ӯ
роҳбарӣ менамоянд.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Марҳилаи 7. Натиҷаҳои тадқиқот ва хулосаҳо

ғояи асосӣ: Худованд-ҳукмфармои олии сайёра.
Дониёл 4:14

Исбот:

1. Худованд фаслҳо ва солҳоро иваз менамояд- Дониёл 2:21.
2. Худованд шоҳонро мегузорад ва барҳам медиҳад
– Дониёл 2:21.
3. Танҳо Худо заковат ва қудратро медиҳад- Дониёл 2:20, 22.
4. Худо шоҳони заминро сарварӣ менамояд ва онҳоро танбех
медиҳад.
5. Дар охири охирон (умуман) Шоҳигарии абадии Худованд барои
ҳама аст –Дониёл 4:31-32.

Муайянкунӣ: ҳукмрони олам будан маънӣ дорад, ки:

- ба ҳеч кас итлоат накардан,
- аз ҷиҳати ҳокимият, таъсир ва муҳимият аз ҳама бартарӣ доштан,
- ҳуқуқ ва ҳокимияти роҳбарӣ ва подшоҳӣ карданро доштан,
- ба сифати мақоми олий сарварӣ кардан.

ҳокимияти олии мутлақро танҳо Худо доро мебошад.

Эзоҳ. Ин муайянкунӣ аз матн гирифта шудааст.

Марҳилаи 8. Истифодабарӣ

Барои худ: ҳамаи он чизе, ки дар ҳаёти ман рух медиҳад, бо ризогӣ ва
иродаи Худованд ба амал меояд ва ин нақшаи ӯст.

Барои имондорон: Беташвиш бошед, Худованд ҳама чизро сарварӣ
менамояд, ҳеч чиз дар шоҳигарии замин ё ҳаёти шумо бе ризогӣ ва
иродаи ӯ ба вуқӯъ намеояд.

Барои беимонон: Худо Шоҳи ҳамагон аст. Чаро ҳозир ба ӯ сари
таъзим фуруд намеоред. Охир медонем, ки то охири шумо ин корро
мекунед.

Эзоҳ. Барои он ки натиҷаҳои тадқиқот ва хулосаҳо ба консепт табдил ёбанд, шумо бояд танҳо мисолҳоро аз китоби Дониёли Набӣ (мисол, чӣ тавр Худо шоҳ Набӯкаднесарро фурӯтан намуд (боби 4) ва Балшасарро бекор намуд (боби 5) илова намоед.

Тасвири мухтасари давраҳои услуби теологӣ

Давраи 1. Мавзӯро интихоб намоед.

Давраи 2. ҳаҷми маводи омӯхташудаистодаро маҳдуд намоед (ё мувофиқи хоҳиш васеъ намоед).

Давраи 3. Оятҳо / порчаҳоеро, ки онҳо соҳибони омӯхташудаистода дучор меоянд, нависед.

Давраи 4. Калимаҳои аз рӯи маънӣ ба ҳам алоқамандро ёбед.

Давраи 5. Рӯйхати иқтибосҳоро тартиб диҳед.

Давраи 6. Мазмуни порчаҳоро мухтасар баён намоед.

Давраи 7. Натиҷаҳои тадқиқотҳоро ҷамъбаст намоед.

Давраи 8. Истифодабарӣ.

Эзоҳ. Шумо метавонед, танҳо он давраҳоеро истифода баред, ки ба талаботҳо ва вазифаҳои омӯзиш дар мавриди мушаххаси шумо ҷавобгӯянд.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Намунаи нақша (шаблон)

Омӯзиши теологӣ

1. Мавзӯи интихобшуда барои омӯзиш.
2. Порчаҳо.
3. Ба ёдоварӣ дар порчаҳо.
4. Калимаҳои бо маънӣ алоқаманд (он ҷое, ки заруранд).
5. Рӯйхати иқтибосҳо (он ҷое, ки заруранд).
6. Мазмуни мухтасари порчаҳо, ки ба мавзӯи омӯхташудаистода бахшида шудаанд.
7. Натиҷаи тадқиқотҳо ва хулосаҳо.
8. Истифодабарӣ.

*барои худ,

*барои имондорон,

*барои беимонон.

Баъзе ҳақиқатҳо ва фаҳмишҳои теологӣ / доктринавӣ барои омӯзиш

Эзоҳ. Мавзӯҳои каме тангтари омӯзишро дар курси “Обзори омӯзиши Библиявӣ” нигаред.

Хусусиятҳо / сифати Худованд

Номҳои Худованд

Исои Масеҳ

Рӯхулқудс

Гуноҳ

Наҷот

Одам

Офаридгор

Гуноҳкор шудани одам

Салиб

Кафорат

Калисо

Андӯҳи Бузург

Боло шудан

Фариштаҳо
Мӯъчиза
Каломи Худованд
Шариат

Биҳишт (Осмонҳо)
Дӯзах (чаҳаннам)
Шоҳигарии ҳазорсола
Шайтон
Таъмид

Супориш. Яке аз ҳақиқатҳо (ё фаҳмиши) диниро интиҳоб намоед ва мунтазам давраҳои омӯзишро гузаред.

1. Шахсият ва фаъолияти Исои Масеҳ дар Юҳанно 1:1-18.
2. Шайтон дар китоби пайғамбар Айюб (1-2).
3. Ҳукумати олии Худованд дар Ишаъё 45.
4. Калисо дар Нома ба Эфсӯсиён.
5. Румиён 4 дар бораи наҷот ва имон дар Аҳди қадим.
6. Хусусиятҳои Худованд дар Забур 144.

Эзоҳ. Танҳо он давраҳоеро чунда намоед, ки ба вазифаҳои тадқиқоти шумо мувофиқанд. Тадқиқотатонро дар чорчӯбаи порчаи интиҳоб кардаатон маҳдуд намоед.

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

4. Услуби насихати рӯҳонӣ

Муайянкунӣ. Услуби насихати рӯҳонӣ дар омӯзиши Библия бо мақсади шахсан ғайбашан аз ҷиҳати рӯҳонӣ ва мустақам намудани муносибати шахсӣ бо Худо равона карда шудааст.

Мақсад: Ёд гирифтани:

- *мунтазам вақтро дар ибодат ва муносибат бо Худо гузаронида, Библияро омӯхтан,
- *дар худ инъикос намудан, шахсан дар худ Каломи Худоро истифода бурдан,
- *бо Худо муносибати дуруст намудан дар вақти ибодат, ситоиш, хидматгузорӣ, ба ӯ така кардан ва иродаи ӯро иҷро намудан,
- *ҷӣ тавр ба Худо тавассути ибодат ва омӯзиши Библия наздик шудан,

*ҳаққонӣ баҳо додан ба Худо, барои он ки ӯ кист?

Давраҳо / нишондодҳо

1. ҳаррӯз вақти муайяно (аз 30 дақиқа то 1 соат) ба омӯзиши Библия бо мақсади инкишофи шахсии рӯҳонӣ чундо намоед.
2. Ибодат намоед, то ин ки Худо ба шумо заковату лаёқати фаҳмидани Каломи Худовандро диҳад (2 Тимотиюс 2:7, 1 Қӯринтиён 2:12-15, Қӯлассиён 1:9-14, Ибриён 4:12-13).
3. Аз навишта порчаеро дар ҳаҷми аз якчанд оят то боб интихоб намоед ва дар хотир нигоҳ доред, ки ҳамаи Каломи Худованд муфид аст! Шояд дар шумо хоҳиши мунтазам хондани ин ё он китоб пайдо шавад.
4. Сараввал порчаро тез хонед. Сипас оҳиста ва бо мулоҳиза боз як бор хонед. Дар бораи ин порча фикр кунед ва мулоҳиза намоед (бо қалбу ақл ба он ғўтта занед).
5. Аз Худо хоҳиш намоед ба шумо мақсади асосӣ (ё ҳақиқати асосӣ)-и ин порчаро кушояд.

*** Дар ин бора андеша намоед.**

6. Аз худ пурсед:
 - Ин ҳақиқат барои ман чӣ гуна истифодашаванда аст?
 - Кадом аксуламалро ин ҳақиқат бояд бедор намояд?[Маводҳо барои истифодабариро дар саҳифаҳои 77-79-и китоби мазкур бингаред].
7. Ба Худо ибодат намоед, то ин ки ӯ тавассути Рӯҳулқудси дар шумо буда ба шумо барои дуруст дарк намудани порча ва мувофиқи он амал кардан, қудрат диҳад.
8. Ба Худо сипосгузори намоед, ки ӯ Худашро ба шумо ошкор сохт ва боз барои он ғизои рӯҳоние, ки шумо гирифтед.
 - Нависед, он чӣ ки ба шумо айён гашт ва онро шумо бо дигарон бо ҳам дида метавонед. Ин баъд дар анҷом ё тайёри ба вазъу дарс лозим мешавад.

Шояд дар шумо хоҳиши азёд кардани қисме аз порчаи додашуда ё дар тӯли якчанд рӯз аз сари нав хондани он дар вақти ибодат пайдо

шавад, то ин ки он қисме аз шумо гардад (мисол, муфид мебуд, ҳар рӯз дар давоми ҳафта ё бештар чунин боб аз қабилӣ Румиён 8 хонда мешуд).

Мисол

Мӯҳлат : 15 январ

Порча: Ирмиё 9:23-24

Мақсад: одами доно мефаҳмад, ки заковати ӯ қудрат ва боигарии ӯ дар ҳадди охир қимати абадӣ надоранд ва бо ин дар назди Худо набояд худситоӣ кард.

Ман инро чӣ тавр истифода бурда метавонам: ман барои мағруриам таассуф меҳӯраму тамоми қудратамро барои дарк намудану фаҳмидани Худованд сарф менамоям ва ин мақсади ягонаи ҳаёти ман мешавад, ки ман бо он ҳақиқатан метавонам, фахр намоям.

Супориш. Яке аз порчаҳои дар зер омадаро интихоб намоед ва намунаи дар зер омадаро истифода бурда истода ба он услуби насихати рӯҳониро истифода баред.

Забур 1

Навҳаҳои Ирмиё 3:19-26

1Қӯринтиён 10:11-13

Ваҳй 4:11, 5:9, 11-12

Усулҳои омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Намунаи нақша (шаблон)

Услуби насихати рӯҳонӣ

Таърихи рӯз _____ Порча _____

Мақсад: _____

Ман инро чӣ тавр истифода бурда метавонам: _____

Баъзе порчаҳо барои омӯзиши рӯҳонӣ

1 Вақоенома 28:2

Такрори шариат 6:4-8

Хуруҷ 20:1-17

Румиён 8:28-30

Масалҳо 1:1-7

Масалҳо 3:5-12

Забур 18

Хуруҷ 45:5-7

Айюб 42:1-6

Матто 6:19-24

Матто 7:1-5

2 Қўринтиён 1:3-7

Филиппиён 3:7-11

1 Таслуникиён 5:16-24

1 Тимотиюс 6:17-19

Ибриён 11:1-6

Яъқуб 5:13-18

1 Юханно 2:15-17

Ваҳй 2:1-7

Эзоҳ. ҳар кадоми қисми Навиштаи Муқаддас барои омӯхтан муфид аст. Китобро интихоб намоед ва қисм ба қисм хондани онро ҳар рӯз сар кунед. Беҳтар аз Нома ба Филиппиён сар кардан лозим.

Такрор

Бо як ҷумла мақсади ҳар як услуби омӯзиши Библияро мухтасар ифода намоед.

1. Тарҷумаиҳолӣ

2. Тематикӣ.

3. Теологӣ.

4. Насиҳати рӯҳонӣ.

Услуби омӯзиши Библия ва қоидаҳои тафсири он

Ш. Нақшаи тахминии омӯзиши мунтазами Библия.

* **Ибодат намоед**, то Худованд қалбу ақли шуморо пок намояд, ба Рӯхулқудс така намоед, ба ӯ имконияти сарварӣ дар вақти омӯзиширо диҳед.

* Давра ба давра материалҳои зеринро **такрор намоед**:

-Ба омӯзиши Библия чӣ гуна бояд муносибат намуд (сах. 26).

-ҳақиқатҳои муҳим мутааллиқ ба Библия (сах. 27) .

-Вазифаи роҳиб (пастор) омӯхтани Библия (сах. 21).

*Талаботҳои рафти омӯзиши се давраро **истифода баред**:

Мушоҳида -Дар бораи чӣ ин ҷо гуфта мешавад?

Тафсир - Ин чӣ маънӣ дорад?

Истифодабарӣ – Ман чӣ бояд кунам?

* Мунтазам **муқаддимаҳо, нақшаҳо (конспектҳо), “Симфония”, нишондиҳандаҳои фанӣ, тафсириҳо (Библияи таълимӣ NIV) иқтибосҳои чандтарафа** ва дигар материалҳои ёрирасони Библияи таълимиро NIV истифода баред.

* Порчаи омӯхтаистодаро якчанд маротиба **хонед**, то он ки шумо онро аз ёд намедонед. Онро бо порчаҳои пешомада ва баъдомида муқоиса намоед. ҳатман порчаро дар контекст хонед ва алоқаи онро бо дигар қисмҳои Навишта муайян намоед.

* **Аз Худованд хоҳиш намоед**, ки ба Шумо мақсад, фикри асосӣ, ҳақиқат, фаҳмиш ё талаботҳоеро, ки дар ин порчаанд кушода диҳад.

* Пеш аз он ки ҳақиқати ба шумо кушодашударо ба дигарон фаҳмонед, шумо бояд **боварӣ ҳосил намоед**, ки порчаро дуруст ва пурра фаҳмидаед.

* Мақсади худ- омӯхтан барои насихат кардан дар рӯҳияи тақводорӣ, то ин ки шумо монанди Исои Масеҳ шуда тавонед ва ба дигарон барои дар рӯҳоният инкишоф ёфтани ва ба камолот ноил гаштани ёри расонданиро **дар хотир нигоҳ доред**.

Мунтазам омӯхтани Библия –ин кори тамоми ҳаёт мебошад, он мунтазам самар мебахшад. Каломи Худо ҳамеша ба шумо ғизо барои андеша, ҳақиқат, ки аз рӯи онон бояд ҳаёти худро сохт, инчунин мавзӯҳо барои вазъ ё дарсро медиҳанд.

***Бехтарин усули бомуваффақиятноктар ва пурмахсулноктар омӯхтани Библия – ин омӯхтани он мебошад.**

Нақшаи начот

I . Мақсади Худованд – муомила бо одам.

А. Одам дар тимсоли Худо офарида шудааст: мақсад ва таъиноти ӯ бо Худованд дар муомила будан ва ӯро ситоиш намудан мебошад (Ҳастӣ 1:26-31).

Б. Худо аз одам танҳо итоат намуданро талаб менамояд (Ҳастӣ 2:16, 17).

II . Мушкилии одам (гуноҳ)

А. Одам худаш хост, Худо шавад, ба Худо итоат нанамояд ва гуноҳ содир намояд (Ҳастӣ 3).

Б. Гуноҳ одамро ба марги ҷисмонӣ рӯхонӣ оварда расонид, яъне ба ҷудой аз Худои Муқаддас (Ишаъё 59:2).

В. ҳама гуноҳ содир намудаанд ва аз шарафи Худованд маҳрум гаштаанд.

Г. Интиқом барои гуноҳ - марг аст (Румиён 6:23, Ибриён 9:27, Ваҳй 20:15).

Д. Бе рехтани хун авф нест (Ибриён 9:22).

Е. Начотнаёфтагон ба ҷудои абадӣ аз Худо маҳкум гаштаанд (Юҳанно 3:18, 36, Яҳудо 1:7, 2 Таслӯникиён 1:8-9).

Савол: Дар Навишта гуфта шудааст, ки ҳама аз гуноҳ мурдаанд ва аз Худованд ҷудо гаштаанд (Эфсӯсиён 2:1, 12). Муносибати одамро бо Худо чӣ тавр барқарор кардан мумкин аст?

III Нақшаи Худованд (начот)

А. Одам худаш худашро начот дода наметавонад.

1. Одами “хуб” будан кифоя нест (Ишаъё 64:6).

2. Корҳои нек қардан кифоя нест (Эфсӯсиён 2:9).

3. Оқилу доно будан кифоя нест (Матто 16:17, 1 Қӯринтиён 1:21).

Б. Бе Худо начот имконнопазир аст (Луқо 18:26, 27).

В. Худо тавассути Исои Масеҳ барои ҳамаи одамон наҷотро имконпазир мегардонад.

1. “Зеро Худо ҷаҳонро ҷунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод” (Юҳанно 3:16).
2. Вақте ки мо аллакай гуноҳкор ва имдодхоҳ будем, Масеҳ барои мо мурд (Румиён 5:8).
3. Масеҳ гуноҳҳои моро Худаш гирифт ва хуни Худро дар салиб рехта барои мо ҷазо гирифт (1 Петрус 2:22-24).
4. Масеҳ барои гуноҳҳои мо мурд, мувофиқи Навишта гӯр карда шуд ва пас аз се рӯз эҳё шуд (1 Қўринтиён 15:3-6).
5. Исо роҳи ягона ба назди Худованд аст (Юҳанно 14:6).

IV Дарк кардани нақшаи Худованд (имон) аз ҷониби одам.

А. Наҷот- тӯҳфаи озоди баракати Худованд (Румиён 6:23, Ефсӯсиён 2:8).

Б. Танҳо ба воситаи имон соҳиби наҷот гаштан мумкин (Аъмол 16:31, Румиён 10:9).

Эзоҳ: Имон-на танҳо розигии фикрӣ, балки боварии ҳақиқӣ ба Масеҳ барои авфи гунҳҳо ва ҳаёти абадӣ мебошад. Ин вақт одам аз гуноҳ рӯй мегардонад ва ба Худо рӯй меорад.

В. Наҷот ҳаёти абадӣ бо Худоро медихад (Юҳанно 1:12,3:16).

Таклиф: Бо имон тӯҳфаи баракати Худованд – наҷот ва авфи гуноҳҳоро қабул намоед.

Маркази библиявии оmodасозии пасторҳо (роҳибон)

РАМЗИ ИМОН

Далелҳои доктринавии додашуда васеъ паҳн гаштаанд ва ифодакунандаи анъанаҳои инчилии конформистӣ мебошанд, ки ба таълимоти библиявӣ мувофиқанду аз санҷишҳои вақту таҷрибаҳо

гузаштаанд. Мушаххас мо ҳақиқатҳои зерини доктринавиरो қабул менамоем.

1. Навиштаи муқаддас.

Мо боварӣ дорем, ки Библия Каломи рӯҳбахши Худои одамони Худо, ки “Рӯҳулқудс онҳоро ба ҳаракат овардааст”, Навиштаи Муқаддасро чӣ тавре ки ҳаст, тартиб додаанд. Бинобар ин дар нусхаи аслашон матнҳои библиявӣ ғалат надоранд (яъне онҳо беғалатанд) Худо бо тарзи аҷиб Библияро нигоҳ дошт ва ӯ асоси оғӯи охири дар имону ҳаёти мо. Библия моро дастгирӣ менамояд, сафарбар мекунад, таскин медиҳад ва барои тақводорӣ насихат менамояд. (2 Тимотиюс 3:16-17, 2 Петрус 1:20-21).

2. Худо (Ягонагӣ)

Мо ба Худои ягонаи ҳақиқӣ, дар се шахс имон дорем. (Падар, Писар ва Рӯҳулқудс), ки ҳар кадоми онон баробар Худованд мебошанд, мавҷудияти илоҳӣ ва ҳама хислатҳои илоҳиро доранд сазоворӣ эътирофу хидматгузорию моанд. (Тақрори шариат 6:4, Матто 28:19, Юҳанно 1:14, 10:30, 2 Қўринтиён 13:14).

3. Худо Падар

Мо имон дорем, ки Худо Падар- шахси якуми Ягонагӣ аст. Ӯ ҷовидон, тағйирнаёбанда, пурқудрат, ҳамадон, оқил, порсо ва муқаддас мебошад. Ӯ ҳуқумрони Олӣ ва Мутлақи сайёра мебошад. Ӯ Падари Худованду Начотдихандаи мо – Исои Масеҳ мебошад. Падари ҳама имондорони ҳақиқист (Ҳастӣ 1:1, Эфсӯсиён 4:6, Юҳанно 1:12-13, 5:19-21, 17:1-4, Ишаё 40:21-28, 43:10-13, 46:8-11, Румиён 8:14-16).

4. Худо Писар

Мо имон дорем, ки Исои Масеҳ – шахси дууми Ягонагӣ мебошад. Ӯ ҷовидонӣ Писари Худованд аст, ки ба ҷисм ворид гаштааст, то ин ки Худоро ба мо айён созад, пешгӯиро амалӣ намояд ва Начотдихандаи ҷаҳони гумроҳ гардад. Дарои симои одамӣ гашта, Исо Худовандии Худо тарк накард, бинобар ин Ӯ Худои комил ва

Инсонии комил мебошад. Ин ду мавҷудият дар як шахс абадӣ мустаҳкам пайванданд.

Исо Масеҳ бо тарзи аҷиб аз Рӯҳулқудс тухма гузошта шуд ва аз духтари бокира Марям тавлид ёфт. Ӯ ҳаёти бегуноҳро аз сар гузаронад, вале марги қурбониро дар салиб қабул кард, пурра кафорати гуноҳҳои одамонро дар ҳама давраи замон дод, дар ҷисм гӯр карда шуд, аз мурдаҳо эҳё гашт, барои шукӯҳ аз ҷисми эҳёшуда ба осмон боло шуд, дар паҳлӯи Падар ба тахт нишаст ва миёнарави ягона миёни Падар-Худо ва одамон гашт, Ӯ болои абрҳо аз паси Арӯси Худ-Калисо меояд, Ӯ аз нав дар ҷисм ҳамчун шахсият ба замин меояд ва одамон Ӯро мебинанд.

Бо ташири дуҷуми Ӯ таърихи инсоният анҷом меёбад ва мақсади абадии Худованд амалӣ мегардад. Ӯ муҳофизат бунёд мекунад ва ҳазор сол подшоҳӣ мекунад, ки баъди он абадият ба миён меояд (Юҳанно 1:1, 14, 18, 3:16, Луқа 1:30-35, Филиппиён 2:5-8, Қўлассиён 2:3,9, Марқус 10:45, Аъмол 2:22-24, Юҳанно 1:29, Румиён 3:25-26, Ибриён 10:5-14, 1 Петрус 2:24, 3:18, Юҳанно 20:20, Филиппиён 3:20-21, Ибриён 1:3, Румиён 8:34, 1 Юҳанно 2:1, Аъмол 1:11, Ибриён 9:28, 1 Таслўникиён 4:13-18, 2 Таслўникиён 2:7, Матто 24:44, Ваҳй 19:11-21, Ваҳй 21-22).

5. Худо Рӯҳулқудс

Мо имон дорем, ки Рӯҳулқудс- шахси сеюми Ягонагӣ мебошад, Ӯ махсус ба дунё омадааст. Дар рӯзи Панҷоҳрӯзагӣ, то ин ки Масеҳро ситоиш намояд ва одамон дар Масеҳ дорои наҷот гашта тавонанд. Рӯҳулқудс нақши асосиро дар ошкор намудани гуноҳҳои мо ва навшавии мо мебозад. Дар як вақт бо наҷот Рӯҳулқудс моро дар ҳаёти нав эҳё месозад, дар бадани Исо (Калисои Ӯ) бо имон таъмиқ месозад, мунтазам дар имондор аст ва дар Рӯзи Кафорат имондорро хуб нишон медиҳад.

Рӯҳулқудс он имондоронро пур мегардонад (сарвари менамояд), ки ба Ӯ итоат менамоянд, ба Ӯ имконият медиҳанд, маҳсул орад ва қудрат диҳад, ки аз ҳукми гуноҳ озод зиндагӣ намоянд. Мо инчунин боварӣ дорем, ки Рӯҳулқудс ба имондорон барои мустаҳкамкунии Калисо мувофиқи Навишта тӯҳфаҳои рӯҳонӣ мебахшад (1 Қўринтиён 13:8, 14:22, Юҳанно 16:7-15, 1 Қўринтиён

6:19, 12:13, Эфсӯсиён 1:13-14, 4:30, Галотиён 5:16-17, 22-23, Румиён 8:5-13, 1 Петрус 4:10-11, Румиён 12:3-8).

6. Одам

Мо имон дорем, ки одам аз чониби Худи Худованд дар тимсоли Худованд офарида шудааст, на ин ки ба дунё дар натиҷаи эволютсия омада бошад. Одамизод офарида шудааст, то ин ки Худовандро ситоиш намояд, ба ӯ сачда ва хидмат намояд, дар муносибат бо ӯ бошад. Одам ба Худо гӯш накарда ба гуноҳ дучор шуд ва ҳамин тавр ба дунё марги рӯҳонию ҷисмонӣ ворид гашт, вай одамро аз Худо ҷудо сохт. Одам фосид гашт ва пурра фано ёфт “дар ҷиноят ва гуноҳ мурдааст”. Одам наметавонад худаш худашро начот диҳад ва муносибаташро бо Худо бохидматҳо ва кӯшишу ғайрати худаш барқарор намояд (Ҳастӣ 1:26, 2:6, 17, 3:17-24, Ишаъё 59:1-2, Румиён 3:9-19, 23, 5:6-8, Луко 18:26-28, Ефсӯсиён 2:1-3).

7. Шайтон

Мо имон дорем, ки шайтон ба корҳои бад васваса мекунад, ӯ ҳақиқатан ҳам рӯҳи бадист, на ин ки ифодакунандаи бадӣ. ӯ фариштаи бадкирдор аст, ки ҳукумати олии Худованд ба ӯ идоракунии муваққатӣ дар заминро супоридааст. Ӯ пурра дар салиб мағлуб гаштааст вале Муруфияи Худованд барои ӯ мавқуф гузошта шудааст ва он пас аз Шоҳигарии ҳазорсола ба амал меояд, он вақт ӯ пурра сарнагун мегардад ва ба кӯли оташин партофта мешавад. Ва ҳоло бошад ӯ дунёро фиреб медиҳад ва кӯшиш менамояд, ки шоҳии дурӯғини худро дар замин барқарор созад, то ин ки боварии одамро ба Худо тафриқа андозад ва ӯро таҳқир намояд. Шайтон мекӯшад, ки имондоронро ба васваса ноил созад, тӯҳмат намояд ва нест кунад. Масеҳӣ метавонад, тавассути имон, ба Рӯҳулқудс таъя кардаистода зидди шайтон истодагарӣ намояд (Ҳастӣ 3:1-5, Ишаъё 14:12-17, ҳизқиёл 28:11-19, Иов 1:2, Яъқуб 4:7, Ваҳй 12:9, 20:1-3, 7-10).

8. Начот

Мо имон дорем, ки хуни рехтаи Исои Масеҳ дар салиб ягона асос барои авфи гуноҳҳо ва начот мебошад, ки он тӯҳфаи озоди баракати

Худованд мебошад. Начот тавассути кори азнавтавлидкунандаи Рӯхулқудс мебошад. Начотро бо корҳои неку хидматҳои шахси сазовор соҳиб гаштан мумкин нест. Одам танҳо он вақт дорои начот мегардад, ки пурра ба Масеҳи комил имон меорад. Пушаймонӣ – ин рӯй гардонидан аз гуноҳ ва ба Худо рӯй овардан-қисми таркибӣ ва ҷудонашавандаи имон мебошад. «Инчил-қудрати Худованд аст, барои начоти ҳар як имондор ва ононе, ки ба Исои Масеҳ бовар карданд, аз боло тавлид мегарданд, аз гуноҳҳо озод мегарданд ва фарзандони Худованд мешаванд, онҳо офаридаҳои нав дар Масеҳанд «онҳо то Рӯзи Кафорат аз ҷониби Рӯхулқудс нақшбандонда шудаанд» ва бо қудрати Худованд ҳифз карда мешаванд (Эфсӯсиён 1:7, 13-14, Юҳанно 1:12-13, 3:1-7, 14-16, 2 Қӯринтиён 5:17, Румиён 1:16, 10:9-10, Эфсӯсиён 2:8-10, Румиён 8:14-17, 31-39, Юҳанно 10:27-29, 14:6, Аъмол 26:20, 1 Петрус 1:3-5).

9. Ҳаёти масеҳӣ

Мо боварӣ дорем, ки ҳар як масеҳӣ бояд барои Масеҳ зиндагӣ намояд, на барои худ. Масеҳӣ бо қудрати Рӯхулқудс, ки дар ўст, бояд ба Масеҳ имконият диҳад, ки дар ў бо шукӯҳи Худовандӣ зиндагӣ намояд. Тавассути итоат намудан ба Каломи Худованд ҳар як имондор бояд рӯҳан инкишоф ёбад ва бештару бештар ба Масеҳ монанд гардад. Бо қудрати Рӯхулқудс ҳар як имондор бояд зиндагии поку муқаддасро доро бошаду аз зишткориҳои ҷисм канораҷӯк намояд, тӯҳфаҳои рӯҳонии худро баҳри созмони Бадани Масеҳ истифода барад, дар бораи Масеҳ шаҳодат диҳад, шахсан дар тарбияи шогирдон баҳри иҷрои Супориши Бузург иштирок намояд, корҳои некро ба анҷом расонад ва барои шӯҳрати Худованд натиҷаҳо ба даст орад. (Ғалотиён 2:20, 1 Петрус 1:15-16, 2:11, 2 Қӯринтиён 5:14-15, Румиён 6:11-13, Эфсӯсиён 2:10, 4:11-12, 4:22-24, 1 Петрус 4:10-11, Аъмол 1:8, Матто 28:18-20, Қӯлассиён 1:10, Юҳанно 15:8-16).

10. Калисо

Мо боварӣ дорем, ки калисо Бадани Масеҳ аст, Сари он Исо аст ва аъзоёни ин Бадан ононе, ки Исоро бо имони ҳақиққ қабул намудаанд. Калисои мулкдор- таҷассуми моддии Бадани Масеҳ дар маҳалҳои муайян мебошад. Азбаски ҳама аъзоёни Бадани Масеҳ дар Масеҳ бо

Рӯҳи ягона пайвастанд, онҳо бояд дар муҳаббат, ҳамоҳангӣ ва ягонагӣ, ба як ҳадаф майл намуда истода ва танҳо ба он анъанаҳои сектантӣ ё конфессиалӣ майл намуда истода, ки дар тафсири сидқии Библия асос ёфтаанд аз масъалаҳои асосии доктрина фарқ наменамоянд ва ба ҷудоиталошӣ намебаранд ба хидматгузори монӣ намешавад, зиндагӣ намоянд. Вазифаи калисо- дар бораи Масеҳи наҷотнаёфта гап задан, шогирдонро тарбия намудан, Худоро дар замин мадҳ намудан аст (Аъмол 1:8, 1 Қӯринтиён 12:12-27, Эфсӯсиён 1:20-23, 4:1-6, 4:12-16, Матто 28:18-20, Юҳанно 17, Қӯлассиён 1:24-29).

11. Асрор (Маросими динии масеҳиён)

Мо боварӣ дорем, ки Навишта танҳо ду маросими диниро эътироф менамояд- таъмид бо об ва хӯрдани нону шароби калисогӣ. Таъмид бо об ба воситаи ғӯтониши пурра- ин ифодакунандаи итоаткорист. Дорои наҷот гашта, масеҳи таъмид менамояд, ки он рамзи рӯй гардонидан аз гуноҳ, гӯр кардани ҳаёти кӯҳна ва эҳёи ҳаёти нав мебошад. Хӯрдани нону шароби калисогӣ ба хотири марги Исои Масеҳ ва пешакӣ пай бурдани Омадани Дуюми ӯ эҷод мешавад (Матто 28:19, Аъмол 10:47-48, Луқо 22:19-20, 1 Қӯринтиён 11:23-28, Румиён 6:3-4).

12. Тақдири инсоният дар абадият.

Мо боварӣ дорем, ки баъди марги ҷисмонӣ ҳар як имондор бошуурона дар назди Худо ҳозир мегардад ва дорои муносибати бевосита бо Ӯ мегардад. Ин лаҳза имондор интизори эҳёшавии бадани худ дар шукӯҳи Омадани Дуюми Масеҳ мебошад. Ҳамин тавр имондор аз ҳаёти абадӣ бо Худо лаззат мебарад, абадан бо Ӯ муносибат менамояд, хидмат мекунад ва сачда мегузорад (2 Қӯринтиён 5:6, 1 Қӯринтиён 15:12-58, Луқо 23:39-43, 1 Таслӯникиён 4:13-18, Юҳанно 3:16, Ваҳй 21:22). Мо боварӣ дорем, ки беимон ҳадалимкон пас аз марги ҷисмонӣ бошуурона дар интизори эҳёшавии бадани худ барои маҳкумият ва ҷазои абадӣ аз Худованд ҷудо мегардад (Луқо 16:19-31, Юҳанно 3:18, 36, Ваҳй 20:5,11-15, 2 Таслӯникиён 1:5-10).

13. Оянда

Мо боварӣ дорем, вақте ки Калисо аз ҷониби Худованд Исои Масеҳ ба осмон бардошта мешавад, пешгӯии минбаъда амалӣ мегардад. Ӯ мефарояд, ки дар Худаш ҳама имондорони замони Калисоро гирад (Юҳанно 14:1-3, Титус 2:11-14, 1 Қӯринтиён 15:51-52, 1 Таслӯникиён 4:13-18, Филиппиён 3:20-21). Пас аз болошавии Калисо ҳафт соли Санҷиши Бузург барои амалишавии пешгӯии Дониёл 9:24-27 ва Ваҳй 6:1-19:21 фаро мерасад. Дар ин вақт Изроил тоза мегардад, тамоми дунё маҳкум мешавад ва ғзаби Худо ба болои гуноҳ мерезад (Ирмиё 30:7, Матто 24, Ваҳй 3:10, 1 Таслӯникиён 5:9-11). Мо боварӣ дорем, ки бо тамои шудани ҳафт соли Санҷиш Худованд Исои Масеҳ ҳамчун Шахсият дар ҷисм ба замин дар Омадани Дуҷум меояд, инчунин бо шукӯху шӯҳрат дар Шоҳигарии ҳазорсола ҳукм меронад ва сарварӣ менамояд. Барои иҷрои ваъдаи Худованд ба Изроил ӯ тақводорона, боадолатона ва боосоиштагӣ 1000 сол дар замин ҳукмронӣ менамояд (Аъмол 1:8-11, Ваҳй 19:11-21, Ҳизқиёл 37:21-28, Ишаъё 11:9, Ваҳй 20:1-6). Мо боварӣ дорем, ки пас аз подшоҳии 1000-солаи Масеҳ дар рӯи замин муурофияи хотимаваӣ бо шайтон мешавад (Ин вақт ӯ абадан сарнагун мегардад ва ба кӯли оташин партофта мешавад), муурофияи Тахти Бузурги Сафед ва эҳёшавии ҷисмони беимонон баргузор мешавад, заминро осмони нав бо Шоҳигарии абадӣ офарида мешавад (Ваҳй 20:22, 2 Петрус 3:1-14).

ҚОИДАИ ҚАБУЛИ ХОНАНДАГОН

Мо хонандагонро аз калисоҳои мустақил ва конфессияҳои гуногун қабул менамоем. Вале дохилшавандагон бояд хаттӣ розигиашонро ба рамзи додашудаи имондорӣ пешниҳод намоянд. Дар вақти гуногунфикрӣ хонанда ба коллеҷ шартан қабул карда мешавад, агар вай розӣ бошад, ки дар тӯли таҳсилаш дар муассисаи таълимии мо фарқиятҳои анъанавиро паҳн ва тарғиб нанамояд.